

ஸ்ரீமதேராமா ஐஜாயநம் :

யதிநதரபரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலநதருளிற்

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

ஸ்ரீமதேராமா

இதற்கு

ஸிஸ்தவயாகயாந சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

வயாகயாநமும் - பகவீரையும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக ஸபாபணடிதரான

புதுபபட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நனருகப் பரிசோதிகபபட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக சப்யாரால்

ஸ்ரீசிசேதன முதராஷாசாலையில

அச்சிடப்பட்டது

விஜயகேசதராம

காளயுக கிராமஸமவதஸராம

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கீரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழலிபியில அச்சிட கரந்தவர்கள்.

ரு அ ப		ரு அ ப	
1	ராமசரமஸுலோகம் 0-1-6	19	மூனரூம் திருவநாதி 0-6-0
2	பாரதாதி தனிஸுலோகம் 0-2-6	20	நானமுகன திருவநாதி 0-7-0
3	துஷ்கரஸுலோக டிபபணி 0-2-6	21	திருவிருததம் (அருமபத
4	பராசரலிஷ்ட பரமதாம சா		பரதிபதாதபாயம்) 1-14-0
	ஸதரம்(தாதபாயஸுலிதம்)0-7-0	22	திருவாசிரியம் 0-3-0
5	திருப்பலலாணம் 0-7-6	23	பெரியதிருவநாதி (பரதி
6	பெரியாழ்வார திருமொழி		பதஸுலிதம்) 0-8-0
	ஸவயாகயாநம் 1 & 2 பதது2-0-0	24	திருவெழுஉறறிருக்கை 0-3-0
7	,, 3 to 5 ,, 3-5-0	25	சிறியதிருமடல 0 4-6
8	திருச்சுந்த விருததம்-ஸவயா	26	பெரிய திருமடல 0-5-0
	கயாநம் 1-6-0	27	இராமாருச ஸுறறநாதி
9	திருமாலை-ஸவயாகயாநம் 0-14-0		(உரையுடன்) 0-8-0
10	திருப்பள்ளியெழுச்சி 0-3-0	28	உபதேசரத்தினமாலை 1-0-0
11	அமலனாதிபிரான 0-7-6	29	திருவாய்மொழி ஸுறறநா
12	பெரியதிருமொழி 1 முதல		தாதி 0-15-6
	3 பததுக்கள் 2-9-0	30	ஷண்மததாஸிநி 0-1-6
13	,, 4 to 7 2-13-0	31	யதிதாமஸுருச்சயம் 0-9-0
14	,, 8 to 11 2-10-0	32	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசரர
15	திருக்குறுந்தாண்டகம் 0-2-6		நிஷ்காஷம் 2-5 0
16	திருநெடுந்தாண்டகம் 1 0-0	33	ஞானஸாரம்-பரமேய
17	முதல திருவநாதி (அரும		ஸாரம் ஸவயாகயாநம் 0-8-0
	பத பரதிபதஸுலிதம்) 0-9-0	34	ரஹஸ்யாததபரதிபிகை
18	இரண்டாம் திருவநாதி 0-6-0		யெனகிற பரகாலநல்லான
			ரஹஸ்யம் 1 3-6
		35	ஆததிபிரபந்த வயாகயாநம்0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிணம் சாஜு பிரததியேகம்

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காயதாசி தனுகாரி,

நெ உக, வெங்கடாசலமுதல் வீதி, சென்னை

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமః

ஸ்ரீஸைஸைதயாபாதம் தீபகதயாதிகுணாணவம் ।
யதீந்தரபரவணமவநகே மயஜாமாதரமமுநிம் ॥
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமதயமாம் ।
அஸமதாசாயபாயநதாம் வந்தேகுருபரமபராம் ॥

போதிதயமசுபுதபதாமபுஜ்யுசமருகம்
வயாமோ ஹதஸத்திதராணிதருணயமேநே ।
அஸமதகுரோபபகவதோஸயதயைகலிநகோ
ராமா நுஜஸயசரணௌசரணமபரபதயே ॥

மாகாபிதாயுவதயஸதநயாவிபூதிஸ
ஸாவமயதேவநியமேநமதநவயாநாம் ।
ஆகயஸயநகுலபதோவகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமதததநகரியுகளமபரணமாமிமுாததநா ॥

பூகமஸரஸசமஹதாஹவயபட்டநாத
ஸ்ரீபகதிஸாரகுலசேகரயோகிவாஹந ।
பகதாநகரிநேணு பரகாலயதீந்தரமிஸரார
ஸ்ரீமகபரவகுசமுநிம் பரணதோஸமிநிதயம் ॥

ஸ்ரீமதாரத்திரபந்த தனியனகள்

தேனபயிலுந்தாரானெதிராசனசேவடிமேல
தானபரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தாக
குணவாக வாரத்தியுடனொண்டமிழ்களசெய்தான
மணவாளமாமுனிவனவந்து (க)

உரை — மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயா, வந்து = திருவவத
ரித்து, தேன = மகரத்ததை, பயிலும = ஸரவியாநின்ற, தாரான = புஷ்ப
மாலையை தரித்த, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, சேவடிமேல =
சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான = தனக்கு, பரமபத்தி =
பரமபத்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பதினாலே, மாந்தாக்கு = அஜ்ஞ
ருக்கு, உணவாக = அறிவுவிலையும் படியாக, (போகயமாக) ஆரத்தியுடன் =
பரீதிபுரஸ ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண் = போகயமான, தமிழ்கள் = தி
ரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான = ஆரத்தியெனகிற இப்பிரபந்த
தைட்டுளிச செய்தனா

வம்பலிமுத்தராவணமை மணவாளமாமுனிவன
அம்புலியிறகாலெபொருந்தாவாரத்தியினால்—உம்பாத்தொழும
விண்ணுலகிறசெல்ல விரைந்தெதிராசனபதங்கள்
நண்ணியுரைத்தானநமக்கு (உ)

உரை = வம்பலிமு = அப்போதலாந்த, தாரா = புஷ்பமாலையாலே
அலங்கரிக்கப்பட்ட, வணமை = ஒள்தாராய லேரான, மணவாள மாமுனி
வன் = பெரிய ஜீயா, அம் = அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால = திரு
வடிகள், பொருந்தா = பொருந்தாத, ஆரத்தியினால் = துக்கத்தினால், உம்
பா = நித்தபஸுடிகளாலே, தொழும = ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில் =
பரமபத்திக்கு, செல்ல = எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து = தவறா
பட்டு, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, பதங்கள் = திருவடிகளை, ந
ண்ணி = அப்பவலித்து, நமக்கு = அஸமாதிகளுக்கு, உரைத்தான = அ
ருளிச்செய்தனா

ஜீபாதிருவடிகளைச்சரணம்

இப பரபந்தத்துக்கு வயாகயான மருளிச்செய்த

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயா தனியன.

లోకాచార్యమునింబందే ధీశమాదిగుణాఞ్జలమ్ ।

తంజరారిగుర్కోప్పయ్య మూర్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆ ర్థివ్యాఖ్యానవరపరము నే రా ర్థబద్ధోర్థోన్మాం

లోకాచార్యోమునిరక్త సత్త్వోకమాహ్వాదయకౌసః ।

అచార్యాణాంశరదపు కృతేర్థనిర్వాహశక్తా

ప్రాచామృశ్చాదృవిను మతయోయంపద నిప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

కాన్గ్రెస్ పయన్ న్యూస్మిన్ జగదార్యమోగి

వ్యాఖ్యాతృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।

య.స్వాతలేనిగమశీరవిదోపద ని

కాన్గోపయ స్థయమినోపతరంద్యతీయమ్ || (౩)

லோகாசாயமுநிமவந்தே தீஸமாதிகுணாணவம !

தமஸ்டாரி குரோஸஸிஷ்ய மாததிவயாகயாமகரோதிய: (க)

ஆரத்திவயாகயாமவரவரமுநே ராரததபந்தோமநேஜஞாம

லோகாசாரயோமுநிரகருதஸலலோகமா ஹலாதயநஸ :

ஆசாராயாணமஸுடரிபுகருதேராததநிரவாஹஸகதௌ

பராசரம்பஸூசாதபுவிஸுமத்யோயமவதநதிபரகலபம் || (2)

காந்தோபயந்தருயமினோஜகதாராயயோகீ

வயாக்யாதகருபாரஸநிதி:கருதிமாரத்தயபிகயாம் ।

யமபூதலே நிகமஸீாஷவிதோவதநதி

காந்தோபயந்தருயமினோவதரமதவிதியம் || (௩)

ததேகநிருபணீயராமபடியான ஜீயரும, (க) ‘பாலேபோலசீரிலபழுததொழிந்தேன’ என்கிறபடியே (உ) ‘நையுமனமுனகுணங்களை யுனனி’ என்று அவருடைய கலயாணகுணங்களிலே பரிபகவஸவ பாவராய, அததாலே பராபதஸேஷியாய, சரமபாவமான எமபெரு மானா திருவடிகளை (ங)*மெய்சொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபி நிவேஸாதிஸயததாலே மெய்வெளுத்து, தத்கராயமான பராபதி தஸையை பராபதராய, இப்படி கரைபுரண்ட வாறறுமையையுடைய ராயிருக்கிற தாம், எமபெருமானா பரஸாததாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபகதி தஸைபைபேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபாவநிஷ்டராய, எமபெருமானா திருவடிகளில், பராவணயத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லாககு மறுஸநிதித்து உஜ்ஜீவிக் துமபடி, இப்பரபந்தமுகேந அவறறை வெளியிடருளுகிறார்

(ச) “பத்தியெல்லாமதங்கியதெனன” எனனுமபடியிறே இவாககு, *எதிராசனசேவடிமேல தானபரமபதித்ததலையெடுத்தது (ரு) “ஓர்ஊர்ஓர்ஊர்ஓர்ஓர்-பரமபதமாபநந்”, (சு) “முடிந்தவவா” என்றும் சொல்லுமபடியான, †பரமாததியை பராபதராய, அநததசையைப் பேசினபராசரமாயகையாலே, “ஆததி” எனறிதுக்கு நிருபகநாமமாயிருக்கிறது ஆததிதான ஸமஸாரத்தி லடிகொதிப்பாலும், பராபதவிஷயாநுபவாலாபததாலும் பிறசகும்காயிறேயிருப்பது அவை பிரணடையுமாயத்து, (எ)* முநீரூராலத்திலும், (அ)*அறுக்கும வினையிலு மாழவாரருளிசெயத்து அததைப்பறறவிதே “வமப விழும்தாரான”, “தேனபயிலுந்தாரான” என்கிற தனியனகளுமுண்டாயத்து அப்படியே இவாக்கும், ஆகாரதவயம் நடவாரினறதே யாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வாரத்தியிறே, பராசரயேண இப்பரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது “பராபதிதசையிலார ததியைமுன்னிடும” எனனசகடவதிதே

இவாதாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழவான முதலானவனைத் து முதலிகளோடுகூட தமுவி ரு டிசி. பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

(க) பெரியதிருவ-௫௮	(உ) இரா-நா-க௦௨	(ங) திவாய-௩-௮ ச
(ச) இரா-நா-க௦௮	(ரு) வி-தாம்-௬௬ சஎ	(சு) தி-வாய-௧௦-௧௦-௬௧
(எ) தி-வாய-௩-௨	(அ) திவாய-௩-௮	பரமபகதி

போஜதவநகவகைககாயத்திலே அநவயித்து வாழவேணுமென்று, மனோரதிதவாகு, அது, மாநஸாநுபவமாதாமாய அதீதகாலமா கையாலே, பரதபக்யோகயமனறிககே யொழிகையாலும், இனி இவா தேசவசேஷத்திலே, நியதகைககாயநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவாவிஷயத்திலே, தாமுமபபடி வழுவிவாவடிமை செயது வாழவேணுமென்று, அவா திருவடிகளிலே இததை பிரா ததித்தநுநுசுறா

ஆகையினால் “வடுகநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதநதெதி
சாவெநநாளுமுளறனாகையாடகொளளுகநது” எனறருளிச செய
தருளிற்று (க) “அவ்வாறே அஹமஸாவமகரிஷ்யாமி” எனற
இனையபெருமான நிலை பெய்பெருமானானது, (உ) “சுபூஷ்ணீநீதீநீ
யுஃஸாதருகநோநிதயஸாதருகநஃ” எனறு பேசுமபடியானவவா நிலை
யாயத்திவரது

இனி (நு) “ஆழதலவன” என்றும்படி அவதாரவிசேஷமாயிருந்
துள்ள வயத்திவிசேஷங்கள், (சு)* முகிலவண்ணனடியையடைந்து
நத ஆழ்வாரும், அநத மாறனடிபணிக்துநத எமபெருமானும்,
அவாதிருவடிகளிலே அநந்யஸரணரான ஜீயருமாயிறேயுள்ளது

இப்படி இவர்களுடொருகோவையான வைபவத்தையுடைய விவா, ஆழ்வாருடைபவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றநதாதியாலும்,உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிம்ஸதியாலும் மருளிச்செயது, அதிலும் தம் அபிநிவேஸ மெல்லாமதோற்ற (௫)“ஶ்ரீஷங்கரே நம:”-பராங்குஸபாதபகதம்” எனறும்,(௬)“சட்கோபனதேமலாததாடகேபந்தினியபாதகமாமெந டையிராமாறுசன்” எனறும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சர மபாவமே பராபயத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமாததத்தைச் சர மகாலத்திலே சரமபாரந்தரூபண விகிலையாயதது வெளியிட்டரு ளிற்று அதில் யதிராஜவிம்ஸதி, (௫) “ஶ்ரீஷங்கரே நம:”-பராங்குஸபாதபகதம்” எனற்தொடங்கி,

(க) ரா-அ-நக உடு

(உ) ரா-அ-க-க

(ந) திவாய எகூந

(சு) தி-வாய-எ உ-க்க

(ரு) யதிராஜாவி-

 $(\sqrt{\pi})$

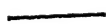
† நாளை

அ

ஆததிபிரபந்த வயாக்யாராவகாரிகை

களுடைப பரம்பரையில் ஸம்பந்த முடையவாகளை நித்யஸூரிகளா
தரிகருமபடி யிதுவே எனற(க)*சூழவிசுமபிறபடியே தாமனித(ஈ)
ராயபேசியருளுகிறா (உ)“பலலாணடுபலலாணடு”எனறு துடங்கி
“அபபாருசசன்னியமுமபலலாணடே” எனறும, (ங) “சய்யூதி
வல்ராஹ் லக்ஷ்மீநந்திபல : ராஜய்யூதிநீர் ராஜய்யூதிநீர்-ஜய
தயகிபேலாரரமோ லக்ஷமணஸசமஹாபல : ராஜாஜயதிஸுகரீவோ
ராகவேணுபிபாவித”எனறும ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும மவக
ளாகாஸமுணடாயிதேயிருபபது

அவதாரிகை முறறிறறு

ஸ்ரீமதேராமா நஜாய நமঃ

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர் த் தி பி ர ப ந் த ம்.

வாழி யெதிராசன வாழி யெதிராசன
வாழி யெதிராசனென வாழத்துவாரா—வாழியென
வாழத்துவாரா வாழியென வாழத்துவாரா தாளிணையில
தாழத்துவாரா விண்ணோதலை (க)

பரகிபதம்

வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழி யெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், என்=என்று-இப்படி மூன்றுபரகாரமாக அதுஸத்தித்து, வாழத்துவாரா = மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுவவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவாக னெவாகளோ? (அவாகளுடைய) தாளிணையில=உயர் திருவடிகளில, தாழத்துவாரா = பரனதுசெய்யுமவாக னெவாகளோ? (அவாகள்) விண்ணோ=எதயஸூரிகளுக்கு, தலை=நிரவாஹக பூதாரவாகன (க)

(வயா) (ச) “பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரதகாண்டு” என்றும், (உ) “பொலிசுபொலிசுபொலிசு” என்றும், பரமவைதிகராயிருக்கும்வாசன பங்கவகபகவதிஷ்யத்திலே மங்காராஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநபராய அநதவைதிகரித்தேஸத்தினபடியே “வாழியெதிராசன” என்று தரிபகாரமாக மங்களாஸநம் பண்ணுமவாகளை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஸநம் பண்ணுமவாகளை வாழியென்று மங்களாஸநம் பண்ணுமவாகளுடைய பரஸபரஸதருஸங்களான திருவடிகளிலே பசநாபிமாநராய வணங்கி வழிபட்டிருப்பாரா நிதயஸூரிகளுக்கு ஸீரஸாவாஹயா அனறிககே, அவாகடகு ஸரேஷ்டராவாகளென்றமாம, வாழியிடைச்சொல்லும், வாழகவெனச்சொல்லும் வாழினென்கையாலே பரபநதாரமபத்தில் மங்களாஸநமுண்டாயிறே யிருப்பது

(க) திருப்பல்லாண்டு

(உ) தி வாய டி உ-க

அவதாரிகை—அடியிலே, (க) “தொழுதெழுமனமனனே” என்றதுஸூத்திரத வாழ்வார பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) “வண்புகழாரணன” என்று வெளியிட்டபபோலே இவரும் இப்பாட்டில் அதனோடுவிசலபிக்க லாமபடியான விராமாதுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின் னுகொண்டு கீழிற்பாட்டில் அநவயமுகத்தாலே ஸூத்திரதவாதத ததைஇதில் வயதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இமமுகத்தா லுமெம்பெருமானா வைபவத்தை பெயலிலினததனவுமபேசி அநுப வித்தருளுகிறார்

இராமாதுசாய நமவென்று சிந்தித
திராமாதுசரோ டிறைப்போழ—திராமாது
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சோநதிருப்பார தாளிணையை
வந்திப்பார விண்ணோகன வாழவு (உ)

இராமாதுசாய = இராமாதுசா பொருடே, நமவென்று = நமஸு ஸென்று, சிந்தித்திரா = அதுஸூத்திரத, மாதுசரோடு = மதுஷய ரோடு, இறைப்போழ்து=கூண்காலமும், இராமாது = இராவணனம், (ஸூறவாஸம் செய்யாவணனம்) சிந்திப்பார = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில=உபயதிருவடிகளில், சோநதிருப்பார = சோநதிருக்கு மவா களுடைய, தாளிணையை=உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார=வ னைமருமவாகன, விண்ணோகன=நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழவு = நித்யஸம பத்தாவாகன (உ)

(வயா-ம) “ராமாதுஜாயநம” என்று ஸாவகாலத்திலும் இம் மசுதரத்தை மசுநமபண்ணி யிருக்கை பாரபதமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜபயமான விததைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸததை யன்றிக்கே அஸததககளாய பஸுபராயரான மதுஷயாகள பாதி கூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் துஸஸஹமும்பாய அவர்களுடன் கூண்காலமும் வலிபாதபரகாரம் சிந்தித்திருக்கு மதகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஸ்ரயமாக ஆஸூயித்திருக்கும்வர்களுடைய திருவடிகளில் ஸதுதயபிவாதநம பண்ணுமவர்கள் (ங) ‘அருமபேறுவானத்தவாகு’ என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸமபத்தாவாகன (உ)

(அ-கை) கீழ்நிபிரபந்தாலும், “வாழி” என்றும் “நம” என்றும், அத்தலைக்ககிசயங்களை உபபாதித்ததுகொண்டு இனி இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறா இத்திலடியேனுக்கு ஸாவலிதபநதவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதநிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(நீ)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவென்கிறா

தநதைநறைய தாரமதனயா பெருஞ்செலவம்
என்றனக்குநீயே பெகிராசா—இந்தநிலை
கேராத விவவுடலையினதே யறுத்தருளப்
பாராத தெனனே பகா

(ங)

ததை = பிதாவும், நறைய = வாதஸஸ்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம் = மனைவியும், கனயா = புதலவருட, பெருஞ்செலவம் = மஹைசரவாயமும், என்றமக்கு = அஸமதாதிசுருக்கு, நீயே = தேவரீரே, (ஆகிண்டி) எதிராசா = யதீதாரே! இதை = இவவாறான, நிலைக்கு = நிலைக்கு, ஏராத = சேராத, இவவுடலை = இந்தசரீரத்தை, இனதே = இப்போதே அறுத்து = சே(நீ)தித்து, அருள = கருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்கியாதது, எனனே = யாதாகாரணமோ? பகா = உரைசெய்தருளவேணம

(ங)

(வயா-ம) யதிகளுக்கு நாதரனவரே! (க) “சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செலவமுமனமக்களுமேலாததாயத்தநதையுமவரேயினியாவாரே” என்றும், (உ) “ஸ்வீயஸாச-தவமேவமாதாச” இகயாதி யாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரணபிதாவும் பிரியபரையான மாதாவும் போகையயான ஸதரீயும் நிரயநிஸ்தாகரான புத்திரரும் மறறும் ஸகலவிதபுருஷாரத்தஸாதநமான மஹைசரவாயமுமெல்லாம் தேவாக்குரரியப்பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறுப்பேபாலே (ங) “ஸ்வீயஸாச-தவமேவமாதாச” இதயாதிபடியே அடியேனுக்கிவைவெல்லாம் தேவரே, வஸதுஸதிதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிலைக்கதருப்பயினறியே விரோதியாயிருக்கிற இந்தகேஹத்தை காலாததே கழிக்கிறோமென்றமல விபரீதஜ்ஞாநஜகமாகையாலே இத்தைக கழிச்சகவேனுமென்றபேக்ஷிக்கிற விநதிவிஸத்திலதானே சே(நீ)தித்தருளாத திருவுள்ளத்தாலே போகக்கடிக்காணுகி

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அதை ஸாவஜ்ஞரானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும், அதுவருத்தமாயிருந்ததோ, அதுகருமொருகால சிந்தைசெய்யுமத்தனைபன்றோவுள்ளது நல்லென்கிறவிததை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம் (௨)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தன்னையே ஆதமாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வறுஸநிததி, ததவிமோசகருமவரேயென்று அவாபககனிலே அதை பிராத்தித்தருளுகிறா.

இந்நவுடறசிறை விட்டுப்பொழுது யானேகி
அநதமில் பேரினபததுளாகுவேன—அநதோ!

இரங்காரபெதிராசா எனனை யினியுயககை

பரங்காணுனக குணாநதுபா

(ச)

இந்நவுடல=இந்நசீரமாகிற, சிறை = காராகருஹத்தை, விட்டு = நீத்து, எப்பொழுது = எப்போது, யான = அடியேன், எகி = அச்சிராதி மாககத்தாலே சென்று, அநதம் = முடிவு, இல = இல்லாத, பேரினபத துள = மஹாநதத்தகருள், ஆருவேன = ஆவேன? அநதோ = ஐயோ! இரங்காய = கிருபை செய்ருளீர், எதிராசா = யதிஞல ஸாவபெனமரே! எனனை = அடியேனை, இனி = இனிமேல், உயககை = ரக்ஷிப்பது, உன கரு = தேவரீருக்கு, பரங்காண = பரமனரே? உணாநது = ஆலோசித்து, பா = பாதத்தருளீர் (ச)

(வயா-ம) “इन्द्रोऽर्वाङ्-इतिमश्रीरम्” என்றும்படி பராக(५)ர ததமாய “இந்நவுடறசிறை” என்று ஆதமாவுக்கு காராகருஹம் போலே பத்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முகதமாய எப்போதுதான் நானாச்சிராதிமாககத்தாலே சென்று * அநதமில்பேரினபதத்தடிய ரோமி ஒருகோவையாய, நிர்திஸ்யாநதஜ்ஞமானவாகள பரிஷதந தாப்பாவததையுடையனாய ஸைஸாரவெக்காயமதட்டாதபடியாகக கூடவேன? அயயோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கு பிரங்கியருளவேண்டாவோ?, ஈஸவரஹமகூட ‘க்ஷிபாமி’ என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீயிப்பிதது ரக்ஷிக கை * பலலுபிராகுமவீடளிப்பானாயவதரித்த தேவாககே பரங்கா னும இவ்வாததத்தைத் திருவுள்ளமபற்றிப் பாதத்தருளீர். (ச)

(அ-கை) கீழ் “உணாநதுபா” என்கிறஸம்பந்தமானேது? நீர் அவாஜநீயராகைக்கு ஹேதுவேதென்று அவாகக்குக் கருத்தாக,

அகதைசிதாபுரமுகத்தாலே வெளியிடாநின்றகொண்டு தேவாக்க
வாஜநீயனென்குறா

தனபுதல்வன் கூடாமல் தானபுசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தநதைக்கெதிராசா—உனபுதல்வன்
அன்றோ யானுரைப்பாயாதலா லுனபோகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள (ந)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புதரன், கூடாமல் = கூடாத
போது, தானபுரிக்கும் = தான் அறுபவிக் கும், போகத்தால = ஐயுவாயாதி
போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுக்கு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ =
உண்டாகுமோ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! உன் =
தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புதரன், யான் = அடியேன்
அன்றோ = அல்லவோ? உரையாய = பகாந்தருளீர், ஆதலால் = ஆகையா
லே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், என்யொழிந்தான் = அடி
யேனை யொழிந்ததிவஸம், நன்றோ = நல்லதாமோ? ஸரஸ்மாயிருக்குமோ?
(அப்படி பிரதானையால் அடியேனையும் அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக்
கொண்டருளவேணும்) (10)

[illegible]

(அ-கை) “உனபோகமநனோரெவனையொழிந்தநாள” என்று நம்பேரிலேபழியிடாதினமீ, காலகரமததிலே அதுககிடான்பாகம

வினேந்தவாதே புப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத
தாச, அது அநுகூலானாசுகளேற்படியாம், பரதிநிலனை
வெனக்கு அரைண்ணமதாமுகமும பரதிநிலமெனைவிஞ்சி
வரும, ஆகையால் ஹேயகுணவ, ததர்த்தமான தேஹத்தை ததபூ
வமே போகதும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கருா

வேம்புமுற்பக கைப்புமிசுவதுபோல வெவவினையேன
திமபமுற்பக தேசமுற்றிச்செல்லுங்கால—ஆம்பரிசால்
ஏறகவேசிந்தித் தெதிராசா விவவுடலை
தீரக்கவேயானவழிசெய- (சா)

வேபு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்றமுற்ற, கைப்புமிசு
வதுபோல = (நாளதோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவவினையேன
யேன = கருர காமாவயிருக்கற அடியேனுடைய, தேசமுற்றி = சாரம்
முற்றி, செல்லுங்கால = விருத்தியடையாநிறக்கையில், திமபு = துஷ்கா
மங்களே, முற்றம் = அதிகமாம், (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸவரூபஸத்தை
யுண்டாம் பகாரத்திலே, ஏறகவேசிந்தித்து = முற்கோல்சிந்தித்து, எந்
ராசா = யதிகஞ்சுரு நாதரானவரே! இவவுடலை = இந்த ஹேய ஸமுதாய
மான தேஹத்தை, தீரக்கவேயான = முடிக்கக்ககான, வழி = உபாயம்,
செய = செய்தருளவேணும் (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவு
மாம்) (சு)

(வயா-ம) ஸரஸமான கருமபாசிலிறே நாளதோறும் முற்ற
முற்றரஸமேறிவருவது, விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாளதோ
றும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, எனனுடைய
தேஹமானது காலகரமத்திலே பகவமான்காட்டில் கருரகாமாவா
யிருக்கிற வெனனுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம் ஆகையாலிது
ஸவரூபஸத்தை யுண்டாம் பகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து, யதி
கஞ்சுருநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை
முடிக்கக்ககையான உபாயஞ்செய்தருளவேணும், வழி உபாயம்
யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம் (சு)

(அ-கை) உமமுடைந்தோஷத்தை யேறகவே முற்கோலிராம
போகக்குகைக்கு பரபதியேது? நீதாம் ஸவகாயத்திலுஞ்ஞாய
அஸகதராயிருந்திரோவென்ன, ஸதந்தயபரணை தனகாயத்துக்கு

வேண்டுமாவ தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவாசு நிகயஸ
கந்தயமானவடியேனும் ஸவகாயததுக்கு கூமனாய செய்துகொள
வகெனகொ

அன்னகுடிநீரருந்தி முலையுணகுழவி

தனனுடையநோபைத் தவிராளோ — எனனே !

எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால

உனசரது தாமுவோவுரை

(எ)

அனனே = பரஜையினிடத்திலே அதய தவாதஸலய யுகைதயான மய
தாவானவள, குடிநீரருந்தி = பரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டாறால்,
இது நம குறையாலேவந்தென்று(தான) தாஹதாதமுதலான வறறை
ஒளவத்ததுக்கு விரோதியாமலபருகி, முலையுணகுழிதனனுடைய = ஸவ
போஷயமா யிருக்கிற ஸதந்சயபரவஜ யினுடைய, நோபை = வயாதி
யை, தவிராளோ = போக்காளோ? எனனே! = இதென்ன ஆசாயம்!
எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாதருவத் வதஸலரான கேவருக்கு நிதய
ஸதந்சயனயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிர்ப்பதியே! எல்லா
நீசெய்தால = அடியேனால அதுவடையாமஸமா யிருப்பனவைகளைல்லாத
தையும் நீரதுஷ்டிதது ரகித்தால, உனசரதுதாமுவோ = கேவருக்கது
அவதயாமோ? தேஜஸகரமாயிருப்ப நொன்றனன்றோ? உரை = பகா
(இவ்வாததத்தை அஜருனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டுமோ?
ஸாவஜருரான தேவாதாமே அருளிசெய்யலாகாதோ? எனகிறா

(வயா-ம) அதாவது பரஜையினிடத்திலே அகயநதவாதஸலய
யுகைதயான மாகாவானவள ஒளவத்தஸைவகமும் கூமமன்றிசிகை
அதயநதம் ஸாஸாயுகதமாய ஸவபோஷயமாயிருக்கிற ஸதநதய
பரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டாறால், இதுநமகுறை
யாலே வந்ததென்று தானகுநீர முதலான ஒளவகஸைவையைப்
பணணி அநினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிராக்குமே அப்படியே
மாதருவத்வதஸலரான தேவாசு நிகயஸதந்சயமாயிருக்கிறவடி
யேனுக்காக யதிகஞாசு நாதரானவரே! அடியேனால அதுவடையா
மாமஸமாயிருப்பனவைகளைல்லாததைப் மதுஷ்டிதது ரகித்தகால
தேவாசு அவதயமன்றே! தேஜஸகரமாயிருப்பதொன்றனன்றோ?
இவ்வாததத்தை, அஜருனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டு
மோ? ஸாவஜருரானதேவாதாமருளிசெய்யலாகாதோ? இதென்ன
வாஸாயம்! அருந்துதல் = உண்டல்

ஆசாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஸகதியினதிக
கே இருப்பாடு நவீனக்குறித்து விவனுடைய விழவைபும, இவ
னைப்பெற்றால் ஸபரவனுக்குண்டான பரிதியையும் நுலநதித்து, ஸத
நதயபரஜைக்கு வியாதிபுண்டானால், தனக்குமடிக நினைத்துத்
தான் ஒளவுதலேவைபண்ணும மாதாவைப்போலே இவனுக்காகக்
கான், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாஸ்வான
மஹாபாகவாதாபிமாநத்திலொதுங்கி, (க) “வல்லபரிசுவருளிப்பேரே
துகாண்டி” என்று சொல்லுகிறபடிய, “ஸகலபரவருத்திரிவருக்
திகநம், அபவநிடவழக்காகதுகை” என்றுமளவாகவருளிச்செய்த
கிவயஸூகதிபாயத்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது (எ)

(அ-க) கீழ்பரவருத்திரிவருத்திகளுக்குக் கூமமன்றிக்
யிருக்கிற ஸதநதயபரஜையை மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உமமை
யும் ரக்ஷிக்கவேனுமென்று, பராபதிசொல்லாநின்றீர் பரவருத்திரி
விவருத்திகளுக்குக் கூமராய ஸதகாமங்களினுடைய நிவருத்தியிலும்,
அஸதகாமங்களினுடைய பரவருத்தியிலும் நிரதராய, ஸவவிநா
ஸகதை விநீததுக்கொளருகிற உமமை நமமாலரக்ஷிக்கப்போமோ
என்று எம்பெருமானாகுத்திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியான
லும், அடியேனைக் காததுரக்ஷியாதபோது தேவாக்கே அவதயமா
மென்னுமத்தை ஸதிதாஸநமாக வருளிச்செய்கிறார்

தனகுழலீவானகிணறறைச சாரத்திருக்க கண்டிருந்தாள
என்பதன்றேவனனை பழியேற்கின்றாள்—நனகுணரில
என்னாலெனனஞ்சமேலு மெதிராசா
உனளுலே யாழறவைவையோ (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட பரஜையினுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதா
வினுடைய அஜாகரதையிலாவந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஸாஸத
ரம் விதிக்கையால்)

தனகுழலீ=தன்னுடையசிக, வானகிணறறை = பெருமைபொரு
தியகிணறறினருகில, சாரத்திருக்க=சோநதிருக்க, கண்டிருந்தாள=பாத
துச்சுக்கையாதிருந்தாள, என்பதன்றே = ஏனறல்லவோ, அனனை=தாய்
பழி=அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள்=அடைகின்றாள், நனகுணரில=நன
ருக் விசாரிக்குணவில, என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிடின்

வென்னாலே, என்காமேலும் = என்னுடைய நாஸத்தைவினைத்துக்கொள்ளப் பாதசேனையாகிலும், எதிமாசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்னாலே = தேவராலே, ஆம் = ஆகிற, உறவை = ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர்

(அ)

(வயா-ம) அகர்வது அஞ்சவயஸஸுகருட்பட்ட பரஜைபிறுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அவதாரத்தாலே வந்ததாக அவஞ்சு குஸாஸதரமகோஷம் விதிகதைபாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணைபிட்டு நோக்கவேணுமிதே மாதாவுக்கு, ஆகையாலே தன்னுடைய முகத்திலுள்ள பரஜையானது தனக்கு நாஸகரமென்றறியாமல், தன்னளவனறிகளே அழுகதாலும் அகலக்காலும் பெருந்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸநமாசவி நகரகண்ணி, அதை பரதிஷேகியாம் லுபேஷித்திருந்தாளென்கிற மாதரமகொண்டனறே, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் பராபகையாகாரின்முன், அப்படியே நன்குகிருபிச்சகில், பாபங்களாசிற்பிகுழியைக் கட்டி நின்ற என்னாலே ஸவவிநாஸத்தை வினைத்துக்கொள்ளப்பாதசேனையாகிலும், அதை நிஷேகித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிஸ்ருக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும் இதனால் ஸம்பந்தமடியாக ஸாவதஸாபியும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றாகருத்து (க) “இத்ததாயிராமாநுசன” என்கிற திவ்யஸூக்தியும், “பிரஜைபைச கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காக்கொழிந்தால் தாயேதள்ளினாலெனக்கூடவதிதே” என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாயத்திதுக்காகும்

(அ)

(அ-கை) (உ) “நோற்றேன்பலபிறவி” என்கிறபடியே, நீரும் முடையதுஷ்காமத்தாலே இஜ்ஜனமமேயனறிகளே இன்னமும சில ஜநம் எடுக்கவேண்டுமடியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைசுட்டலாவதெனென்று பாராஸஸத்தருக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுகாக வினன்மும அவகரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்

(ச) திருவாய்மொழிதனியன் (உ) தி-மொ-க க அ

கூபத்திலவீழுங்குழவியுடன் குதித்தவ
வாபத்தைநீக்குமந்த வனனைபோல—பாபத்தால்
யானபிறப்பேனென யினி யெநகை பெதிராசன
தானபிறக்குமெனனை யுயப்பதா (க)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=வீழுகின்ற, குழவியுடன் குதித்து—
சிகுவோடேகூட குதித்து, அவ்வாபத்தை=அவவிடரை, நீசும்=போ
குதின்ற, அந்த அனனைபோல=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=
அடியேனப்பண்ணின பாபத்தாலே, யானபிறப்பேனெனும்=அடியேன இ
ன்னும்கி சிலஜம்மெடுக்குமபடி யானேனுகிலும், எதை = அடியேனாக
குப பிதாவாகிய, எதிராசன = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா,
எனனை = அடியேனை, உயப்பதா = உஜ்ஜீவப்பிக்கக்காக, தான பிறக்
கு = தாம் திருவவதரித்தருளுவா (க)

(வ-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பணறிககே சமூகந
தமுாமல நின்ற, பேதைக்குழவியென்னுமபடியான முகத(ஈ)பா
ஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்தது, அதினவதாரத்தாலே வந்தவா
பத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸநேஹபுகதைபான அந்தமாதாவைப்
போலே (க) “சரணமாகுமதனதாளடைந்தாராகக்கல்லாம், மரணமா
லை வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான” என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவ
ஸாதத்தில் மோக்ஷமாம்படியான பாபத்திவைபவத்தையும் அழி
த்து, நானப்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜம்மங்களை
பெடுக்குமபடியாய் ஆனேனையாகிலும், இனிதுபபடி கைகழிந்தபின்
பெணக்கு ஆந்ராய யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா நான
பிறந்த ஜன்மத்துக்கிடாக, தாமுமெனனை யுத்தரிப்பிப்பதாக, “எதி
ராகுழல்புகு அவகரித்தருளுவா ஆகையால் அதில் எனக்கொரு
நிப்பந்தமிலலை உடமைக்கொருமுழுகு, உடையவனாக குடை
மைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிதே யிருப்பது (க)

(அ-கை) எம்பெருமானா, திருவடிகளையகன்று, அந்மநஸ
கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான காமம் புகுந
வது இனி அந்தபரவைகமில்லாதபடி அவாதிருவடிகளைப் பொருந
திவாழென்று தனதருவுள்ளதைக் குறித்தருளுகிறா.

பூமுகன்கோன்தெனனரங்கா பூங்குழற்குப்பாதுகமாப
காமகி முஞ்செலவச்சடகோபா—தேமலாகதாட
கேயந்தினியடாதுகமா மெநதையிராமாறுசனை
வாயந்தெனது நெஞ்சமேவாழ

(௬)

பூமுகன் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே
யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு, கோன் = வல்லபரான, தெனரங்கா =
பெரிய பெருமானுடைய, பூங்குழற்கு நிரதிசய போகயமான திருவடிக்
தாமரைகளுக்கு, பாதுகமாய் = பாதுகையாய், (அததாலே) காமகிளம் =
தாம ஆரத்திக்கும், செலவ = ஸாதவிகஜ்ஜ ஸம்பத்தான, சடகோபா = நம
மாழ்வாருடைய, தேனமபா = மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்னலாமபடியான,
தானுக்கு = நிரதிசய போகமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, வயந்து = பெ
ருந்தி, இனிய = பரியமான, பாதுகமாய் = திருவடிகளையாய், எதை =
அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸவரூபஸ்ததைக்குக் கார
ணபூதரான, இராமாறுசனை = இராமாறுசனென்று நிரூபகாமத்தை
யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாயந்து = அறியித்த, எனதுநெஞ்ச
மே = எனக்கு பவயமான மனஸஸே, வாழ = இதை ஸம்பத்ததைப் பெற்று
வாழ

(௮)

(வயா-ம) (௧) “பூமனனுமாதுபொருந்தியமார்பன்” இதயாதிப
படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவிகொண்டாப்போலே யிரு
க்கிற பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமானுடைய
நிரதிசயபோகயமான *பூவாரசுழல்களுக்கு (௨) “அடிகழிமாநது
புகுநகை” என்று பூச்சடகோபயை, இப்படி *முகிலவண்ணனடி
யையடைந்து அததாலே (௩) “உறநேனுக்கநதுபணிசெயது” என
னுமபடி தாமஹாஷிக்கும் ஸாதவிக ஜநஸம்பத்தான நமமாழ்வாரு
டைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்றலாமபடி
நிரதிசய போகயமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸவரூபபராபதமா
கையாலே அதுரூபமாய் (௪) “மேவினேனவெப்பானன்” என
னுமபடி பொருந்தி அதயந்தாபிமத்தமான திருவடிகளையாய், என
னுடைய ஸவரூபஸ்ததைக்குக் காரணபூதராய், இராமாறுசனென்று
நிரூபகத்தைபுடையரான வெம்பெருமானாரை (௫) “இராமாறு
சனசரணாவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே” என்கிறபடியே, எனக்கு
பவயமான, மனஸஸே! அநநபரயோஜநகையாலே பாதரேகைபோ
லேகிடடி இநகஸம்பத்தைப்பெற்றவாழ இததாலெம்பெருமானாரை

(௬) இரா-தூ-க- (௭) தி வாய-க ௩௦ ௧௦ (௮) தி-வாய-௧௦- (௯) களேஷ-௭

திருவடிகளில் பராவணயததுககெலலை நிலம் இவரானதயாலே,அவா
கிருவடிகளில்களும் யதீர்திரபரவனரென்று நிரூபகமாக வேணு
மிதே ‘ செலவசசடகோபா ’ என்கிறதற்கு (க) “தநமமதீயம்
தவபாதபவகஜம-தர்ஸம்மீணம்சபாஷ்யம்” என்கிற செலவததைப
பெற்றவராகவுமாம் ஏபகை=பெருநதற்கை, வாயகை=கிடகை

(அ-கை) (உ)“நிழலுமடிதாறுமாறோம்” என்றும், (ஈ)“மேனி
னேனவனபொனனடி’ என்றும் (ச) “ரமூஸுஷபத்யூயா-ராமா
நுஜபகசசாயா” என்றும் பேசும்படி, அதபநதபரதநதாராய வாழ்
மவாகா பேறறைபெற்றவேணுமென்று அபேகையாகின்றி அது
நமக்கு அதயநதநதாநகரான வடுகநமபிபோல வராககனரே வித
திப்பதென்று திருவுள்ளகருந்தாக, அபபடியே தவததநயதேவ
ரான வடுகநமபி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாகி, யாவதாதம்
பாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறா

உனனையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சோ வடுகநமபி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெநநாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகருது (கச)

எதிராசா=எமபெருமானாரே! உனனையொழிய=தேவரையொழிய,
ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவாக்கு உத்தேஸயரான பெருமானையும் தவ
ததுபவ கைவகாபாதிகளுக்கு நித்யஸகருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய)
வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸதிரமான, புகழ=கோத
தியை, சோ=அடைந்த, வடுகநமபிதன்=வடுகநமபிதமமுடைய, நிலைபை=
சரம்பாவநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலேபேகையுடைய வடியேனுக்
கு, நீதநது = தேவா பரஸுதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸாவகாலத்திலும்,
உன்றனக்கே=தேவாக்கே, (ரஸாவஹமாமபி) ஆட்கொள உகநது =
உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும் (கக)

(வ-ய) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழியதேவாக
குத்தேஸயரான பெரியபெருமானையும், தவததுபவ கைவகாயாதி
களுக்கு நித்யஸகருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபா

கொடைதர்ப்பு மயிபாதிருப்பாராய அதகாலே ஸவருபாநுரூப
மான யஸஸைப்பராபதராய, இருசரையரனறிசகே பெருமதிப்ப
ராபிருக்கிற வடுகநம்பி தமமுடைய சரம்பாவநிஷ்டையை அதில
பேணையுடைய வடியேனுக்கு பரஸாதித்தருளி, (ச) “எனக்கே
யாட்செய பெக்காலததும்”, எனிறபடியே தேவாக்கே ரஸாவஹ
மாமபடி, ஸாவகாலததிலு முகப்போடே அடிமைகொண்டரு
வேணும் அவகேபோகிலும் அவருநதவடையேமயாச வேணு
மென்று கருத்து மன்னுநிலைசோ வடுகநம்பி யென்று பாடமான
போது, பொருநகியிருக்கிற சரம்பாவநிஷ்டையாகவுமாம் (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுசிறவருந தேவைகளெல்லாம் நாம் செய
கைக்கடியான கருவணடோ வென்றவருக்குக் கருததாக, உண்
டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றபரகாரத்தை
பரகாசிப்பிக்கொ

தேசநதிகழுந திருவாய மொழிப்பிள்ளை

மாசிலதிருமலை யாழ்வா ரெனனை—நேசத்தால

எப்படியே யெண்ணி நினபால சோத்தா ரெதிராசா

அப்படியே நீசெயதருள

(கஉ)

தேசம் = திகதேசங்களெல்லாம், திகழும் = பரகாசிக்கும்படியான
பரபாவத்தை யுடையராய, திருவாயமொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழி
யோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய, மாசில = தம்
மிடத்திலே ஆசாயதவத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுநகை முதலான கருந
நிஷித்தமான மாசிலலாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வா = ஸ்ரீஸைலநாதா,
எனனை = தம்முடைய தயாபாசரமான வடியேனை, நேசத்தால் = கருணாபரி
ணுமரூபமான ஸநேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணு = இவனெப்படி
யானால் உஜ்ஜீவீபபனென்று விசாரித்து, நினபால் = பராபத சேஷியான
தேவாதிருவடிகளிலே, சோத்தா = சோத்தருளினாரோ? எதிராசா =
எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செயதருள = அப்படியே தேவரும் திரு
வுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவீபித்தருளவேணும் (கஉ)

(வ-ம) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிநதுயநத தேவருடை
யவும் அஸேஷஸேஷவருத்தியிலு மநவிகராய, ஜனாநபகதி விரக

தயாதிகளாலும் பூணராய, அகதாலே “திருவுடைமன்னில்தேசு
டையார” என்று பேசும்படியான பெருமையையுடைப்பவராகயா
லே, திகேதசன்கொல்லாம பிரகாசிகுமபடியான பரபாவத்தையு
டையாராய, திருவாய்மொழிபோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு
கீருபகமாகவுடையாராய, தம்மிடத்திலே ஆசாயகவத்தை யேறி
டமெகொளளுகை முதலான கருநிஷித்தமான மாசினறிகடே யிரு
பபாராதிருக்கிற பூணராதன் தம்முடைய தயாராதரமானவென
னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸநேஹத்தினாலே, இவனெப்படியான
உஜ்ஜீவிகுமென்று விசாரித்து, பராபதஸேஷிபான தேவா திரு
வடிகளிலே சோதகருளினா அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்
பற்றி உஜ்ஜீவப்பித்தருளவேணும் (௪௨)

(அ-கை) தாம் நிபந்தித்தபடிகளெல்லாம் கெட்டருளும்
படி ஸுலபரான வெம்பெருமானுடைய வெள்ளநாயாதிகளிலே
தோற்றுத்தாம் மன்களாஸாஸநம்பண்ணி, அலவளவில நிலலாதே
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தாலபெற்ற பேற்றை அநய
பரோகதியாலே யருளிச்செய்குறா

எதிராசனவாழி யெதிராசனவாழி
எதிராசனவாழி பெனறெனறேத்திசு—சதிராக
வாழ்வாரகள தாளிணைக்கீழ வாழ்வாரகள பெற்றறிவொ
ஆழ்வாரகள தன்களருள (க'௩)

எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி = யதிராசருக்கு
மன்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு மன்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு
மன்களமுண்டாருக, எனறென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி =
ஸுத்தித்து, சதிராக = ஸாமாத்நியமாக, வாழ்வாரகள = வாழும்வார்களுடைய,
தாளிணைக்கீழ = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வாரகள = வாழும்வார்கள, ஆழ
வாரகள தன்களருள = ஆழ்வாரகள பதினமருடைய வருணியும், பெற்றறி
வா = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றறிவொகன (க'௩)

(வயா-ம) அவா தாம் திருப்பல்லாண்டிமுனே பஹுபரகார
மாக பகவதவிஷயத்திலே மன்களாஸாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தா
மிவவிஷயத்திலே, “எதிராசனவாழி” என்றுதுடங்கி அதையே

பலகாலமசொல்லி ஸதுதித்து, (ச) “அடியேனசத்ரிததேநினதே” என்கிறபடியே, சரமபாவத்திலே நிஷ்டராய, அததாலே ஸாமாததய மாகவாமுமவாகளுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாயநிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) “நினதாளிணைக்கீழ் வாழ்சி” என னுமபடியதுவே வாழ்வாக வாழும்வாகள் *மயாலறமநிலமருளப பெறறவாகளாய், அததாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (ங) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனதகனராயி ருக்கிற வாழ்வாகள் பதினமருடையவருளையும், பத்துமபத்தாகப் பெற்றுவிடுவாகள் (ச) “ஈசர்ஊர்ஊர்-தஸ்மாமதயேஸ்” எனனக கடவதிதே இததாலிவாகளுக்கு சரமாவதிதாஸயம் நிலைநிற்கும் படி கடைக்கிப்பாகளென்றபடி முதலபாட்டிலே மகசளாஸாஸந பரருடைய ஸம்பநதஸ பநதிகளை *அயாவறுமமராகள் ஆதரிப்ப ரென்றா இதில அவர்களை *மயாவறமநிலமருளப பெறறவாடளா தரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறா (கரு)

(அ-கை) “தேசநதிகமும்” என்கிறபாட்டோடே இப்பாட் டுக்கு ஸங்கதி நடுவிலபாட்டு பராஸங்கிகம் உமமுடைய வாகசாயா, நம்பக்கலிலே யாஸாயிப்பித்த வநதவாஸாயணமே, உமமுடைய பேற்றுகு ஸாதநமாகச சொல்லாநின்றீர் அநதவாஸாயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுகுடலான வதிகாரஸம்பதது உம் பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானாகக்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில, தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோசயதையிலலாதாக கனரே தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது ஆகையால், அதிகார ஸாஸ்யரான வகதிகளை தேவரீர் கஷிபாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறா

அதிகாரமுண்டே லரங்கிரங்காரோ

அதிகார மிலலாதாக்கனரே—எதிராசர்

நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்கு

கேயிரங்கி லென செயவோம் யாம்

(கரு)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய் ௩-௨-௪ (ங) பெருமான்திரு உ. கரு

(ச) ர-ஸதக-௪௩

அதிகாரமுண்டேல=ஜஞாநாதுஷ்டாந பூததீயாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கிரங்காரோ=பெரியபெருமான இரங்கியருளாரோ? அதிகார மிலலாதாககன்றோ = அபபடிப்பட்ட அதிகார மிலலாதவாகளுக்கன்றோ, எதிராசா=எமபெருமானாரே! நீயிரங்கவேண்டுவது = தேவரீரிடமிருந்திருக்க வேண்டுவது, நீயும் திகாரிகளுக்கேயிரங்கில = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணி ரங்கிக்கில, என செயவோமயாம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமதாதிகள என்னயோசயதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிககப்போகிறோம்? (அநதி காலததோபாதி யிழந்தேபோமிததனைனன்றோ?) (௧௪)

(வீ-ம) (௧)“புண்ணந்தமுமேபொருநீரத்திருவரங்காவருளாய” எனறத்தை யாததிதவாகளுக்கு (௨) ‘அருளருடியுயந்தவன்’ என னுமபடி, தாதருபாதிகார முண்டானவாகளுக்கன்றோ பெரியபெருமானிடமிருந்திருந்தது அபபடிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாதருபருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிடமிருந்திருக்க வேண்டுவது அகதிகளுக்கு கதியாயிருக்கிற வீதருஸவபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணிரங்கிக்கில, அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமதாதிகளெந்த யோசயதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிககப்போகிறோம் அநதிகாலததோபாதி யிழந்தேபோமிததனைனன்றோ? (௧௫)

(அ ௧௬) (௩)“இராமாநுசனமிகபுண்ணியன்” என னுமபடி பரமதாமிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தித்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸஸநேஹமாக வதுஸநதிகதால் அவர்தாம் யெல்லாம் செயதருளுவராகையாலே, ததவிஷயஸநேஹதானு னடோவென்று ஆனவளவுமபாதது, அது தமக்கதபா(யு) பிஇலலையென்று விஷணணராகிறா

எமபெருமானா திருவடிகளே சரணம்

என்பதுவே நாவுரைக்கு மிகதாலென—அன்பவாபால

இப்போதளவும் யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன

எப்போதுண்டாவதினி

(௧௬)

எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம் = எம்சகு ஸ்வாமியான யதி
ராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், எனபதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற
இந்த வாசகத்தையே, நாவுட்கும் = என்னாவானது பரோமமின்றிச் சொல்
லாநிற்கும் இததாலென = இததாலென்ன பரோமஜம்? அனபு = பரோம
புரஸஸரமான பகதி, அவாபால் = அவாவிஷயத்தில், இப்போதளவு =
இந்தக் கண்ணாயத்தமும், யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன் = 'பரோமஸேஸ
மற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றுங் காண்கின்றிலேன், எப்போதுண்டாவதி
னி = இப்போதில்லாதது இனியெப்போதுண்டாகப்போகிறது? (கடு)

(வ-ம) பிள்ளைகொல்லி காவலதாஸருக்கு ஸவருபோஜஜீவந
மாயும், ஸோமயாசிபாண்டானுக்கு நித்யபாபமாயுமிருக்கிற "எம்
பெருமானா திருவடிகளே சரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த
வாசகத்தைப்பே, அஹருகயமாக வெநநாவானது சொல்லாநிற்கும்
இப்படி நிஸஸநேஹிபாகத திருநாமம் சொல்லுகிறவிகதாலே, (க)
"சாரங்கதெனசிகையுனதானிணைச்சீழ்நபு கானமிசவுமகூரதது"
என்கிறபடியே, விஷயாநுதணமாக வென்னுடைய ஸநேஹமானது,
அவ் விஷயத்திலே சாமதராபநமான வி-காஸத்தாவும், பரோம
ஸேஸமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன் இனி யிப்போதில்லாத
கெப்போது உண்டாகப்படுகிறது இததாலென்னென்று-நிஸநேஹி
யாகத திருநாமஞ்சொல்லுகிற விகதாநிலன்ன பரோமஜமென்னவு
மாம் அடியிலே "இராமாநுசாயம்" என்று உகதரவாகய தாத
பாயத்தையும், இதில் "எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம்"
என்று பூவவாகய தாதப யகையும வெளிபிட்டருளுகிறா (சடு)

(அகை) நமபகநுமககாநுகூலயமான பரோம ஸேஸமில்லா
விடில், பராகுகூலபநிவருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை
அப்படிப்பட்ட வஜருணைவடியேறு மடைய தோஷத்தை போகப்
பாக்க சொண்டருளுகிற தேவா திருவடிகளை என்று தானப்பாபிப
பென்னெகிறா

ஆகாத தீதென மற்றதும் பிறாருரைததும்
ஆகாததே செயவ நாகலால் — மோகாநதன
என்று தீனதெனனை யிசமே லெதிராசா
என்றுன்னம் சோவனயான

(சச)

ஆகாத்து=ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப் படுவதான தயாஜபம், ஈதெ
 னறு = இன்னதென்று, அறிந்தம் = தெளியவறிந்தம் பிறாகஞரைத
 து = (இப்படி யறிந்தவனவிற்க்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகா
 ததே செயவன் = அந்த நிஷித்த கருதபத்தையே நிதயாநுஷ்டாநமாக
 நடத்தாநிற்பன், ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்
 றாகையாலே, மோகாநதனென்று=மோஹத்தாலே அநதகனென்று, நினை
 தது=திருவுள்ளம்பற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க
 வேண்டாம், 'எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான்
 = அடியேன், உன்=தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சோவன் =
 அடையக்கடவேன்? (கக)

(வ-ம) ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப்படுமதானதயாஜபமின்ன
 தென்று தெளியவறிந்தம், இப்படியறிந்தவனவனவிற்க்கே, பரோப
 தேசம்பண்ணியும், அநத நிஷித்தகருதயந தன்னையே நிதயாநுஷ
 டமாக நடந்தாநிற்பன் இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்
 றாகையாலே, மோஹாநதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியா
 மல ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணின்
 னான் (க)“எந்நாள யானுனை யினிவநதுகூடுவன்” என்கிறபடியே,
 என்று தான தேவாதிருவடிகளை, அடையக்கடவேன் இனி யிழந
 தேபோமததனையன்றோ, அனற்க்கே இப்படி மோகாநதனாய் முன்
 னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனாக குத்தாபமதிருமபடி, ஸா
 வஜ்ஞான தேவரொருநாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்கிற
 ராகவுமாம் (கக)

(அ-கை) கீழ்நாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்று அபே
 க்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (க) “மாணமானால்” என்று ஸரீரவி
 யோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருக்கிரோமென்று, எம்
 பெருமானாக்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருக்கிரோமென்கிற
 தேவரீர் கமிகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என
 கிறார்.

பொல்லாங்குணத்தும் பொதிநதுகொண்டு நனமையிலொன்
 றிலலாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லாக்கள்

நண்ணுதகிருநாடடை நானதருவேனென்ற நீ

தண்ணென் றிருக்கிற தெனறூன்

(ககா)

பொல்லாங்கு = துஷ்கருதயங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும்
பொதிந்துகொண்டு = தகடில் பதித்தாப்போல பதித்தகொண்டு, நன
மையில = ஸத கருதயங்களில், ஒன்றிலலா = வலலேசுமையிலலாத, எனக்
கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லாக்க =
ஸத்புருஷன், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபத்
தை, நான்தருவேனென்ற நீ = (நமமோடுண்டான் ஸம்பந்தமடியாக) நா
மே தருகிறேமென்றறாவிசெய்த தேவரீர், 'தன்னென் நிருக்கிறதென
றான் = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநாய
கதியாய் அகிருசநனாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஸீகரத்தில
பராயித்தருள் வேணுமென்று கருத்து) (கங)

[illegible]

(அ-கை) இவருடைய வபேகிதத்தை அவரும் செய்வாராக வறமகிபண்ணியிருக்க, (சு) “அவனருளபெறுமளவாவிநிலஸாது” என்கிறபடியே காமபராபதிபற்றாமல், (இ)* ஊரெல்லாமதஞ்சியிலவ ஸத்தைப் பராபதராயன்னுடைய ஸமஸாரமாகிற *விடியாவெந நரகமான காளராதிரிக்கு எனொரு நலவிடிபு பிறககுமென்று மீள வும *ராமாதுஜிவாகரானவவா தமமையே கேட்குறா

கரதை முகலான வென்னுடைய நிஹீநவயாபாரமும், தேவாகவத யாவஹமன்றோ வென்கிறா

அஹம் பகலும் யானாகை வழியுமுன்று
செலலுமதுன தேசுகுத்தீ வகனறோ—நல்லாகன,
தந்தனயா நீசாககாட செயயச சகிப்பரோ
எதை யெதிராசாவிசை (சக)

அலலும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான = அடியேன, ஆகை வழியுமுன்று = சரீரமாகத்தலை சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனய, செலலு மது = பரவாததிப்பது, உன தேசுகு = தேவருடைய பரபாவாகியத துகு, தீவகனறோ = ஹாரியனறோ? (அதெப்பம் யெனில) நல்லாகன = பரஹம் விதகரேஸராயிருக்கிற ஸதபுருஷான, தந்தனயா = தம்புதல வா, நீசாககாடசெயயச சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஹீநரான நீசாகு நிஹீந வருத்திகளசெயயப பொறுப்பரோ? எதை யெதிராசா = அடிமேலுக்குக த்தையாய, யதிகளுசு நாதரானவரே! இசை = இததைத்தேவாதாமே யருளிச செயயவேணும் (சக)

(வ-ம) (க) ‘உனநாமமெல்லாம் எனறநாவினுள்ளே யலலும்பச லுமமருமபடிநலக’ என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்த நாத யறுபவகைகாயங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) ‘அநநாளீதந்தவாககையினவழியுமுலவேன’ என்கிறபடியே தேஹ கிங்கரனய, அதுவே யாதரையாததிரிகிறது (ந) ‘உனக்குப்பணி செயதிருக்கும்’ இதயாதியிறபடியே தேவாசு தேஜோஹாரியன றோ? அதுஎப்படி யெனில, பரமஹவிதகரேஸராயிருக்கிற ஸத துகள தககபுதராதிகளை அத்யந்தநிஹீநரான நீசாகு நிஹீநவருத திகள செயயக்ஷிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இததை தேவரீரதானே ஸமமதித்தருளிர் ஆகை யாலத்தைத்தவிர்த்து, இவவாதமாவுக்கு ஸேஷியானதேவரே! அந வரத மடிமைகொண்டருளவேணுமென்று கருத்து தேசு = பெரு மதிப்பு (கக)

(அ-கை) இவிரிப்படி ‘நல்லவாகன தந்தனயா நீசாககாடசெய யசசகிப்பரோ’ எனறவாறே *நல்லாபரவுமிராமாருசுண வெம

பெருமானா இவரிங்னே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அததை
ஸஹ்யாமல் *நலராகா நண்ணுமகிருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே
ஒருசோவையாகி, அவாகளதுபய கைங்காயத்தை பிவாகருண்டா
ககவேனுமெனந் வ(வ)பிஸத்தியை யுடையராபிருக்கிற வாகாரத
தைக்கண்டு, இனிப பேறுதப்பாதென்றதயவவிகது, அாசகிராதி
மாக்கத்தாலே, தேஸவிசேஷத்தேறப்போய,பரமாதம் ஸதகாரபா
யந்கமான பலபரமபடைகளை வெண்ணி, அததைத் தாமபெற்றதாக
ஹருஷ்டராகிருர

எண்சேக்கழி ஷெலாகிரிய வீருததம்

போமவழியைத்தருமென்னு மினபமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாறநில
நானமுழுகி மலமற்றுத தெளிவிசுமபை
நண்ணி நலத்திகழ்மேனி தனனைப்பெற்றுத
தாமமராவத்தெதிர கொண்டலங்கரித்துச
சறகரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச சென்று
மாமலராளகோன மடியில் வைத்துக்ககும்
வாழ்வுநமக தெதிராச னருளும வாழ்வே (௨௦)

போம வழியை = பரமபத்ததுக்குப் போயதுபலிகருமாந்நதம் பரிசு
சிறுமென்னுமபடி நிரவதிகபோகயமான வாசகிராதிமாக்கத்தை, தரும=
கொடுக்கு, என்னும=என்கிற, இனபமெல்லாம்=அவவழியிலுண்டான
வினபமெல்லாம், புசித்து=அதுபவித்து, வழிபோய=அாசகிராதி மாக்கத்
தால சென்று, அமுதவிரசையாறநில=அமருகமயமான விரஜாதியில்,
நாமமுழுகி=தாபதய துக்கங்களுெல்லாந் தீர நாம தீரத்தமாடி, மலமற்று=
பராகருதங்களுான மலங்களுெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசுமபை = பரிசுத்த
மான பரமபத்ததை, நண்ணி=கிட்டி, நலத்திகழ் மேனிதனனைப்பெற்று=
ஸவருப குணங்க ளெல்லாம் பரகாசிக்குமபடி ஸூதத ஸதவ மயமான
அபராகருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமராதாம்=நிதயஸூரிகள, வந
து=ஈழூதருளி, எதிரகொண்டு=பரத்யுத்ததராய, அலங்கரித்து=பரஹ
மாலங்காராதிகளாலே டலங்கரித்து, சறகரிப்ப=ஸதகரிக, (அவாகருட்
னேகூட) மாமணிமண்டபத்துசசென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே
சென்று, மாமலராளகோன = ஸரிய பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடி
யிலவைத்துக்ககும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தனைக்கும்,
வாழ்வு=ஸமபத்து, எதிராசன =எமபெருமானா, நமக்கருளும வாழ்வே=

இதில அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடைபாக பராஸாதிததருளும்
ஸம்பததே! (௨௦)

(வ-ம) (க) “போமஸழிஎயததரும” எனிறவாழ்பார துவய
ஸூககிப்படியேபோயப்புகுற தேசவிசேஷத்தில ஸதசாரமெல்லா
மொருசிறுகாயென்னுமபடி அபரிசேசயாரான டாக்ஸதகார
ஸூதததெயல்லாம அதுபவித்து, சளவன்கொலிப்பிராட்டிபைப
போலே அவனமுன்னே வழிநடத்தப்பினனேபோய, “விரஹஸ்யுத
கோமஸூபாஸ்யஸம்நீஸ்-விரஜாமருதாகாராமாமபராயமுற
நதிம” எனகிறபடியே அமருசவாஹிநிபாய, விரஜையென்று பேரை
யுடைத்தான வநுதியிலே தாபதயதுககுகளெல்லாநதீர நாமவகா
ஹித்து, அநந்தம் ஸவருபத்துக்கு திரோகா(ஓ)யகமான பராகரு
தகுகளான மலகுகளெல்லாம கழிநது “தெளிவிசம்புகிருநாடென
கிற பராயதேசத்தையக்கிடடி, ஸவருபதுன வகுகளெல்லாம பரகா
கிகுமபடி ஸூததஸ்தவமயமான வபராகருத துவயவிகரஹத்தை
லபித்து, பஹுமத்தவயாரான நியஸூகா தாகுகள பரதபுத்த
ராய, பரமஹாலங்காராதிக்காலே யலகுகித்து ஸதகிகக, அவாக
ருடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஸரியப்பதியான
ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (௨) “பஜேதர்ச்சுரீஸ்வஸுநிஷீ-அவகே
பரதமாரோபயமுசிதபரிஷஸவஜே” எனகிறபடியே மடியிலேவை
த்து உச்சிமோநது உகந்தணைக்கும் ஸம்பததை எதிராசரான வெம
பெருமானா இதிலபேக்ஷையுடைய நமக்கருள்கொடைபாக பர
ஸாதிததருளும் ஸம்பததே, இதொரு பேறிருந்தபடியே (௨௦)

(அ-கை) எககணையேனுமகிஸயித ஜஞாநாயிருப்பாருக்கும்
அபராயமாயிருக்கிற பேறறை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்ற அ
துநமக்கு ஸூலமாயிருத்ததோவென்று தம் திருவுள்ளகருத்தாக,
நமமுடைய வாசாயாரான பிள்ளை நிஹேதுகம! கவுபகரித்தருளின
ஜஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தாரகமென்று
நீஅதயவவித்திரு பெறத்தகரிய பேறறை எம்பெருமானாரே பண
ணியருளுவா ஆசையா விதுவிஷயமாக “நர்ப்யுநர்ப்யு - நிபப
யோநிபபரோஸமி” எனகிற நமக்கு என்னப்பமெனகிறா

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமலை யாழ்வார திருவாய மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமகி கொண் டவாதமமை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவாககா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதநன்னிலேறறுவ ரென்னபயமநமக்கே (உச)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீஸரஸேஸ்வரேனனு = திருமாததை யுடைய, திருவாய மொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = சீரேற்றைக் கருபையாலே, தரும = பரஸாதித்தருளும், மதி = ஜஞாததை, கொண்டுகொண்டுகொண்டு, அவாதமமை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸமஸாரத்தில நின்று முததரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸே! அதவவ வித்திரு அவாககாய = இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக, எதிராசா = எம்பெருமானா, எமை = ஸவாசாராயபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமை, கடுக = சீகரமாக, பரமபதநன்னில = பரமபதத்தில், ஏற்றுவா = ஏற்றியருளுவா எனனபயம் நமக்கே = ஏத்த விஷயமாக நமக்கெனனபயம்? ஒருபயமும் வேண்டாம் (மார்பிலே கைவைத்து நிரப்பயமா யுறங்குமத்தனையன்றோ வென்று கருத்து) (உச)

(வ-ம) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய, பின்பு திருவாயமொழி யிலவகாஹந்தாலே ததேகநிரூபணீயராயிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிரேற்றைக் கருபையாலே பரஸாதித்தருளும் “பொருவிலமதி” எனனுமபடியான ததவிஷயஜஞாததை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அநத ஜஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை “ஊர்யஸீரஸாநீயஸாநீயஸீநீ-உத்தாரயதிஸமஸாராதத்துபாயபலவேநது” என்கிறபடியே ஸமஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸே! அதவவவித்திரு இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானா தாமே † ஸவாசாராயபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமையேனுகொண்டு, ஸீகரமாக (க) “ஏற்றருமவை குநதம்” என்று துஷ்பராபகமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவா (உ) “மனமேநபலமேவுதற்கே” என்கிறபடியே ஏத்தவிஷயமாக நமக்கெனனபயம், ஒருபயமும் வேண்டாம்.

மா ரா பி லே கைவைத்துறவகுமததனைபனறோ வென்று கருதது
 “அஹ்ஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய-அசிரதபஸகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 ச்யஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபதி (௨௧)

(அ-சை) ‘என்னபயம்மககே’எனநி பபயரான விவரிசை
 “அஹ்ஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய-அஸமதகுருதபயாதயதீந
 திராவசீகரியாநவப” எனநிறபடியே பிளனடியுடைய நிரவேதுக
 கருபையிலே எமபெருமானுருடைய வாயினாநவாருடைய ஸம
 ஸாரஸமுததிரததைக சடநது, ஸரியபதிபுடைய பூர்பாதகூலத்தை
 பராபிபேனென்று கிஸசயிககேரூ

தீதறமஞானததிருவாடமொழிப்பிளனை சீருநால
 ஏகத்தைமாறமுமதிராசாகம மபிமானமென்னும
 போததையேறிப பவமாம புணரிசனைககடநது
 கோதறமாதவன பாதகசரைபைக குறுகுவனே (௨௨)

தீதற=குறமற, ஞான=ஆத்மஜஞான குணவகையுடைய, திரு
 வாய மொழிப்பிளனை=திருவாலவன கவயான திருவாயமொழியில அவ
 காஹந்தை யுடையராகையிலே அதையிடவென்பிசகுமபடியான வதி
 கயத்தை யுடையரான பிளனையுடைய, சீருநால = விதேறுதுக கருபை
 யாலே, ஏதததை=காமாதி தேவாஷங்களை, மாறமும=போகசுகுகிற எதி
 ராசாத=எதிகளுக்கு நாசராயிருக்கிற வெமபெருமானுருடைய, அபிமான
 மென்னும=அபிமானமெனகிற, போததையேறி=சிரபாயமான விஷ்ணு
 போதம் போன்ற வைஷ்ணவக கப்பலையேறி, பவமாம புணரிசனைககடந
 து=ஸமஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடநது, கோதறமாதவன பாதக
 ரைய= ‘விண்ணோ பிராஞா மாசில மலரடிக்கீழ்’ என்றும், ‘தீயர
 றுகடரடி’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில தேஹயபரதயநீகமாய வ
 வதிக தேஜோரூபமாய, பரமபராபயமாயிருக்கிற ஸரிய பதியினுடைய திரு
 வடிகளாகிற தீரததை, குறுகுவன = கிடடப்பெறுவேன ஏ = பாத
 பூரணம் (௨௩)

(வ-ம) (க) “அஹ்ஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய-அஸமதகுருதபயாதயதீந
 யதுகதம்”எனநும, (உ) “அஹ்ஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய-அஸமதகுருதபயாதயதீந
 யதுகதம்” எனநு சொல்லுகிறபடியே, பகவத வ்யபரமாம குறமன

திகடே, (க) 'தாமரையாளனேளவென்றவனையேநோசகுமுணர்வு' என்கிறபடியே ஸரியைப்பின்பைவிஷயமாக வுடைக்கதாய அத்காணத்தியபாயத்தமாயிருக்கிற ஐரூந்ததைபுடையராய, அஞ்சகுமேலவறை முருகலான ஆர்ஷவசநங்களை தருணவதகரித்து திருமால்வண கவிபான திருவாயமொழியிலே அவதாஹநகதைபுடையவராகையாளே, அதகையிட்டு நிருபிககுமபடியான வாதிகயத்தைபுடையபான பிளகைபிதுடைய நிரேஹைதுக கருபைபினுலே, *காமாதிதோஷஹராய யதிகளுகது நாதராயிருக்கிற வெமபெருமானா தமமுடையவபி(1)மாநருபமாயி ருப்பதாய, "உன்ஹே ஸ்ரீமன்மஹேஸ்வரஹே - இத்தமஹிவைஷ்ணவமபோதமஸமயசாஸனதேவவாணவே" என்கிறபடியே நிர்பாயமான விஷ்ணுபோதமபோனற வைஷ்ணவபோதத்தை யாரோஹித்து, "ஸர்வஸாரங்கரஹே-ஸமஸாரஸாகரமகோரம' என்று சொல்லப்படுவதான ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரகதைக கட்டது, (2) "விண்ணோபிரானாமாசிலமலரடி ககீழ்" என்றும் (3) "துயாறுசுடரடி' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹேமபரதயரீகமாய, நிரவதிகதேஜோருபமாய, வேறொருபராபயாநதரகதை யபே சிசகுபபடியான கோதினறிககேபிருக்கிற, ஸரியைப்பிதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீர்த்ததைககிட்டப்பெறுவன இதுநிச்சயம்

பிராட்டி சுடாக்கத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி(சு)“ராமஸ்ஸ லீக்ரீயுநாயுஸ்ஸ் ஸ்ரீஸாங்குலம்ஸுநாஜாமு-ராமஸயலோகதரயநாபக ஸய ஸ்ரீபாதகூலமநஸாஜகாம”என்று அடைந்ததாக வதயவலித தாஹே (நு) “மானேயநோசகிமடவரீன மாரபிலகொண்டாய மாதவா” என்றுதொடங்கி “உனதேனேமலநும திருப்பாதம-வினே பேன சேருமாறநீபருளாய” என்றாததிக்கவேண்டிற்றறிதே “கோ தற்றமாதவன”என்று சோதறுகையாவது அவனுக்கு விஸேஷண மானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவிவாத கோதற்றவனென்றமாம, ஸரியபதியிறே நிதயபராபயனாவான

(அ-கை) கீழ்க்கண்டபாடலும் ஸவாசாய பரமாசாயாக
என பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானுடையவும் அபிமானத

(க) வ திருவி-கா

(2) திருவிரு நூல்

(ந) தி-வாய-க க-உ

(7)

(௫) தி-வாய க-௫ ௫

தாலே பேறுதப்பாதென்று நிரூபித்தது, இப்படி கிரந்தமானபினை
பு (க) 'வடிவுடைமாதவன்' என்னுமபடி புதுக்கணிப்போடே
ஸபரிகரணய, திவயாஸதானமண்டபத்திலே திவயவியிதஹாஸநதி
லே திவயமஹிஷ்ட்பரிவருதன யெழுநதருளியிருந்தே ஸ்ரீமநாராயண
னான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுகவறுபவிக்ருமபடி எனக்குநாத
ரானதேவா பண்ணியருளவே ஹுமெனகிறா

அடியார்கள் குழாங்க எழுகோலக்கமிருக்க

ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்துப்

படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநாதன்

பணுமணிகடமமி லொளிமண்டலத்தி னிடைபில

வடிவாரு மாமலரான வலவருகுமறறை

மணமகளு மாயமகளு மிடவருகு மிருக்க

நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக்கடுக

நானதுபவிக்ரும வகை நல கென்னெதிராசா (௨௩)

என்னெதிராசா = அடியேனாகு ஸவாமியாய பதிசனாகு நாதரான
வமே! அடியார்கள குழாங்க = நிதயமுகத பருத்தவகை, (அநாத கருட
விஷயகலே பரமுகரான நிதயவாகமும், பராகருட பரகால பதிவிராதி
கள் தொடகமான முகதவாகமும், மணிகளையும் முத்தங்களையும் நிறைத்
தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடையே
ஸேவித்திருக்க, ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதியாநாத
ஜகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில் = உபமா நொ
ன்று மிலலாமல்ருப்பதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவயபாயகமாகிருந்
தும், அநாதன் = திருவநாதாழ்வானுடைய, பணுமணிகள் தமமிலொ
ளி மண்டலத்தினிடைபில = பணுரதங்கனின் ஓயோதா மண்டலத்தின்
நடுவே, வடிவாரு மாமலரான = "வடிவாய நின்வலமாயினில வாழுகின்ற
மகனை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தராததால மிக்கஸௌகுமாயத்தையிட்டு
நிருபிக்ரும படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலதுபக்கத்தி
லும், மறைமணமகளுமாய மகனும் = தந்தையான பூமிப்பிராட்டியும், நீனா
தேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க,
நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே முன்று மினகொடிசனோடே
கூடி தமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருத்தேழல்கும்
தனிககோல செல்ல வெழுத்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விரகஸ்தூலஸரீரத்தை உபேகக்ஷயோடே (க) ‘மககலவாட்டு’ என்றுதபஜித்தது (உ) “மன்னுமகரிசுகத்ரோமணடலதகினனந்நிஷுன்னதோரிஸலியினுமிபோய” என்கிறபடியே, அவன் மணடலத்தைக்கண்ணி அவவருகேபோய, மற்ற மாதிரிவாழ்கியிருந்தார்களாயினுடானவர்கள் லோகங்களிலலங்கடந்தது, (ஈ) இமையோவாமுதனிமுடடை கோடடையாய, கோடியோஜனமான வளபததை யுடைதகான வணடகபாலத்தைப்பேசினது, அகனையொருபடிசுகழித்தது, மதயேயுணடான தஸோததரமான வாவரணஸபகததைபுகடந்தது, அவவருகேபோய முடிவில் பெருமபாமான மூலபாகருதியையுமகடந்தது அதயந்த ரமணியமாயிருப்பதாய விரஜையென்று பிரஸித்தமானவநகியிலே ஸநாமபண்ணி, அஃவிததிலமானவசர ஸபாஸததாலே (ஈ) “ஒளிககொண்டசோதிபுமாய” எனனுமபடி பஞ்சோபநிஷணமயமாகையாலே, நிர்வத்சதேஜோருபமான திவயவிகாஹத்தையுமபெற்றது, (ஐ) “முடியுடைவானவா முறைமுறையெதுசொள்ள” என்கிறபடியே, நிகயஸூரிகள் பரதபுகதராய, பரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்தது, ஸதோததிமபண்ணிககொண்டு வழிநடத்தப்போய, பூந்வைகுண்டமாகு திவயநகரத்தை பரவேசுத்தது, பெருநதெருவாலே யுள்ளே போய, ஆநந்தமயமான திருமாமணிமணடபத்தைக்ககிடடிச்சென்று, (ஈ) “அஃயாகளகுமாதகளுடன் கூடுவதெனறுகொலோ” (ஈ) ஸுஹ்ருதேஸஜந் ஸுஹ்ருதேஸ- மததேவதைபரிஜநைஸதவஸவகிஜய” என்கிறபடியே, நமஸ்குஸவாமிகளாய, ஸரியஸபதிபினுடைய திருவடிகளிலே நபஸதப(டி)ரராய, அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸகவசருடன் கூடுகிற வந்ததிவஸ மானது (எ) “குறுககுமவகையுண்டுக்கொலோ” என்கிறபடியே, அதத்தை யபேஷிக்கிறவனககு அது ஸம்பமாம பரகாரமுபகரித்தருளவேனும இவ்விதத்தில நலகல=கொடுத்தல் (உஈ)

(அ-லக) நீரோ, உம முடைய வபராதம் பாராமல் கனத்தவபபேற்றை வபேக்ஷியாசினரீ, அதுககு நாமசெயவதென்னென்று,

(க) தி-வாய-க௦-எ-க௦	(உ) பெரியதிருமடல்	(ஈ) தி-வாய-ச-க-அ
(ஈ) தி-வாய உ-உ-க௦	(ஐ) தி-வாய-ஈ-க	
க) -எ-த	(எ) தி-வாட-க-அ-க	

எம்பெருமானாரு நனைவாக, அடியேனை வங்குகீர்தகவன்று துடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்கனையும் பொறுத்து, உபேக்ஷயாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற கேவா காலக்ஷிமபம் பண்ணுமலகத்தைச் செயதருளவேணும் என்கிறா

என்றுநிரேதுகமாக வெண்ணையபிமானித்து

யானுமுகநிந துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்

அன்று முதலினறளவு மநவாதம் பிழையே

யடுத்தடுத்துசெய்வ தறுதவிப்ப தினிச்செய்யேன

என்றுவனை வநதிரப்பதா மென கொடுமைகண்டு

மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்

இன்றுதிருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்

இனிக்ககடுக்கசெயதருள வேண்டுமென்கிராசா (உரு)

எதிராசா = யதிகளுக்கரு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று=எந்த திசுதில், நிரேதுகமாக=நிரோஹதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை=அடியேனை, அபிமானித்து=இவன நமமுடையவனென மபிமானித்தருளி, யானும=அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அடியோடும் சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = பரகாரத்தை, செய்தாய் = செயதருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த திசுநொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையினும், (பூவ வாஸனை விடாமல்) அநவாதம்=நிரந்தரம், பிழையே=அபராதே, உடுத்தடுத்து=இடைவிடாமல், செய்வது=செய்துவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அறுதவிப்பது=அறுப்பிப்பது, (அறுப்பித்து) இனி=இனிமேல், செய்யேனென்று=செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை=தேவரீரை வந்து இரப்பதாம்=வந்து அரத்திப்பதாகிற என கொடுமைகண்டும = அடியேனுடைய கருநகருதயங்களைக்கடாக்கித்தும், இகழாதே=உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல்=திவாராதரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய்=தேவா திருவடிகளில் கைங்காயவகொண்டருளினீர், (இம்மாதரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடு = பரமபதத்தையும் எனக்கு = அடியேனுக்கு, அஞ்சு=கருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம், மறியருளுகிறீர் (இப்படி அபரகருணாஸமருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்ககடுக்க = இனிஸீகரமாக, செயதருளவேண்டும = அதை கருபை செயதருளவேணும் (உரு)

(வ-1) யதிகளுக்கு நாதான தேவரீரவ வாதமாலை என்று நினைதுகமாக, இவன நமமுடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அன்பாஹமாபிருகதும்படி செய்தருளிற்று அப்படியே அபிமானித்தருளினவனது துடங்கி தேவா திருவடிகளை பராபிக்ஷிருக சுற வினறளவும், நிரந்தரம்பராதமே இடைவிடாமல் செயவது இப்படி அருதயமானதைச் செய்தோமென்று அதுதபிப்பது இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்பெனென்று, தேவரை "பாத திபபதாநே வென்னுடைய கரூகாமங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இன்கும் திவாராதாவிபாசமறதேவா திருவடிகளில் கைவகாயம் கொண்டருளினீர் அவவளவுமின்றிக்ே இனறஸததுக்களுக்கு க(ய)கவ யபூமியான திருநாடடையுமதுக்கு போகபதையிலலாத வெனக்கு பரஸாதிபபதாகிச்சித்தருளாநிறகீர் இப்படி செய்யவேண்டியற பின்புகாலகதறிவு செயயாமல் கமிச்ச செயதருளவேணும்

(அ-க) இவா தமமை வங்கீகரித்தவனது தொடங்கி இனறளவாக உண்டான வபராதஸஹதவாதிகளை யாவிஷகரித்தவாதே, நமமையொழிய வேறொருவா இவா குறறங்களைப்பொறுத்தறக்பிக கவல்லாருண்டோ? இனி இவாக்கு மேலுண்டான கராயமும நாமே செய்து தலைகடடவேணுமென்று, எம்பெருமாராகு நனைவாக, பா(நு)வஜ்ஞானகபாலே அவாகருத்தறிந்து இப்படி அகங்களுக்கு கதிபாயிருக்கிற தேவரையொழிய, எனனுடைய வபராதங்களைப்பொறுத்தறக்பிக, எத்தனைகருணாவானகளான பெரியபெருமாள முதலானாகுத்ததான முடியுமோ? இனி பராபயருசியையு முண்டாக், பராபயதேசத்திலே சேருபபடிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறா அன்றிக்ே அநவரதம்செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷித்தறக்பிக தும்போது பெரியபெருமாள முதலானாராகவேண்டாவோ வெனன? அது நமககன்றி யாவாக்கு முடியுமென்கிறாக்கவுமாம்

தென்னரங்கா தமககாமோ? தேவியாகடகாமோ?

சேனையாகோனமுதலான சூரியாகடகாமோ?

மனனியசீரமாற னருளமாரிதமககாமோ?

மறறுமுள்ள தேசிகாகள தகங்களுக்குமாமோ?

பட்டவாசுருக்கு அந்த கைகாய போகபாசிகளாமபடி (௧) “అన్త
 భీష్మోద్భవః - అసుమ్యాసిஸతుల్యోబవతు” என்று கூட்டிக்கொள்
 ளும் ஸ்ரீஸைநாபதியாழ்வான துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத்
 தானஸாக்யமோ? இவர்கள் தான விஷுவகஸைநஸம்ஹிதை விஹ
 கேந்திரஸம்ஹிதைகளிலே பரபத்திமாகக் பரதாஸகரிதே நித்ய
 மாயப் பொருநதிர்புரப்பதான ஆஸரிதவிஷய வாதஸல்பாதிருண்
 யுகதராய, அததை யதஷ்டாநஸேஷமாம்படி (௨)*பயன்னருகிலும்
 பாககல்லராசிலும் செயல் நனருகத்திருத்திப் பணிபொள்ளும நம்
 மாழ்வா, இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே, கருபையைவாஷிக்கிற
 திருமங்கையாழ்வா இவர்களுக்குத் தானஸாக்யமோ? மற்றுமாழ
 வர்கள் கருபைக்கு விஷயமாய், கருபாமாதர பரஸநாசாரயாகளா
 யிருக்கிற நாதபாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வ
 ருக்குள்ள வாசாரயகளுக்குத்தான ஸாக்யமோ? அபராதஸஹரான
 தேவாக்கொழியக் கீழுக்கதான வெததனை யதிஸாயிததயாவானகளா
 ளாகுத் தானிததைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவ
 ருக்கும் அஸக்யமாகையாலே (௩) “நிகரினநிநினறவென்னீசதைக்கு
 நின்னருளினகண்ணறிப் புகலொன்றுமில்லை” என்கிறபடியே தயைக்
 விநதுவாய, ஸாவாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவாக்கொழிய, அபரா
 தாநாமாலயனான நான் காததைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்கா
 ளாகேன—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர்
 கருபையாலே பராபயருசியையும் விளைத்து, (௪) “சுடரொளியாய்
 நின்றதன்னுடைச்சோதி” என்றும், (௫) “தெளிவிசம்பு” என்றும்
 சொல்லப்படுகிற பராபயதேசத்திலே அடியேனை (௬) “அஹருமே
 னல்லேன” என்னுமபடி ஆந்தராளிகளுக் விட்டுவைப்பாமல் சீக்கிர
 மாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும் ஒருகோடியில் சோக்கவேணு
 மென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழுமமேலும் கூட்டி
 நிரவறிப்பது ஒருவேளையிலே, “ஶ்விபாமி” “நக்ஷமாமி” என்னும்
 நிரவருஸவதநதானுக்கும், “అనుభవోద్భవః సర్వకారణోద్భవః”

(௧) ரா-யு-௧௮-௩௮

(௨) கண்ணி-௧௦,

(௩) இரா-௮-

(௪) தி-வாய-௩-௧௦-௫

(௫) தி-வாய-௬-௭ ௫

(௬) தி-வாய ௫-௭-௨

கூமாலகூம்பருவகீஸரலகாரோமாதமது” என்றும், (க) “திமிர
கொண்டாலொத்துநிறகும்” என்றும் பேசுமபடி உநமஸ்தசமான
போகததாலே மதித்துஸதபதைகளாயிருக்கு மவாகளுக்கும், அச
சோதகியிலேகைவகாயநிதயசிரதராய, அஸதாஸநேஹரகூரவயஸ
நிகளாய, *ஆங்காரவாரமதுகேட மிழலுமிழுவாகளாயிருக்கும்வா
களுக்கும் அசசோததியைபநுபணிக்கஆசைபபட்டு(உ) “சினதைசலவ
சித்தநுமாலெனறழபபன்” என்றும், (ங) உன்னககாரணமவாஸில
வீழநது” என்றும், (ச) “உன்னககாரணமாஸசெயனனுவ கடலிலவீழ
நது” என்றும், பகதிபாரவரபததாலே ஆழங்காலபட்டிருக்கும்வா
ருக்கும், மறறும் கருதகருதயராயாகுக விமமொபாமுகையும், மாக
வைருநதமகாண்கையையும் மரோதிககிமுமுஷுக்களுக்கும், ஸா
வதாபராநாததவகண்டு பரோபதேஸம் பண்ணுகைகூடாதிறே” தம
மை அழியமாறியும் ஸமஸாரிகள் தூக்கதிகளகண்டு* அவாபின்பட
ருமகுணனாய அவாகள அவிதேயதைபபாராமல, ஸாவதாபரோப
தேஸம்பண்ணியும் அதகாலே, *ஆளுமாளாரெனகிறவனுடையதனி
மைதீருமபடி மகதளாராஸநாரை யுண்டாககி பரஸமருததியே
பேறாமபடி ந—தகிகொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவாக
கேயாயத்திது கூடுவது, (ரு) “அதுதிருகதலாவதே” என்று கைவிட
டதைதபிறே கைகொண்டு கிருகதி* திருமகளசேளவனுக்காககிய
ருளிறறு ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிசெயதது, (சு) “மருள
கொண்டுகைக்கும் நமக்குஞ்சே யிராமா துசனசெய்யும் சேமகள
மறறுள்ளாரதரமோ” என்றிறே அழகனாரு மருளிசெயதது
“ஸ்ரீஸ்தீர்த்தம்— பரமநகதகரீயாமஸம்” இதயாதி (உசு)

(அ-கை) இவா “ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருபபிததுவினாந
தே” என்றவநதரம் அவரும, (எ) “வானேதருவானெனக்காய”
என்றும்படி மோகூபரதாங்கதிலே ஸதவராராயிருக்கிறபடியை ஸா
கூதகரிதது, இனி தயாஜயமான விவவிபூதிபிலுண்டானதடங்கலு
மநுபாதேயமாய, பாரபயமான வவவிபூதியிலுண்டான தடங்கலும்
உபாதேயமாபறறபின்படி, அவறறின் விஸமாணுது ஸமரணங்கள்ள
கருகயாகருதயங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக்
குறித்தது விதித்தருளுகிறா

(க) தி-வாய-சு-ரு-உ (உ) தி-வாய-சு-அ-கரு (ங) தி-வாய-ரு-எ-உ
(ச) தி-மொ-சு-சு-ந (ரு) பெரிய-தி-உ-ரு (சு) இரா-து- (எ) தி-வாய-கரு-அ-சு

இவ்வுலகினியொன்று மெண்ணுதேநெஞ்சே ?
 இரவுபகலெதிராச மெகநினிமேலருளும்
 அவ்வுலகை யலாமகளகோ னவகருக்கு மிருப்பை
 யடியார்கள குழாங்கடமை யவார்களுய்வததை
 இவ்வுயிருமதுககிடபே பிறந்திழந்திடந்த
 தென்னுமத்தைபென்று மதுககிடைச்சவராயககிடகரும
 வெவவினையால் வந்தவுடல் விடுமபொழுதை விட்டால்
 வினையுமின்பதனனை முற்றமுவிடாமலிருந்தெண்ணே

நெஞ்சே=மனஸஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்திலு, இனிதான்
 றும=இனியொன்றையும், எண்ணுதே=சிக்தியாதே, இரவு பகல் = இ
 ராபபகலும், எதிராசா = எடபெருமானா, எமகரு = நமகரு, இனிமே
 லருளும்=இனிமேல் பரஸாதிகரும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோ
 கத்தையும், அலாமகளகோன=புஷ்பவாமிச்சியான பெரியபிராட்டியாகரு
 வல்லபனான ஸாவேஸ்வரன், அகரு=அந்தப் பரமபதத்திலு, இருக்குமிரு
 ப்பை=திவ்யவரிமஹாஸத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியா
 ர்கள்=சித்யஸூரிர்களுடைய, குழாங்கடமை=ஸமூஹகண்ணியுட, அநா
 கள் அதுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹாஷத்தாக்குப்போக்குவிட்டதுபவிச
 கும் அதுபவத்தையும், இவ்வுயிரும=இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுசரு =
 அந்தபோகத்தாக்கு, இட்டுப்பிறந்து = பராபதனயின்னது, இழந்தகிட
 தது=அந்தைப் போககடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமத்தை=என்
 று சொல்லுமதையும், என்னும=எககாலமும், அதுககிடைச்சவராயககிட
 கரும் = அந்த அதுபவத்தாக்கு பரதிபந்தகமாயக கிடக்கும், வெவவினையால்
 யாக=கருகாமகன்கால், வந்த=உண்டான, உடல் விடுமபொழுதை=
 தேஹவிமோசனமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்
 டபிறகு, வினையும=பவிகரும், இன்பந்தனனை=விரதிரயாநந்தத்தையும்,
 முற்றமு=இந்தஸம்ஸத விஷயகண்ணியும், விடாமலிருந்து = இடைவிடா
 மலிருந்து, எண்ணு=சிக்தித்ததுபோரு (உஎ)

(வ-ம) பந்தமோஷக கிரணமிகரும் பொதுவான மனஸஸே!
 “अद्वैतसंज्ञा-सं चैव त्रैलोक्यव्यापकः-अतः तेषामावसानेन तद्व्यक्त
 सावेतद्वैतपदार्थः” எனகிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹே
 யமாயிருப்பதான பாக்குகிபாருத்தகக் னெல்லாம் தயாஜயமெ
 ன்று நேரேயறந்த பின்பு அலபாஸதிரதவாதி தோஷதுஷ்டமா
 வைவறறிலேகதேஸமும் அங்கேரபோகபமாக விசாரியாதே,
 எம்பெருமானா நமகரு பராபயருகியையு முண்டாகியிருந்,

இனிமே லஞாகொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தை யும், அந்தலோகமெல்லாமாநிறமபெறுமபடி (க) “எழிலமலாமாதருந தானு மிவலேவழுலகை இனபம்பயசக வினிதிடனவீ மறிருநது” என கிறபடியே புஷ்பத்தில பரிமளம் வடிவுசொண்டாபபோலேயிருந கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான வயாவருந்ததிதேதோற்றவ னகே திவயவரிமஹாஸந்ததிலே எழுந்தருளியிருக்கும்படிபயபும்,

அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்திற (உ) “அடியார்கள குழாங் களை” என்கிற பராபயமானவவாகா ஸமுஹந்தனையும், அவர்கள் ஹாஷத்தகருப போக்குவிட்டதபயிக்கு மதுபவத்தையும், இவ வாத்தமாவும் அதுக்கு பராபதனயவைத்தி அதை இழந்தகிடந்த தென்கிறவவற்றையும், அக்யாபி அந்தஅதுபவத்தகரு பரதிபந்தக மாயக கிடக்கும் (ங) “பொல்லாவொழுக்குமழுகுடமபும்” என்கி ரபடியே சுருகாமத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாநகாலத தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பஸிக்கும் நிரதிஸபாநந்தத்தையும் இப்படி யுகத்தவகளாய ஸவருபா துருபமாயுள்ளவை பெல்லாவற்றை யும் திவாராதாவிபாக (ஊ) மறயிடைவிடாமல் ஒருபபட்டிருநது சிந்தித்தபபோரு அனறிககே உகத்தவகளான வவற்றிலொன்றம் விடாமலொருபபட்டிருநது சிந்தித்தெனனவுமாம் “இவவுலகினி னியொனறமெண்ணுதே” என்கிற விதுக்கு (ச) “மருளொழிநீ” என்று சொல்லுகிற அந்திமதஸா விரோதியான அாசசாவதார பராவணயமாகவுமாம் (உஎ)

(அ-கை) செயத்தெல்லாஞ் செயதும் இது நெடுங்காலமில் லாத பராபயருசி இப்போது எம்பெருமானுருடைய கருபையாலே உண்டாயிறென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அதுபயிக்கிறா

பண்டுபெலவாரியரும பாருலகோருயபப

பரிவுடனே செயதருளும் பலகலைகடமமைக

கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றறிருநதுமபிராகருக்

காதலுடனகறபித்துவ காலத்தைக்கழித்தேன

புண்டரீகைகளேவனுறை பொன்னுலகுதனில
 போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிருந்தேன
 என்டிசையுமேதது மெதிராசனநாளே
 எழிலவிசுமபேயன்றி யிப்போதெனமனமெண்ணுதே

பண்டு=பூவகாலத்தில, பலவாரியரும் = ஆதமோஜஜீவந்தபரராயிருக்கிற பூவாசாயாகளனைவரும், (எக்கண்டமாய) பாருலகோருயு = இரதப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே = இவர்களிடத்திலுண்டான பரேமையினாலே, செய்தருளும் = உருளிச்செய்த, பலகலைகள் சமமை = பலபரபந்தவகளை, கண்டதெல்லாம் = பாரதத்தெல்லாம், எழுதி = விசித்து, அவை = உவறறை, கற்றிருந்தும் = ஆசாயமுகத்தாலே யபயவித்திருந்தும், பிறாசுரு = அந்ருக்கு, காதலுடன் = பரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன = காலத்தைப் போக்கினேன், புண்டரீகை கேள்வன = நளிவாவியிசியான பெரியபிராட்டியாக்கு வல்லபனுவன, உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதனில = நிதயவியூதியான பரமபத்திக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேண்டுமென்கிற ஸமரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிருந்தேன = இவ்வியூதியில் ஆசையுள்ளவனாய் வயித்தேன, என்டிசையும் = அடித்திடுக்கிலுண்டானவாகளும், ஏததும் = தனவைப்பத்தைச்சொல்லி ஸதோதரம் பண்ணுமபடியான, எதிராசன = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழிலவிசுமபையன்றி = விலக்கணமான பரமாகாசத்தை யொழிய, வேறொன்றை இப்போதெனமனமெண்ணுதே = இப்போதென மனஸஸானது ஸமரியாது

(வ-ம) நல்லடிக்காலமான பூவகாலத்திலே, ஆதமோஜஜீவந்தபரராயிருக்கிற பூவாசாயாகளனைவருமேக்கண்டமாய, இரதப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்தில ஸஸநேஹமாகச் செய்தருளும் பலபரபந்தவகளைத்தனை(க) “தெரித்தெழுதி” இத்தபாதிப்படியே, ஆதராசியத்தாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் விசித்து அதை ஆசாயமுகத்தாலே அபப்பித்தது, தநிஷ்டாபிபிருத்தும், இந்நிஷ்டாபிலலாதவநயரும் தநிஷ்டார யுஜ்ஜீவிக்குமபடி, அவர்களுக்கு ஆதரத்தோடே அபயவிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன், (உ) “தாமரையாள கேள்வன” எனனுமபடி பெரியபிராட்டியாக்கு வல்லபனுவன, நிதய

வாஸமபண்ணுகிற ஸபருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில போக வேணுமென்கிற ஸமரணலேஸமுமின்றிககே இவ்விபூதியிலே ஸகத்ரூப வலித்தேன

(ச) *தீசையனைத்தும் ஏறுகருணாநுகையாலே அஷ்டதிககி லுண்டானவாகரும தனைபவததைச் சொல்லி ஸதோதரமபண ஸூடபடியான எம்பெருமானாருடைய கருபையாலே விலகணமான பரமாகாஸததையெயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸஸானது ஸமரியாது இதொரு கருபாவிஸேஷமிருத்தபடி என? என்று கருத்து, இவ்விடத்திலேகாரந்தேறறத்தில்- (உஅ)

(அ-கை)இனித தமமுடைய பராபயவிரோதி சிரஸநஸீலரான எம்பெருமானா, ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூகதிகளாலே பாஹ்ய குதருஷ்டி நிரஸநமபண்ணி யருளின விஜயபரமபரைகளைச்சொல்லி அததாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஸாஸநம பண்ணுகுறா

தாழிசை

சாறுவாகமதநீறுசெயது சமணசசெடிக்கனல கொளுத்தியே
சாகசியக்கடலை வறறுவித்து மிகு சாககியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணுதவாகியாகள வாயதகாததமிருத்துமேல
வந்தபாசுபதா சிந்தியோடுமவகை வாதுசெயத வெதிராசனா
கூறுமாகுருமத்ததொடோககிய குமாரிலனமதமவறறினமேல
கொடியதாகக்கசரமவிட்டபிண குறுகமாயவாகியரைவென்றிட
மீறிவாகிலவரு பாககரனமத விலக்கடிக்கொடி யெறித்துபோய
மிகப்பாதவமதத்தை மாயத்த பெருவீரநாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெயது = “ பரதயக்ஷமேகம சாவாக ” என்கிற சாவாகமதத்தை ஸவஸூகதிகளாகிற அகநிஜவாலையாலே பஸமமாமபடி பண்ணி, சமணசசெடிக்கனல கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிககுஅப படியே அகநிபரகேஷபத்தைப்பண்ணி, சாககியக்கடலை வறறுவித்து = சாக கியராகிறிஸமுத திரத்தை ஸவஸூகதி கிரணககனாலே ஸோஷிப்பித்து, மிகுசாககியக்கிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாககயமலையை வாக வஜரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணுதவாகியாகள = பரதிகேடி

கனாய வா தம்பண்ணுகிற காணாத வா திகளுடைய, வாய்வாககை, தகாத துத்தம் வாககாலே பகநாமபடி பண்ணி, அறமிருத்து மேலவந்த அகிகரமித்து மேனமேலும் வந்த, பாசுபதாசித்தியோடுமவகைப்பாணஸூர யுத்தத்திலே ருதரன தன பரிவாரத்தோடு ஒடினாப்போலே, தன பகதாக னான விசயமயத்தோகளும சீறுபாறாகச் சிதறி யோடுமபடி, வாதுசெய்த வெதிராசனா வா தம்பண்ண யருளின யதிராசா, கூறும்பிதறறூகிற பதாய, மா பெருத்திருப்பதான, குருமத்ததோடு பரபாகரமத்ததோடு, ஒவகிய உயாத்ருப்பதான, குராரிலன் மதமவற்றினமேல பா டடமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கொடியதாகச்சரமவிடபின் கருமாயிருப்பதான தாகக ஸூரத்தை (பாணத்தை) பரயோகித்த பின்பு, குறுகிய வாகியுரைவென்றிடமாயவாகிகளிருந்த வீடத்திலே சென்று கிடையவாகளை ஜயித்திட்டு, மீறிவாகிலவரும்மிருத்தகாவித்து வாத்திலே வருகிற, பாககரன மதவிலக்கடிக்கொடியறிந்துபோய்பா ஸகரன மதமெனகிற வோகொடிகள குருகிட அவற்றைச் சேதித்தெறி ந்துவிட்டு அப்பாலசென்று, மிக்க யாதவமத்ததை மாயத்த அகிகமான யாதவபரகாசன மத்ததை மாண்டிபோமபடி பண்ணின, பெருவீராயிக பராகரமத்தையுடைய எம்பெருமானா, நானாயிகவாழியே நிதயாபிவருத் தமாமபடி மங்களத்தை யுடைய ராகவேணும் (உக)

(வ-ம) “ஸ்ரீக்ஷீஸ்ரீஸ்ரீ-பரதயக்ஷமேகம் சாரவாக” என கிற சாரவாகமத்ததை ஸவஸூகதிகளாகிற அகவிகவாலையாலே பஸமஸாததாமபடிபண்ணி, சமணராகிற செடிககு அபபடியே அக நிபரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸாகயராகிற ஸமுத்திரத்தை ஸவஸூக திகரணவகளாலே ஸோஷிப்பித்து, அகிகமாயிருப்பதான ஸாகக யகிரியை வாகவஜராததாலேசே (நீ) தித்திட்டு, பரதிகோடிகளாய வா தம்பண்ணுகிற காணாதவாகிகளுடையவாககை ஸவவாககாலே (நீ) பகநாமபடிபண்ணி,

மிகவுழுத்ததராய மேலவந்தபாசுபதா, பாணஸூரயுத்தத்தி லே ருத்திரன் ஸபரிகரனயோடினாப்போலே, ததபரதாக்களான விவாகளும், சீறுபாறாகச்சிதறியோடும பிரகாரம் வா தம்பண்ணி யருளினவராய, ஏதேனு மொன்றை ஜலபியாநிற்பதாய, பெருத் திருப்பதான பரபாகரமத்ததோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கருமாயிருப்பதான தாகக ஸூரத்தை பரயோகித்தபின்பு, என்கும் பரநதிருக்கையாலே, மாயி

கூளிநுநத விடகதிலேசென்றுகிடடி, (க) “வாதிவென்றான நமமி
ராமாநுசன்” என்கிறபடியே அவர்களை ஜபித்ததிடும், மிகைகது
வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமாரகூதத்தை,
ஒருவரும் நடவாதபடி கிரோதித்து, கழியமிககிருக்கிற யாதவ
மதத்தை மாண்போமபடி பண்ணின வெம்பெருமானுடைய இத
ர தாஸம் நிரஸநததாலேவந்த மஹாவிரம், நாடோறுமபி(டி)வருக
தமாய வாழவேணும் குருமதம் = பராபாகரமம், குமாரிலன்
மதம் = பாடமதம் “கொடியெறிநதுபோய்” என்று - அவ்வளவிலே
நிலலாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிபபேயாகவுமாம். வந்தவாழிய
ரென்றம் பாடம்சொல்லுவா (உக)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸரமநதீர, ஸ்ரீ
பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவதவிஷயங்களை வயாக
யாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறநிருபு தமக்காகாஷகமா
யிருக்கையாலே, பாதாதிதேஸாரதமாக வறுபயித்து இவையெல்
லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்மென்று மங்களாஸா
நம்பண்ணியருள்கிரு

எண்கோகழி செடியாசிரிய விருத்தம்

கோருமெதிராசா திருவடிகளவாழி

திருவரையிறசாததிய செநதுவராடைவாழி

ஏராருஞ்செய்யவடி வெப்பொழுதுமவாழி

இலங்கியமுநநூலவாழி யிணைத்தோள்களவாழி

சோராததயய செய்யமுகச்சோதிவாழி

துமுறுவலவாழி துணைமலாககண்களவாழி

நராறுதிருநாமமணிநக வெழிலவாழி

இனிதிருப்போட்டெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே (நஉ)

கோ = கலயாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூரணமான, எதிராசா
= எம்பெருமானுடைய, திருவடிகள = பரம்போகவமாய நமக்கு ஸ்ரீரோ
பூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்க
வேணும், திருவரையில = கடிபாதேசத்தில, சாததிய = தரித்த, செநது
வராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையடை
த்தான காஷ்யாவஸதரம் நித்யமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும = அ

(க) இரா-நா-நஉ

மூல நிறைவே, செயலவடிவு = சிவநிருபதான நிவயமங்களை விகர ஹம், எப்பொழுதும் = ஸாவகாலத்திலும், வாழி = நிதமங்களுமாயிருக்கவேணும் இவ்வகிய முத்தாவவாழி = வைதிகோத்தம ரென்னுமத்தை நிறம பெறுததுமதாய, ஸத்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படாந்தப்போலே திருமார்பிலே பரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நிதய மங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாக்கன்னாய, அதற்குமேல மோக்ஷபரதா தீக்ஷிதங்களாய, ஸமஸார ஸாகரத்தில மூழ்கி ஷோஷபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஸக்தியை யுடைத்தாய, இப்படிக்கொடுக்கவு் மெடுக்கவு் மாம்படியான குணத்தாலே பண்ணத்து ஷெடதாயிருப்பனவாய், அதுக்குமேலே வருளதுளவீ ரளிக்கு மாலா வகருதமாயிருக்கிற பாஹ்யுகளவகளானவை நிதய மங்களுமாயிருக்கவேணும் சோராத-துயட செய-முகச்சோதிவாழி = அதுபாவமாய, பகவத ஸக்தாதகாரத்தாலும் ஆஸரித்தாஸுத்தில ஹாஷித்தாலும் அந்ஸூரித நிரஸுத்தில அநாயாஸத்தாலும் அனுபூதிதமாய, நிரமலமாய, ஸோபாவஹ மாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸஸனது நிதமங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், அமுதுவலவாழி = ஆஸரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநத்ததாலும் பகவதநுபவபரகாஷித்தாலுண்டானவாநத்ததாலும் பூவலாந்தப்போலே பரிதியைபரகாஸிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுசையும் நிதயமங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலாகக்கண்களவாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீபையும், தாமதிருத்த திருத்திஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபையுமெப்போதும் கண்டெளிக்ருமதாய, காருண்யாமருதபரஸரண சீலமாய ஆஸரித்தரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னுமபடி கடைக்கித்திற தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறாமல் நிதயமங்களுமாயிருக்கவேணும், ஸ்ரீரகு திருநாமமணிந்த வெழிலவாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாததையும் நிறம்பெறுததுவனவாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீக்குவாதத்தமாயிருப்பதாய, பொன்னலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்ததப்போலே சிவந்ததிருமேனியில வெள்ளியதான தவாத்ஸோதவபுண்டரத்தாலுண்டான ஸௌந்தாயம் நிதயமங்களுமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பதமாஸஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடு, எழில = உபயவேதாத் பரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரத்தவபோத முத்திரையானது, வாழியே = நிதயமங்களுமாயிருக்கவேணும்

(100)

(வ-ம) ஆஸரிதருக்கநுபாவமான ஸவருபருபகுணங்களோடுவாசியற எல்லாததாலும் பரிபூரணராய, யதிகளுக்கு நாதான வெம்பெருமானருடைய (க) “அமர சென்னிப்பூ” எனனுமா

போலே (க) “இராமாதுச னடிபபூ” என்று சொல்லப்படுமதாய, அத
ஏவ பரம்போகயமாய, நமரூச சிரோபூஷணமாயிருக்கிறதிருவடிப
போதுகள போதுசெய்யாமல், ஏவமவிதிகாரததோடே நிதயமாயச
செல்லவேணும் அதுகருமேலே ஆறுபரகாரதகாலேப¹ஸூதததம்
ஸவருபததுக கு ததஸாமயமுண்டாகையாலே, (உ) “சி²தா³கா⁴ஷா⁵ய⁶வா⁷லி⁸”
சி²தா³கா⁴ஷா⁵ய⁶வா⁷லி⁸” எனனுமபடி பாரதநதாயா நநயாராஹ
தவ ஸூசகமாய திருவரைபூததாப்போலே திருவரைகதலகாரா
வஹமாய, ஆதிதயனைப் பரிவேஷிததாப்போலே திருவரைபிலே
குழ்ச்சாரறி மிகக்கிவப பையுடைததான திருப்பரிவட்டமும் நித
யமாயச செல்லவேணும், அதுகருமேலே ஆஸரிதருககு ஸாபாஸா
யமாய, ஸௌநதாயாதிசுளாலேயிககு புஷ்பஹாஸஸூதமாரமாய,
(ங) “⁹ஸ¹⁰பீ¹¹ச¹²நீ¹³தீ¹⁴ஸீ¹⁵நீ¹⁶ஸீ¹⁷நீ¹⁸” - ரூபமேவாஸஸை தந்மஹி
மாந மாசஷுடே” எனகிறபடியே, பரமாத்மராகமபுறமொபாசிகதாப
போலே சிவநிருபதான திவயமங்களகிகாஹமும், ஸாவகாலத
தினும், “¹⁹நீ²⁰ஸீ²¹நீ²²தீ²³ஸீ²⁴நீ²⁵”-நிதயம் நிதயா கருதிதரம்” எனனும
படி நிதயமங்களமாயச செல்லவேணும்; அதுகருமேலே வைதி
கோததம்மென்னுமத்தை நிறம் பெறுததமதாட, ஸாதயாராக ரஞ
ஜீதமானமேகததிலே மின்கொடபடாநதாப்போலே திருமாரபிலே
பரகாசிககுமதாயு பரஹமணுதரவபாகயாதருதவதயோதகமா யிரு
பபதான பாஹமணுதரமபுகுரோடே நிதயமாயிருக்கவேணும்,

அதுகரு அநநதர[†]மிரண்டிடத்திலு மளவாய, (ச) “²⁶ஸ²⁷பீ²⁸ச²⁹நீ³⁰தீ³¹ஸீ³²நீ³³”-
பாஹமணுதரமவஷடபதோ
யஸ்யலோகே மஹாத்மந” எனகிறபடியே ஸாவாகும விஸாராநதி
ஸாகியான பொருதரபகததினுடையஸாக்ககளாய, அதஏவ மோக
பரதாநதிஷிதங்களாய, கிசேஷிதது நிமகனோகதரணசகதியைபுடை
ததாய, இப்படி கொடுக்கவு மெடுக்கவுமாமபடயான குணததாலே
புணைத்துநெடிதாயிருப்பனவைகளாய, (ஞ) “தோளா³⁴ சடாததி³⁵கிரி
சவருடைச சுததரண” எனனுமபடி, தோழுமிலோலலாவிசுராமபு
ஜககையுடைததாய, ஆகாஷகமான ஆழவராகனாலே அகதிதமா
யிருப்பனவைகளாய, அதுகருமேலே வகுளதுளவீ³⁶நனிநாகுமாலா

(க) இரா-து-கலஉ

(உ)

(ங)

(ச) ரா-ஸா-உ-உ-உ

(ஞ) ஜஞாஸாரஉ

† இரண்டட்டத்திலு முளவாய

மன்னிவீற்றிருநது” எனனுமபடி வயாவருத்திதோற்ற, ஹம்ஸஸ
மூஹமதயே ராஜஹம்ஸமானது ஸரஸ்மாக விருசுருமாபோலே,
பரமஹம்ஸரானதாமும், “ஸ்ரீஸிவ ஸம்ஸேவித” இதுபாதிப்படியே
ராமாநுஜராயவஸகராய இராமாநுசனைதொழும பெரியோராயிரு
ககிற முதலீகௌல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவாகா நடுவே
(க) “ஸ்ரீஸிவ ஸம்ஸேவித” பதமாஸநோபவிஷ்டம் பரத
தவபோதமுதாம்” எனனுமபடி, பதமாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளிபி
ருக்கிற வீருப்போடே, உபயவேகாரநாராததபரகாசகமாய உநநி
தரபதம்ஸூபகமாயிருக்கிற ஜநாநமுத்திரையானது, காதாசிக்க
மனறிககே ஸதாதாஸநயோகயமாயபடி வாழ்க்கடவதாகவேணும்
(உ) “அன்னமகாயிருந்தகதநூலுரைத்த” எனனகடவதிமே
† “தேராநதயய செயய முகசசோதி” என்றும் பாடம் சொல்லு
வா, “ஸ்ரீமதத்தங்கரியுளம்” எனனுமாப்போலே, சீராருமெனகி
றத்தை திருவடிகளுக்கே விசேஷணமாககவமாம் எதிராசருடைய
திருவடிகளாகையடிலே *வாயி-வவ்யுஜநாநிவத-பாரததிவவயரு
ஜநாநிதமாயிமே யிருப்பது (ரு௦)

(அ-கை) அஸகருதாவருத்தி அபேக்ஷாகராயமாகையாலே மீ
ளவு மாத்ராதிசயத்தாலே, பாஹயகுத்தருஷ்டிரிஸம்மபண்ணி யந
ளினமைக்கும், மஹம் லோகோபகாரகதளாகச செய்தருளின
வைபெல்லாததுக்கும், மங்களாசாஸனமபண்ணியருளுகிறா கீழ்ப
பாட்டுளிகாஹபரம் இப்பாட்டு ஸவருப்பரம்

அறுசமயசசெடியகளை யடியறுத்ததானவாழியே

அடாநதுவருங் குதிடம்களை யறத்ததுமநதான வாழியே

செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான வாழியே

தென்னரங்காசெலவமுறமுந் திருத்திவைத்தானவாழியே

மறையதனில பொருளனைத்தும் வாயமொழிநதான வாழியே

மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளாததோன வாழியே

அறமிகுநபெருமபூன ரவதரித்தான வாழியே

அழகாருமெதிராச ரடியினைகள் வாழியே

(ருக)

அறுசமயசசெடியகளை = பாஹயவகளான ஷண்மதங்களைகிற வரு
க்குவகளை, அடியறுத்தான வாழியே = மூலசசேதநம் பண்ணினவா நிய

மாக வாழத்தருளவேணும், அடாந்தவரும் = கட்டடமாயக்கூடி மேலிட்டு
வருகிற, குதிட்டக்களை = “எனமறையும் நிறக்கருமபுசெய நீசரும் மாண்
டனா” என்கிறபடியே வேதத்தில் குறுப்புசெய்கிற இவாகளை, அறக்க
துந்தான வாழியே = எவ்வாறாகத் துறத்தியருளினவா நீதயமாக
வாழ்ச்சருளேனா, செறுகலியை = “உறுசமயம்போனது பொன்றி
யிறச்சதுவெங்கல்” என்கிறபடியே, இவைத்துக் கெல்லாம லேறுது
வாய் லோகமெவரும் காடமாய மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும்
= லேசுமும், உரு = இல்லாதபடி, தோத்துவிட்டான வாழியே =
பேசுக்கூடதனவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருளவேணும், சென்னரங்கா
= ஸௌந்தரய பூணரான பெரியபெருமானுடைய, செவ்வமுதறும்
= திருச்செவ்வ மெல்லாவறறையும், திருத்திவைத்தானவாழியே =
கட்டளைப்படுமபடி பண்ணியருளினவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருள
வேணும், மறையதனில = வேதத்தில் பாதிபாதிக்கப் படுகிற, பொரு
ளனைத்தும் = எகலாத்தங்களை யெல்லாம், வாய் மொழிந்தானவாழியே
= ஸ்ரீபாஷ்யருபேண வருளிச்செய்தவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருளவே
ணும், மாறன் = மமாமுவாரா, உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை
= திரவிடவேதத்தை, வளாததோன் வாழியே = வாததிபதித்தருளி
னவா நீதய மங்களமாய வாழத்தருளவேணும் அறமிக = அதிக தாதபாய
மான் பரணுகதிசாமம் ஐக்கதிலே விருத்தியடைய, நீருபெருமபூதா =
வில்லக்கமான ஸ்ரீபெருமபூதாரிலே, அவதரித்தான வாழியே = திருவவத
ரித்தவா நீதயமங்களமாய வாழத்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர
யாதிகளாலே பூணராயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானுடைய, அட
யிணைகள் வாழியே = எவ்வ பரணமமான சரணயுகளங்கள் நீதய மங்கள்
மாய்ச் செவ்வவேணும் (க.க)

(வ-ம) (க) ‘ கங்கோலாப்யக்ஷிபாந் துஸங்க பிலபதஞ்ஜலிம் ச ஸுஸ்வரஃ -
சாகயோ லூகயா கூபாத் கூபணக சபிலபதஞ்ஜலி மதா நுஸாரிணஃ’
என்கிறபடியே, பாஹ்யஷண்மதங்களாகிற முடிக்கிடச்சுகிற செடிக
ளே மூலசசேதம பண்ணியருளினவா நிதயமாக வாழ்ந்தருள
வேணும் மேலீட்டுவரும் குத்தநடிவுகளை (உ) “நான மறையும்
நிற்கசுத்ருமபுசெய நீசத்ருமாண்டனா” என்கிறபடியே, ஸ்வா
ஸமாதத திரத்தியருளினவா நிதயமாக வாழ்ந்தருளவேணும்
(ங) “அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கல்” என்கிற
படியே, இவைத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாய, லோகமெங்கும் காட்
(௬) மாய முடிவருகிற கவிைய, அலபாவஸேஷமுமில்லாதபடி மு

டிததுவிட்டவா, வாழாதருளவேணும் அருந்தரம் “பூமீ” பூமீ பூமீ
யுமஸுபுத்ரன் மஸுபுத்ரன் - பூமீந பூமீநகஸரிமநுபதரவா
மநுநிதம் ஸமவாததய” என்கிறபடியே, பெரியபெருமானுடைய
திருசெல்வமெல்லாம் கடைபிடிப்படி பண்ணிப் பருகினவா வா
ழாதருளவேணும்

அதுககுமேலே பாமாணதகில வர்கால வேததகில விபாதி
பததிபோககினவளவனறிககே, வேதாதாதகதமெல்லாம், பூமீபாஷ
யருபேண வருளிச்செய்தவா வாழாதருளவேணும் அதுககுமே
லே ஆழவாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட கிருவாயமொழியை,
(*) “வளாததவித்தகய” எனனுமடி வாதகிபித்த நுளினவா
வாழாதருளவேணும் அதின் தாகாயமான ஸாணகதிதாமம்
ஜகததிலே வாதகிக் விவக்ஷணமான பூமீபெருமபூதாரிலே யவதரித
தருளினவா வாழாதருளவேணும் ஸௌந்தராயகிகளாலே பூண
ராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸாவஸாணயமான சரணபு
களங்கள் நிதபமாகவாழவேணும் அழகாருகை—அடியிணைகளு
க்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு காமரைப்பூவை நிறைத்து
வைக்காப்போலே யிருக்கிற சோததிபுழையும, ஸவக உண்டா
ன ஸௌந்தரயகதையும் சொல்லுநிறதாகவுமாம் அறபிஞ்சுல
பெருமபூதார’ என்று பாட்டுசொல்லுவா அப்போது (உ) ‘இரா
மாருசன மிகபுண்ணியன்’ என்கிற, தாமததை அதிகமாக உடைத
தென்னவுமாம் வாழிபென்பது மங்களச்சொல் (௩௧)

(அ-கை) கீழறமிகுநம்பெருமபூதார அவதரித்தானென்று பர
ஸதுதமான கிருவவதார திருக்கூதவைபவததை பரிதிபாலே பேசி
அதுபவித்தருளுகிறார்

சங்கரபாறகரயாதவ பாட்டபிரபாகர தங்காமதம்

சாயவறவாதிபாமாயகுவொன்றுசதுமறைவாழநகிடுகள்ள
வெங்கலிபிங்கினி வீறுமகடலை யென்றுமித்ததளாரள்ள

மேதினிரஞ்சுமை யாறுமெனததுபாவிட்டு விளங்கையாள
மங்கையராளிபரா வகுசமுன்னவா வாழவு முளைத்திடுநாள
மன்னிபதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுலகதிடுநாள

செங்கயலவாஷிகள் சூழவபலநாளும சிறக்கபெருமபூதூர்

சீமானியாமுலவர் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே (௩௨)

சங்கர=சங்கரனமதம், பாக்கர=பாஸகரனாதம், யாதவ = யாதவ
பரகாசன மதம் பாட்ட = பாட்டமசை, பரபாகரா தங்கனமதம் = பரபா
கரன மதம், (இவையெல்லாம்) சாடவுறு=நாசத்தை யட்டையா நிரசையில்,
வாதியா=வாதியாகளான ஸங்கரா திகளும, மாயகுலவென்று=ஜபமின்றி
நசிப்பாகளென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும, வாழநதிகளான=அாதத
பெளஷ்ட்யத்தை யுடையதாய அபிவிருத்திராம திவஸம், வெங்கலி=சூர
ரமானல்யம், இங்கினி வீறுமசகிலையென்று = இவலிடத்தி லினி
நமசு கு ஸாமர ஜபம் பண்ணஸக்யமன நென்று, மிதக்ளாநாள்=மிகவும்
நிலைகுலை திருக்கப்பண்ணுவதான திருக்கூத்தரம், மேதினி = பூமியும்,
நமசுமை = நமதலைசுமை, ஆறுமென = கமியுமென்று, துயாவிட்டு =
துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = பரகாசியாநிறகிற திருக்கூத்தரம்,
(இனி பூமியிலுண்டான அாசகாஸதலங்களை யாதரிக்கு மவாகளாகையா
லே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவர், பரங்குசு=நமமாழ
வாருடையவும் முன்னவர் = மறந பூவாசாரயாருடையவும், வாழவு=
ஸமபத்து, முளைத்திடிகள் = அங்குரிக்கும் திருக்கூத்தரம், மனனிய =
பெரிப்பெருமான சிதயவாஸமபண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய
அரங்கமாகாரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மறறம் = மறறுமுனா
டான திவயதேசங்களும, உவந்திடிகள் = ஆநந்திக்கும் திருக்கூத்தரம்
செங்கயல வாலிகள் = சிவந்தழகிய மதஸயங்களையடைய தடாகங்காளல,
சூழ=சூழப்படமருக்கிற, வயல=விளையல்களினாலே, நாளும் = நிதய
மாக உனடான, சிறந்த=கராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரு
மபூதூர்=ஸ்ரீபெருமபூதூரை அவதார ஸதலமாகவுடைய, சீமானியாமு
லவர்=ஸ்ரீடானாய இளையாமுலவரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெ
ருமானா, வந்தருளியநாள்=வந்தவதரித்தருளினதினம், திருவாதிரைநாளே
= திருவாதிரை திருக்கூத்தரம், (இதுவுமொருநாளே ! “ஸ்ரீமாநாவிரபூத
பூமெள ராமாநுஜதீவாகர” என்னக்கடவதிறே) (௩௨)

(வ-ம) விசேஷணத்தை இலையெய்வாரும், விசேஷயகதை
இலையெய்வாருமாய இப்படி வி(ஶ்)பாகதவயகுதிருஷ்டிகளாய்க்
கொண்டு வேகாததாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வை
திசுதாமம் தலைசாயுமபடிவந்து கிடையிருக்கிறவாதியாகளான சங்க
ராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட
வேதமானது அாதகபௌஷ்ட்யத்தை யுடைத்தாயபி(டி)வருத்த
மாம திவஸம்

சென் றும், எம்பெருமானாரென றும், இளையாழ்வாரென றும் மதுரை
கித்தருளினார் (௩௨)

(அ-கை) கீழ்பராஸங்கிக்மாய வந்த மங்களாஸாஸநத்திலே
மண்டிய நுபவிதது, “ஸ்ரீஸ்ரீக்ம் ஸஹ்யூப்ரக்ஷயஸ்வரூபராஸங்கிக்ம
பரிஸமாபய பரகருதமநுஸாகி” என்கிறபடியே, மீளவும் பரகருத
கதிலே இறங்கி, ஸாவலோசத்திலேயுண்டான ஸாவதிரிதங்களும
போம்படியவதரிதது ரக்ஷிதநுனிஞாப்போலே, அடியேனுடைய
வஜ்ஞாததைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸவாபியானவரே! அடி
யேனுடைய பரகருதிஸம்பந்தசிபநகநமாயுண்டான தேஹஸக்தி
தகவிமோசந காலாதிசியமங்களைபெல்லாமறிந்தருளும் ஸாவஜ்ஞ
ரானதேவா, அஜ்ஞானவடியேனை விலக்ஷணமானதேசத்தி லா
ரோஹிபித்தநுளத திருவுள்ளமாகில், விஸமித்திருக்கிறதுக்கு
ஹேதுவேதென்று அவா தம்மையே கேட்கிறா

(ஙஉ)

இன்னமெத்தனைகாலமிநத வுடமபுடனயானிருப்பன

இன்னொருபாழுதுடமடி விடுமின்னபடியதுகான

இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவைபெல்லாம்

எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறிவேன

எனையினியிவவுடம்பை விடுவித்துனனருளால

ஏராருமவைகுந்ததேற்ற நினைவுண்டேல

பின்னைவிரையாமல் மறநகிருகச்சிறிதன்பேசாய

பேதமைதீர்த்தெனையடிமைகொண்டபெருமானே (௩௩)

இன்னம் = இன்னமும், எதனின்காலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = நேரடியான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதிவ் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடம் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடம், இன்னபடி = இன்ன பரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோகமாம், என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நியதிதி = ஸாவஜ்ஞரான தேவா அறிந்தருளுவதீர், யான் = அஃகுணவடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றி லேகதேசமும்றியேன், (ஆனபின்னு) பேதமைதீர்த்து = அஃகுணத்ததைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாம்! என்னை =

இதேதஹததோடே பொருததமற்றிசுகிற வடியேனை, இனி - உன்னரு னால்=இனி தேவாகிருபையாலே, இவவுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத தை விடுவித்து, ஏராரும்= திவயாலவகார பரீபூணமான, வைருதத்தே தம்=பரமபதத்திலேயேற்ற, நினைவுண்டேல = திருவுள்ளமுண்டாகில, பினை= அநந்தரம், விரையாமல்=தவரியாமல், மறந்திருக்கிறதென=நிரு தயோகராய விஸமரிததெழுந்தருளி யிருக்கி-ததரு ஹேதுவேது? பே சாய=அததை யருளிச்செய்தருளீர் (உஉ)

(வ-ம) தவதஸம்பந்தஜ்ஞாஸபாஸ்யதையாகிற மௌககயத தைப்போககி, சேஷபூதனுனவடியேனை, (ச) “வினையேனியுனகம மைபறக்கொண்டாய” என்கிறபடியே, சேஷதவாறுகுணமாக தா ஸயத்தைக்கொண்டருளின ஸவாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகா லாவதி இநதஹேயமானதேஹததோடே, இதில பொருததமற்றிரு க்கிற நானிருப்பன, “இன்னகாலத்திலே தேஹம் முசதமாம், இன னபிரகாரத்தாலே இநத தேஹவிமோசகம், இநத ஸதலத்திலே” என்று சொல்லப்படுகிற விவைபெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய, ஸாவஜ்ஞானதேவா அறிந்தருளுவீர். அஜஞான நானிவற்றி லேகதேசமு மறிபேன

ஆனபின்பு, இதேதஹததோடே பொருததமற்றிருக்கிறவெ னனை, இனிதேவா கருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ யாலவகாரபரீபூணமான பரமபதத்திலே ஏற்றத திருவுள்ளமுண் டாகில, அநந்தரம், (உ) “விண்ணுலகம் தருவாயுய விராகினருன” என்கிறபடியே தவரியாமல் நிருதயோகராய, விஸமரித தெழுந்த ருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அததை யருளிச்செய்தருளீர் தேவாகரு கருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாத்மித தஸிபி லிலஸையிருக்க, காலவிளம்பம் காயமென்னென்று கரு தது, “அமாநதிருக்கிற தெனபேசாய” என்றுபாடஞ்சொல்லுவா நினைவுண்டேலென்று, வித்தவதகரிக்கிறதாகவுமாம் (உஉ)

(அ-கை) நமக்கு கருபையுண்டானாலும், எத்தனை தயாவான களையும், நிராகருணாராமபடி பண்ணுமதான உமமுடைய பரபல பாதிரந்தகைகள் கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானாகரு நினைவாக, (ஈ) “सर्वेषां हृदयैः सम्पूर्णं सावभाषेपयोगोमोक्षपिच्छपायि”

என்கிற ஸாவேஸவரன, தேவாகரு விதேயன்னறே ? ஆகைபா
லே, கவதநயனான நான ப1பபலங்களைபுஜியாமல், முகதனும்படி
பண்ணவேணுமென்கிறா

முன்னவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைகதொகையனைததும்ய1னே
எனனைபடைந்தோ தமகருக சழிப்பபென்னனுமரங்கா
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கனறேசொல்லாய
உனனையலதறியாத யானிந்தவுடம்போ
மூன்றுவினைப்பயன புசிசகவேண்டுமெனதுண்டோ
என்னுடையவிருவினைபை யிறைபொழிதிமமாற்றி
ஏராருமவைகுந்தத்தேற்றி விடாய நீயே (௩௪)

முன்னவினை=பூவாகம், பின்னைவினை=உத்தராகம், ஆரத்தம்=
பாரபதம், எனனும்=என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான=மூ
ன்று பரகாரங்களான, வினைத்தொகை=பாபஸமூஹங்கள், அனைத்தும்=
அகிலத்தையும், யானே = ஸாவஜ்ஞதவ ஸாவஸகதிதவ விசிஷ்டனான நா
னே, எனனை = வாசஸலயாதி குணவிசிஷ்டனான வெனனை, அடைந
தோ தமகரு=அநநயசரணராய சரணவரணம் பண்ணின பரபநரானவா
கள் தங்களுக்கு, கழிப்பபென்னும் = அப்படிப்பட்ட வகிலப்பாதையும்
ஸவாஸமாகப்போகருவ னென்றருளிச்செய்த, அரங்கா=திருவரங்கரான
பெரியபெருமான, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே ! நீயிட்டவழ
க்கனறே = தேவருக்கு விதேயரனறே? சொல்லாய = அருளிச்செய்ய
வேண்டும், (இவ்வாததடி யதாதத மென்னுமது தேவாதா மருளிச்செய்ய
லாகாதோ?) உனனையலத=(இப்படி ஈஸ்வரவசிகாரத்தையுடைய) தே
வரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையும்றியாத, யான = அடி
யேன, இத்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருத்தி அது
வேயாதரையாக விருந்து, வினைப்பயன = தத்தாராயமான பாபபலங்களை,
புசிசகவேண்டுமெனதுண்டோ? அநுபவிககவேணுமென்றொரு ரிப
பத்தமுண்டோ? என்னுடைய=அடியேனுடைய, இருவினையை=பரபலபா
பத்தை, இறைப்பொழுதில்=க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸமாகப்
போக்கி, ஏராரும=அழகுரிற்றைதுள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய = வை
குந்தமாகரத்ததிலேற்றி விட்டருளீர், நீயே=தேவரீரே மென்கிறா) (௩௪)

(வ-ம) “ஸ்ராவணம் த்ராவணம் சமாரணம்ஸுந்தா-பூவாசமுத்த
ராகஞ்ச ஸமாரபதமகமததா” என்கிற படியே, பூவாகமுத்தராக
மாரபதமென்று சொல்லப்படுகிற, வாககதரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவறறையும், (க) “மாஃக்ம் ஶ்ரஃம்ஹ, அஃம்ஹ ஶ்ரஃ
 ஷ்ஹீஹீ ஷ்ஹீஹீஹீஹீ-மாஃமேகம் சரணமவரஜ, அஹமதவா ஸாவ
 பாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று, ஸஹாயாதநந நிரபேக்ஷ
 னாயகக் காண்டு ஸாவஜஞதவ ஸாவஸகதிதவ விசிஷ்டனானநானே,
 வாதஸலயாதி குணவிசிஷ்டனானவெனனை அநநயஸரணராய ஸர
 ணவரணமபண்ணிண பரபநரானவாகள தவகளுககு அபபடிப
 பட்ட வகிலபாபததையும் ஸவாஸநமாகப்போககுவுவெனன றநுளி
 சசெயத செமமையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள, எதி
 களுககு நாதரானவரே ' (உ) ‘ ஷ்ஹீஹீஹீஹீஹீ-வஸயஸஸதாபவ
 திதே’ என்கிறபடியே தவததீ(தீ)ரனனே? இவவாததம் யதாத
 தமெனனுமதுதேவா தாமநுளிசசெயயலாகாதோ? இப்படியாஸவர
 வஸீகாரததையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகநதமறி
 யாதே அநநயகதியாயிருக்கிறநான இந்ததேஹததோடேபொருநதி
 அதுவே யாதரையாகவிருநது, தத்காயமான பாபபலவகளை புஜி
 ககவேணுமெனறொருநிரப்பதமுண்டோ? பாபவகளுககு மெனககு
 மெனன சோத்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு எனனலே அநுபாவய
 மாயிருக்கிற பரபலகாமவகளை, (ங) “கடிவாராதியவினைகள் நொடி
 யாருமளவைவககண்” என்கிறபடியே கூணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப
 போக்கி நான தரைககிடைகிடவாமல ஏரகொளவைகுநதமாநகரத்
 திலே தவதேகபரமாயறறபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர் ஏ = அழகு
 ஆகல=மிகுதி (ஙச)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலபரதிபந்தகவகளைப்போக்கி,
 ரக்ஷிததருளுகையிலே யதநமபண்ணியருளுகிறதேவா, கருபை
 யாலே நிதயகைககாயங்கொண்டருள ஸவகலபிகதிருக்க, அததை
 யு டு மதிகரிததுப்போவதான வெனனுடைய ருசிவிரோதியாயிருக
 கிற விரதிரியபாரவஸயததுக கடியானபாபவகளைப்போக்கி, தவதே
 கமநாவாமபடி பண்ணியருளவேணுமெனகிறா

அருளாலையடியேனை யபிமானித்தருளி

அநவரதமடிமைகொள்ள நினைதது நீயிருக்க

மருளாலேபுலனபோக வாளுசெய்யுமெனறன்

வலவினையை மாற்றியுனபால மனமவைசுகப்பண்ணுப

(க) க-கஅ-சக

(உ) யகிராஜவ்மஸதி

(ங) தி-வாய க-க ௧௦

‡ அநிகரமிச்சு

தெருளாருங் கூரத்தாழ்வானு மவாசெலவத
திருமகனாநாம மருளிச்செய்த தீமைத
திரளானவதனைபுளு சேரவுள்ளவெனனைத்
திருத்திபுயயக்கொள்ளும் வகை தேருமெதிராசா (௩௩)

அருளாலே = கிருபையாலே அடியேனையிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குறறைக்கு அடியாஹனுமபி யிமானித்தருளி, அநவரதம் = சீரந்தரம், அடிமைகொண்ட = சீதபகைகரையம் கொண்டருள, நினைத்து கீயிருக்க, = தேவா திருவுணம பறநியிருக்க, மருளாலே = அதையறிய பொட்டாத வஜ்ஞாததாலே, புலன = இவதர்யவகளினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை வாஞ்சை செய்யும் = அபேகிதகின்ற, எனனை = அடியேனுடைய, வல = பரபலமான, வினையை = காமங்களை, மாற்றி = அதிலின்றும முகம் மாறப்பண்ணி, உன்பால் = தேவா விஷயத்தில, மனமவைக்க = மனஸுவைக்கும்படி, பண்ணுப = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும = ஜ்ஞாநபரிபூணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகடோரும, அவா செலவத திருமகனாநாமம் = அவா திருவயிற்றிலே பவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையாரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் கைசங்களை அருளிச்செய்த, தீமை திரளான = பாபஸமுஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, எனனை = அடியேனை, திருத்தி = செயல நனருத்திருத்தி, உயயக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிகப்பண்ணியருளும், வகை = டரகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானோ! தேரும = கிந்தித்தருளும் (௩௩)

(வ ம) (௧) “சூர்நாந்நபூந்யு கீசகச்சு” ஸ்ருத்வ ச்ருத்யக், அந்யுப்யுக்ஷ்ய-வீரீக-கூரநாதபட்டாக்ய தேசிகவரோகத ஸமஸதஸையம் | அதயாபய ஸங்குசிதமேவ ” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூணரான கூரத்தாழ்வானும், அவா திருவயிற்றிலே பவதரிக்கும்படியான ஸரீயையுடையாராய், அதடியாக, (௨) “ஸ்ரீரங்கராஜகூலாபதலாநிததவம் ” எனனுமபடி, ஸ்ரீமதருமாரரான பெரியபட்டா தாமும் ஸவஸவநைசயங்களை (௩) “ஹ்ருத்யச்சு” புதவாசரோச” (௪) “அகீரூபந்யுக்ஷு அநிகராமநாஜஞாம்” இதயாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமுஹங்களானவை யொன்றொழியாம லெல்லாஞ்சேரவுண்டானவெனனை (௫) “செயலநனருத்ததிருத்தி பபணிகொளவான்” எனனுமபடி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிகப்பண்ணி

(௧) பதிராஜலிமஸ்தி
(௪) ட-ஸத

(௨) ர-ஸத-க-க
(௫) கண்ணை-௩0

(௩) வர-ஸத-௪௬

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமெலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா—குணர்
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தெனனைக்கடுக வேற்றாததென? (௩௭)

இன்றளவும=இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அநிகாரம், மேலும் = இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றளதாம் = எப்போதுண்டாகும்? (இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப்போகிறது) சொல்லாய்=இததை தேவா அருளிச்செய்யவேணும், எதிராசா=எம்பெருமானாரே, குணர்=ஒன்றாலும் நியாமலிருப்பதான, வினைத்தொடரை = பாபாறு பந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு = சேதித்துப் பொகட்டு, மேலை=ஸாவோததரமான, வைகுந்தத்து=பரம்பதத்தில், எனை = அடியேனை, கடுக = சீக்கிரமாக, ஏற்றத்து = ஆரோபியாததற்கு, என = என்ன காரணம்? (௩௭)

(வ-ம) “ இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய ” எனனுமபடியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண்டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இததை தேவரருளிச்செய்யவேணும் இப்படிருசிகிரையாய, ஒன்றாலும் நியாமலிருப்பதான (க) “தொனமாவலினைத்தொடா” எனனுமபடியான பாபாறுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (உ) “மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்” என்கிறபடியே ஸாவோததரமான தேசத்திலே, அதில்பேஷையுடையவடியேனை, அஜநாநாவஹாமான ஸமஸாரத்தில் நின்றும் ஸீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? எனானுலே எல்லாம் அஸக்யமாய், தேவராலே எல்லாம் ஸக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேதவநாமில்லை யென்றுகருகது (௩௭)

(அ-கை) இன்றளவு மில்லாதவதிகார மெனதத்தை, தாக்க கிசுபத்திரியாததாலே தாஸிபியாதினறுகொண்டு, தத்தேதுபூரவமாக வததையருளிச்செய்குரா

அஞ்சிலறியாத ரைமபதிலும் தாமறியா
எனசொலெனக்கோ வெதிராசா—நெஞ்சம்

உனதர்மொழிந்தவறறையே யுதககவினறம்

அ. த. தா. ப. ம. ம. த. த. ரு. க. லை. த. பா. ல.

(75-01)

எதிராக=எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = கழுந்தரவீஷ்டகனளிலே
மண்டியிருக்கிற மகனவானது உன் = பாரபதசேஷியானதேவருடைய,
தான் = வீரதிசம்போகமவான் திருவடிக்குக்கு, ஒழிந்ததைதையே =
பாடிமயமா அபாரபதவீஷ்டகனவான் வறறையே, உககக=அதுமோதி
கக, இன்னதம்=இப்போதும், அதுதம் = இப்படி அபாரபதமான் வீஷ்ட
கனவான்வீருமபுவதே! என்கிற பரஸாததாபமும், அறதம்=இவ்வமல இரு
கனவான்=இருப்பதினாலே, அருநில=வீஷ்டகனருபோகமவான் பஞ்ச
வாஷ்டததில, அநியாதவா=அநியாதவான, ஐயபதினம்=ஐயபதவவவவ
தம், தாமநியா=அவ்வனநியான, எனசொல = எனதுசொவதுத
இத வென்கவாததை, எனககோ=அடியென பொருடடோ? (கக)

[illegible]

(அ-கை) நீர் “உன் தானொழிந்தவற்றையே யுக்கருப்” என்ற ஆவாதகனயமா ய்பராபதகனனாயிருக்கு மவற்றையே பற்றினால்,

விரஸமாயிருக்கிற வுமமை அவ்வொப்படி யங்கேரிககப புகுகுற
ஒன்று பாஸவஸதாக்கபிராயமாக, ஆஸரயணதையிலே குண
வீரணய, அததாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத
தை போகயமாக விரும்பி யங்கேரிகதருளின வெம்பெருமானா
எனனை யுபேகித்தருளாரென்றும்கதை ஸதிதாஸகமாக வருளிச்
செய்கிறார்

வேம்புகறியாக விரும்பினா கைத்ததென்று
தாமபுகடாதே புகிசுரு தன்மைபோல—தீமபனிவ
வென்றுநின்றதெனனை யிகழா ரெகிராசா
அன்றறிந் தங்கேரிககையால் (நக)

வேம்பு=வேப்பிலையும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினாதாம=
அபேகித்த தாகன, கைத்ததென்று = கைப்பாவிருக்கிறதென்று, புக
டாதே = உபேகியாதே, புகிசுரு = புஜிக்கிற, தன்மைபோல =
ஸவபாவம்போலே, தீமபனிவென்ற = இவன் துஷ்டனென்று,
நின்றது=விசாரித்தது, எனனை = அடியேனை, எகிராசா = எம்பெருமா
னா, அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கேரஸமயத்தில், அறிந்து= தோஷ
புக்தென்னறிகிறது, அங்கேரிககையால்=அந்த தோஷத்தைப்பே போகய
மாகவெனனே அங்கேரிகதருளுகையாலே, இகழா=உபேகித்தருளா

(வ-ம) அதாவது (ச) “வேம்புகறியாகுமேன்று” என்கிற
படியே, ஸாஸமாமவறறை யுபேகித்தது, அதபந்தம் கைப்பையுடை
ததாய, விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை துடக்கமாயுள்ள ததஸம்ப
நதிபதாரத்தங்களைச் சோற்றுகு உபதமஸமாகவாதரித்தது புஜிசுரு
மவாகள், அது விரஸமாயகைத்ததென்று அதனைவிரும்பிப் புஜிக
சுரு தாகன உபேகியாதே புஜிசுரு ஸவபாவம்போலே அங்கேர
ஸமயத்திலே தோஷபுக்தென்னறிகிறது, அதனை போகயமாகக்
கொண்டங்கேரிகதருளுகையாலே, எம்பெருமானா ரிப்போதிவன்
தோஷபுக்தென்னு உபேகித்தருளார் (உ) “ஸ்ரீக்ஷண்-நதயஜே
யம்” எனனுமபடி யிதோரங்கேராதாராட்டய மிருந்தபடியெனனை
ன்று கருத்தது (நக)

(அ-கை) உமமுடையதோஷம் பாராதே யங்கேரிகதோமாகில
மேலுள்ளதும் நாமே கரமகதிலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

ஞருக்கு நினைவாக தவதநுபவயோகயமான காலத்தை யெல்லாம் வயாததமேபோககி, அதுககசலான ஸமஸாரத்திலிராமல அநுபவ ததுக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சோத்து, அதுககிடைச்சுவாதள னிப்போகட வேணுமென்கிரு

அவததேபொழுதை யடியேன சழிகதிப
பவததே யிருக்குமது பண்போ—திவததேயான
சேருமவகையருளாய சீரரெதிராசா
போருமினி யிவவுடமபைப்போசகு (சா)

அடியேன = தாஸுதனான நான், பொழுதை = தேவருடைய வதுபவ கைககாயங்களுக்கடைத்த விலக்கணமான காலமெல்லாம், அவததே = வயாததமாக, கழித்து = போககி, இப்பவததே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸமஸாரத்தில், இருக்கும்து = பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ = தேவருடைய கருபாஸவபாவததுக்குச்சேருமோ? திவததே = பரமபதத்தை, பான = அடியேன, சேருமவகை = அடையும் பரகாரத்தை, அருளாய = கருபை செயதருளா, சோ = ஸமஸத கலயாணகுணங்களாலே, ஆர = பூணரான, 6 திராசா = எம்பெருமானே! போரும = ஸமஸாரத்தில் கூறையிருப்பு போரும-போரும, இனி இவவுடமபை = இனி இந்தச் சீரத்தை, போக்கு = போககியருளவேணும் (ச0)

(வ-ம) தேவருடைய வதுபவகைககாயங்களுக்கடைத்ததில் கூணமானகாலமெல்லாம் அதுககிடப்பிரந்த அடியே நப்படிப்ப டடவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோககி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம ஸாரத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது தேவா கருபாஸவபாவததுக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைககாயவாதத(ர்)கமாய, (க) “பரந்தாமமெ னனுநிவய” எனனுமடியான தேசத்திலேயேபிழைப்புடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசோந்தாப்போலே சேருமபரகார மிரங்கியருள வேணும்—ஸமஸதகலயாணகுணப்பிரபூணராய எதிகளுக்கு நாத ரானவரே! ஸமஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும இனி பகவத ஸவருபதிரோதாநகரியாய, விபரீதஜ்ஞாநஜநதியாய ஆகமாவோ டேபொருந்தியிருக்கிற விரததேஹத்தைப் போககியருளவேணும், இதுவே புருஷாததம், பண்பு = ஸவபாவம், “அடியேன இப்பவ ததே இருக்கும்துபண்போ” என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (ச0)

(அ-கை) ஆனாலும் முடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தையப்பாராதே அருந்தேவைகளைச் செய்யும்படி சொல்லக்கூடும்மத்தனியா வென்னில்; அஸ்த்ருபாபராதனா வடியேனுடைய பச்சருத்ஸமபந்த நிபந்தமாய் வருமபராதங்கனையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு,ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருவின தேவார், அநிசபலனானவெனக்கு தயையண்ணி ரக்ஷிச்சவேனுமென்கிறார்.

எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுல டி னுண்டோ
உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ— அனைத்துலகம்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. (சுஉ)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், மீழை = அப்பாசத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பாரோ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லா = ஸுஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவீழ் தியிலுண்டோ? அனைத்துலகம் = ஸமஸ்கலோகங்களுட, வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறக்க = அவதரித்தருளின, எதிராச = திராச மென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யமான, முனிவா = யோகிஜநாகரகண்யமே! ஏழைக்கு = சபலனையிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதவையபண்ணியருளவேணும். (சுசு)

(வ-ம்) (க) “நிகரின்றி நின்றவெண்ணீசதைக்கு” என்கிறபடியே அபராதம்பண் னுமவர்களில் வைத்துக் கொண்டு, மாத்ருஸாப் ராதக்கூற்றுக்களாயிருக்கும்வர்கள் இந்தலோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிடும்மோ? (க) “அருளுக்கும்மத்தேபுகல்” என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதிபிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் மக்சணத்தில் மௌனம் பண்ணியருளுநர் வெம்பெருமானார்! இப்படிக்கைகழிந்தகின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனுயிருக்கிற வெனக்கு தையபண்ணியருளவேண்டும். (உ) ‘‘ཨ་ཁོ་རྒྱལ་གྲིང་སྐད་བཤམ་ནས་པུ་ཆེན་འཕམ་པ་ཀློང་།’’ இத்யாதிகள்.

(சுக)

(அ-சை) “இப்படி யானேஞ்சநயா கற்பகத்தின்வங்களை யசவித்தக ரிக்குமதிகாரினைப்பெற்றோமே” என்றாகத்து, எதிராசமா முனியா ன் மெய்பெருமானா இவர்க்கெளிப் பெயரேவென்றெயேழகளை மக நம்பண்ணுவது. இவருடைய பீரமஸ்வபாவத்தைக் கடாஷித் துக்கொண்டிருப்புகளாகிற், அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரகசித் தல்லது சிற்றக்வொண்ணுதபடி (க) “உண்ணிலாவிழில்” என்பபடியே, இந்நியபயாக்ரோஸமான பாசரத்தாழில், தமமுடைய வநயகதித் வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட்டருமபொழுதடியேன்

உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்

என்னையடரம லிங்கா யெதிராசா

உனனையல்லா லெனக்குண்டோ?

(சுஉ)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்தரியங்கள், மேலிட்டு = ஆகரமித்து, அட ருமபொழுது = எவ் கிங்கரனாமபடி எவ் எவ் விவ்யங்களைக் காட்டு காட் டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையில, அடியேன் = தேவாக்குச் சேஷ பூதினான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை = திருவடித் தாமரைகள், நினைந்தே = (பூதஜேஷசராம்தான், தேவஸம்வதஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வதஸரம் முதிலை நிருக்கிமுக்க, தான் கரைக்கிமுக்க வலசசல் பட்டு, அதுசுருத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதவிர்த்தியாலும், பலம் வர் திக்கையாலும், தனசுருத்தன்னில மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் கூடியகையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளை வையாலே, இனி யினுக்கவ்வுருக்கில்லையெனனுமபடியான அபத்தையடை ந்து, இத்தசையில் வினோதிநிவஸகிலான ஸர்வேஸ்வரனே நமசுருஷக் கெனன் நறுஸத்தித்து “நாராயணனோ” என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸக லாபநிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = நாமாதுஜா ! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அந்தரம், அவைதரம் = அப் படி பாதிசுருமவையான அக்விந்தரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = சருமபசெய்தருளீர், எதிராசா = யதிசுருக்கு நாதரானவரே ! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, என க்கு = அடியேனுக்கு (ரகசுகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரகசு காஞ்சரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரகசித்தருளவேணுமென்றுகருத்து) “உன்பதங்கள் = தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்” என்பதத்திக்கு, “எம் பெருமானார் திருவடிகளை சமணமென்று மகஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாசா லேபெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்” என்று பொருளாகவுமா. (அஉ)

(அ-ம) (ச) 'கோவாபைவரொனமெபகுடியேறி' இதயாதிப படியே, பஞ்சேநதரியங்களுமாகரமிதது ஸவகிவகரனும்படி ஸவ ஸவவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று துடாந்து பாங்கிருந்தகையி லேகேவாககே பேஷஷ்டகஞானவடியேன் கஜேந்தராமுவான் மயிவின் கரைபிலே, (உ) "நான் பச்சை-சீ-ராஜ ஆகாஷ்டே ஜலே" என்று (ங) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே யிழுத்துக்கொண்டு போய நலியும்போது, (ச) "யஸஸ் சிவந்தே-மகஸா சிவதயதத ரிம்" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணேவா" எனஞ்ஞெலமிட்டாப போலே, ஸக்லாபநிவாரணமானதேவா திருவடிகளை ஸமரித்து ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாக்கங்களானவவை, அடியேனை மேலி டாமல், தயைபண்ணியருளவேணும் எத்களுக்கு நாதரானவரே? தேவரைப்பொழிய வெண்கு ரக்ஷகராவா? இனி வேறுண்டோ? வேடறு ரக்ஷகாதரமிலையாகைபாலே, தேவரே ரக்ஷிதருளவே ணும்மென்று கருத்து "உண்பதங்கதனனை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதற்கு எம்பெருமானா திருவடிகளை சரணமென்று மகஸ ஸாலே ஸமரித்து, வாககாலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டா லென்னவுமாம் (சஉ)

(அ-கை) 'இரங்கா பெதிராசா' என்று அவரை வெறுக்கிற தென்? பராபயபூமியில் பராவணயமும், தயாஜயபூமியில் ஜிஹாணை யு மதிகாரிகவஸயாபேஷையாயிருந்தது அவையிரண்டு மில்லாத நமக்கு அஸதருஸமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென் று அதில் நின்றும நிராஸாரகிரு

இந்தவுலகிறபொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிறபோக வாசையிலலை—இந்தநமக
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசா
ஒப்பில் திருநாடுகந்து.

(சங)

இந்தவுலகிலை—கொடுவகமான விதே தயாஜயபூமியில், பொருந்தா மை—அடிக்கொதிப்பது—அருசி, ஏதுமில்லை—அத்யஸபமுமில்லை, அந்தவு

(க) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தாம-கக சக (ங) தி-மொ-ரு-அ-ங்
(ச) வி-தாம-கக-எ-எ (ரு) சிறியதிருமடல்,

லகில = அந் பராபயபூமியான பரமபதத்தில, போத = செலவு, ஆசையிலை = பராவணபூமியிலை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேகிதங்கள் யிருக்கிற விண்ணிலும் அந்நாமறிருக்கிற நமக்கு, எதை = தந்தையாகிய, எதிராசா = எம்பெருமானும், நுபு = உபமானம், இல = இல்லாத, (வைபவதையுடைய) திருநாடு = பரமபதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த பரகாரமாகத்தான், உக்த = ஸ்தோத்திரம், தருவா = உபகரித்தருளுவா? (சக)

(வ-ம) (ச) “கொடுவுலகமகாடேல்” எனனுமபடியான இந்த தபாஜபூமியில அடிகொதிப்பு அதபலபூமியிலை (உ) ‘வாணலகந்தெளிந்தே எனறெயதுவது’ எனனுமபடியான அந் பராபயபூமியை பராபிகவேணுமென்கிற பராவணபூமியிலை இப்படியபேகிதங்களிருக்கிற விண்ணிலும் மனவபமறிருக்கிற நமக்கு ஐந்தரான வெம்பெருமானா அஸ்தருவ வைபவத்தை யுடைத்தான் (ங) “தெளியிசம்பு திருநாடு” என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபுகரித்தருளுவா (சங)

(அ கை) “இந்த வுலகில பொருநதநாமே யேதுமில்லை யந்நவலகில போகவாசையிலை” என்றதுவந்தித்தவா, நமளவிதுவாயிருந்தது இனி லெளகிகராவென்னென்றெவாசனிடத்திலே கண்ணைக்க அவர்களபடி சாலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப்பது இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யுமபிரகார மென்றதுக்கு நொந்தருளிக்கொண்டிருந்தா

மாகாந்தநாரணனா வைகும வகையறிந்தோக
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தா
இவவிடமேகாந்த மிருளென்று பயமறிருந்த
செய்வாகடாம பாவத்திறம்

(சச)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனா, நாரணனா = ஸாவேஸ்வரன், வைகுமலகை = (வாராயணதவ பரபுத்த மைபதம்மடியாக மைஸ்தசேதநாசேத நகரிலும் உளனும் புறமும்) வயாபித்திருக்கிற, பரகாரத்தை, அநிகதோகரு = அநிகத ஐநாதாகருக்கு, ஏகாந்த மில்லை யிருளில்லை = தனிமையில்லை, அதகாரமில்லை, கருதி “வாராயண பரிபாஜயோதி ” என்றும், “பரகண்ணேன = வாரணைக்கண்ணேன” என்றும், “அவனே பெண்ணு

வீரர்கள் தாசுநத வீற்றிருந்தான்” என்கிற சொல்லுக்கிறபடியே, எவரும
யானா எவரும் வெளிக்கெறிப்பா யிருக்கையாலே, சிவந்த ப்ரஸ்ரூதிக
புருகு தீவட்டமான வீருநம் எகாந்தமு ஹ்நிருக்கை, ஐகையாலே அவர்
கருக்கொருமைத்திருக்கிற எகாந்தமில்லை, தாயகமொகைய மனநிகை
கொருதாய வயாபித்திருக்கிற ஆகாந்தமில்லை யென்று கருதுவர்.
மோகாந்தா = “ய் நதாந்தாநாஸாந்தா” என்குமபு மோகாந்தாய
முன்னடி செ. ம்ருதே யிருகருமவர்கள், இவ்விடம் எகாந்திருளென்று =
இவ்விடமொருவர மில்லாத வேகாந்தம், இவ்விடம் தேது; ப்ரகாமில்லாத
வீரனா என்று, படிமற்றிருது = சிப்பயமாயிருது. பாவந்திரம் = பாபஸுழ
புறந்திரா, செயவாசந்தாம் = அஃதுமான தாயகச் செயவாந்தந்தா (சுத

(ஃம்) இதுகில்(க) “சொல்லுந ரணன்” என்கிறபடியே, ஸ்ரியகாந்தனுன ஸாஸெஸ்ரரன் நாராயணாதவ ப்ரபுத்தஸம்பந்தமடியாக ஸஸ்த சேதபாசேத கங்ககிலும் அந்தர்ப்பபுறித்ப்பாபித்திருத்தெய்ப்பகாரத்தையறித்தஞ்ஞாதாக்களுச்சு(உ) “சாஸஸஸஸீகீ”-நாராயணபபோஜ்யோதிஃ” என்றும், (ங) “அவஸென்னஸுபரிநுர் தானதவீதறிநுந்கான்” என்றும் (ச) “பகதர்ஸண்டென் நாரணனைக்கண் டேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுள்ளாய் எங்கும் செளிச்செறிப்பாபிருக்கையாலே, நிவந்தித்பாஃருக்கிகளுக்குத் தேட்டமான இநுநெ மேகாந்த முமற்றிருக்கையாலே, அவராரருக்கு ிருவருத்தமற்றி நுக்கிற ஏகாந்த முமில்லை. தர்ஸயோப்ய மன்றிக்கை அவரணுகாரமாய், ஆவரித்தி நுக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) “ஃபுதி ஸாஸஸஸஸஸ ஸுஜ்ஞபுதஸஸுதா ! ஸஸுதார ரகோபி ஸீமி ஸு ல ஸுஸஸுஃ - ஓநுதி நாராயணம் ப்ரபு ந்நாப்யகச்சத்ரஹஸஸதா ! யஸஸஸவதார ரதொசாபி கோவித்தம் த முபாஸ்மஹே.”

இவர்கள் படியின்றிக்கே (சு) “சூசுந் தமஸா வ்ருதா” எனும்படி மோஷாந்தராய், முன்னடிதோற்று தெயிநக்குமவர்கள், (எ) “அந்நஹி சூகலவஸுஸு சந்நிசு வஸு: புரஸி சஸிவாசு மஸிசு மான:” அந்தர்ப்படறி ஸஸகலவஸுஸுஷாஸந்தமீஸமந்த: புரஸஸ்திதயிவாஸமஸிசுமான:” என்கிறபடியே, நிரவதிகதேஜோ

(க) இ-வாடி-க-க0-அ.

(2) 6735-8+.

(ங) தி-வாய்-அ-எ-ந்.

சு உ-நிஞா-அ ி

(7)

(५) ४५-५०

(௭) யதிராஜலிபுரம்

† ஒருவரையொருவர் சிலப்பதிகாரம் மீட்டிவிடுவது சந்தர்ப்பத்தின்படியே

மயனா ஸாவேஸவரன என்கும்¹ வயாபிததிருக்குமபரகாரத்தை
நெஞ்சென்னும் உடகண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவவிடம் ஒரு
வருமில்லாத ஏகாதம், இவவிடம் தேஜஸபரசாரமில்லாத இருநெ
ன்று நிபபயராயிருந்து (க) “சுஸ்யுநீத்யம் ஸ்ரீஸம் கஸீடி-தஸ்யாததி
கேதவம் வரஜிநம் கரோஷி” என்கிறபடியே பாபஸமுஹங்களை
அஜஞரான தாவகளை செய்பாநிற்பாக்கள், இவாகாபடி இதுவாவதே
யென்று கருத்து வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும், திறம்=
ஸமுஹம் இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உகதயநுஷ்டா
நங்களாயிருக்கும் (சச)

(அ-கை) கீழ் ‘மகாதநாரணனா வைகுமவகை’ என்று
வயாபதியை பரஸதாவித்து, இப்படி ஸாவவயாபகனா வவனோடு
அநாதியாய வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அததை அறியாதே
கீழ்ச்சொன்ன மோஹாததரிலே யநபதமராயிருந்த நான், ஆசாராய
ஸம்பந்தத்தாலேபன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸவலாபத்தை எப
போது மதுஸந்தித்துப்போருவென்று, தமதிருவுள்ளத்தைக்குறித்
தருளிச்செய்குறா

நாராயணன்திருமால் நாரமநாமென்னுமுறை
யாராயிலநெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுயந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுவகறு

(சதி)

நாராயணன்திருமால்=“திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்”²
என்கிறபடியே ஸூரிய, பதியானவன நாரஸபதவாசயங்களை வாதமாக
கையுடையவன் நாரம நாம = நிதயமான அநதரேவகன் நாம, என்
னும்=என்கிற, உறவு=அநத அநாதயந ஸம்பந்தம், ஆராயில் =
நிருபிக்கில், நெஞ்சே = மனஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாத
வுண்டானதன்றோ? அநாதியாய வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அநதஸம்பந
தத்தை யுணாததின் ஜஞாநாதிருண் பரிபூரணரான, ஆசாரியனாலேயன்
றோ = ஆசாரயராலே யல்லவோ? நாமுயந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்த
தென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமானங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகால
மும், கூறு=உரவித்தமாக வதுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (சதி)

(வ் ம்) (க) “திருமாலே நானுமுனக்குப் பழுவடியேன்” என்கிறபடியே, ஆவன் ஸ்ரியப்பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வநாத்பயநஸம்பந்தம் நிருபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டான தன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோகிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிருணபரிபூர்ண ஸ்ரீருக்மிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (க) “பெருமையும் நானும் தவிரந்து பிதற்றுமின்” என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவித்தமாக வநஸந் தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) “இறையு முயிரும்” இத்யாதி. “அநீஸ்ஸூஸீகஸ்ய - ஆத்மநோஹ்யதிரீசஸ்ய” இத்யாதி. (சுரு)

(அ-கை) கிழ ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவி த்தை விசேஷநிஷ்டைமாக்கி யுள்ளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
ருருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோடியாம். (சுசு)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—“தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலே
கள் சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூஸ்ராரான பூரீவைஷ்ணவர்களுக்குப்
போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஸப்த
ரஸம், ஸுர்த்ரரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யதுபவித்து, ததேக
நிஷ்டைராய, தத்வயதிரிகத ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபததிபண்ணி
யிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தை யே தமக்குறிரு
பகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைவகர்யமே யந
வரதம் செயதுநொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினை
யோந்தம்மை=க்ஞாநகர்மாக்களோமா யிருக்கிறதம்மை, ருருவாகி=ஆசார்ய
ராயவதரித்து, வந்து = நாயிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு=
உஜ்ஜீவிக்கும்படி பவகேரித்து. பொருவில்=ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானதிகள் போ
லன்றிகதே - உபநாந ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும்
தான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும்,
வாழ்வன்றோ=ஸம்பத்தினாலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம் = நாம்,
எதிராசர்க்கு=எமபெருமானாக்கு, அளானோம்=அடிமையாயினோம். (சுசு)

(வ-ய) (க) “ஒரோண்டாகமுதுணாணசொனமாலைஎன சொ
னனேன” எனவிறபமயே பூஸூராரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாராதனகுபே
கயமாக வலகரித்த திருவாயமொழியிலேயலகாஹிதது, அகில ஸப
தரஸம், அராததரஸம், பாலாஸம் எனகிற விவற்றை யநுபவிகது,
கதேகநிஷ்டாபாய ததவயநிரிகத ஸாஸதராகனை நருணவதபாதிபக
நிபணணிநிருகசையாலே, திருவாயமொழியோடடை ஸம்பந்தத்
தையே தமககு சூபபக கபுடையாரப ஆழுவார திருவடிக்கனிலே,
ஸாவனாசைகாயமே யலகரு செயதுவாணநி போராநிறதிற
திருவாயமொழிபிள்ளை, (உ) ‘ஒபபிலா தீநீனையேனை யுயயகொ
ண்டு” எனனுமபடி கருகாமாகசளாயிருகிற நமமை (ங) ‘தேனா
கமலத்திருமாமகா கொழுநன காளை-குருவாகி” எனகிறபடியே,
ஆசாராயரயவதரிதது, நாமிருநதவிடநதேடி வரதுஜ்ஜிசிகுமபடி
பவகீகரிதது ஸாஸதர ஜனாநாதிகளபோலன்றிகசே, உபமாநாஹித
மாய திருமநதரத்தால பிறசகுமதானஜனாநாதை யுபகரிதநருளும்
ஸம்புததனறே, மநஸஸே’ பராபதசேஷியான வெம்பெருமானாக
கடிமையாலே - நாம, பததரயராதகநிஷ்டைகான ததீயபாயநக
மாயலதிராநென்று கருதது (சகா)

(அ-கை) “எதிராசாககாளானேம யாம” என்ற பரீதபுத்த
தியாலே, கீழே “மாகாநதநாரணனா” என்றும் ‘நாராயணன் திரு
மால்” என்றும் பரஸுதுகமான நாராயணஸபதத்தொடே விகலபிக
குமபடிபாய அகில சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனெனகிற
திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி ஆததை வயதிரேகமுக
ததாலே வெளியிடுகிறா

கட்டளைக கலிததுறை

இராமாநுசாயநமவென நிரவும பகலும சிந்தித
திராமாநுசாக்நிபபிடுந தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவாகசெல்லா வடிமையுஞ் செடயவெண்ணி
இராமாநுசாதமமை மாநுசராக வெனகொலெண்ணுவதே

இராமாநுசாய=இராமாநுசா பொருடடி, நமவென்று=நம என்று,
இரவும பகலும=திரவாராந்ரமும், சிந்திதது=அநுஸந்திசது, இரா=இ

ராச, மாநுசுகன் = மனிதருடைய, இருபட்டநதனனிலு = வலிசெறி ஸ
தலநதனனில, இதைப்பொழுதும் = சுண்ணகாலமும் இரா = வாததியா
திருக்கிற, (ஆழ்வான போலவாரான) மாநுசுவாகு = மதுஷயருக்கு,
எல்லாவடிமையும் = ஸாவலித கைவகாயங்கனையும், செய்யவெண்ணி =
செய்யக்கருதி, இரா = அததைச செய்யாமலிருக்கிற, மாநுசாதமடை =
அறிவற்ற மதுஷயாதவகளை, மாநுசராக = டசு ஸமரானவவாகளை மதுஷ
யராக, என்கொல எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ('ஐஞா
நேஹி பஸுபிஸஸமா' எனனுமத்தனை. (சஎ)

(வ-ம) (க) "நளனிருளளவும் பதலும் நானழைப்பன நாராயணு
வென்னும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாயநம்" என்று
திவாராதரவிபாக (தா) மற வதுஸநதிகக பராபதமா யிருக்க, அத
தைசசெய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாரன் மதுஷயாகள வாததிக்கிற
ஸதலநதனனில சுண்ணகாலமும் துஸஸஹமரய வாததியாதிருக்கிற
வாழ்வான போலவாராய, ராஸதரவஸயரான மதுஷயஜநமாக
களுக்கு (உ) "எததொழுமபும சொல்லால மனத்தால கருமததி
னால செயவன்" என்கிறபடியே ஸாவலித கைவகாயங்கனையுஞ்
செய்யவெண்ணியிருக்க பராபதமாயிருக்க, அததைச செயயா
தேயிருக்கிற கருதகநமதுஷயாதவகளை, (ந "மாரிடவரல்ல
ரெனநெனமனததேவைததேன" என்கிறபடியே, பஸுஸமரான
வவாகளை மதுஷயராக வெப்படி யெண்ணுவது, (ச) "ஐநீஸீஸ
ஃஸிபிஸுநாநீ-ஐஞாநேநஹி: பஸுபிஸஸமாநீ" எனனுமத்தனை

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநு
சாய என்கிறபாஸகத்திலே தபமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப
டியே யவாகளவிஷயத்திலே அநநயாரஹமாமபடி பெரியபெருமான
பண்ணியருளினபடியை பரிதியாலே பேசியருளுகிறா

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதெனநா விறைஞசாதுசெனனி
கண்ணனவை யொன்றுவகாணுறு கலியாநலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகனிததோ நெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யாநகேசா செயதநலம் நமககே (சஅ)

(க) தி-மொ-க-க-நி

(உ) இரா-நா-சு-0

(ந) தி-மொ-க-க-எ-ந

(ச)

கலியா = கலியுகத்திலுள்ள சேதநா, நலியவொண்ணாதவண்ணம் =
 உகலியினுடைய கரோளயத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டாற்படி, உலகு = லோ
 கத்தோ, அளித்தோன = ரக்ஷித்தவரான, ஏதிராசன = எம்பெருமானாரு
 டைய, அம் = திருவடி, னோ, னண்ணுவமை = கிடமி ஆஸரியாதவாகளை,
 என்னெஞ்சா = என்னுடைய மனஸஸானது எண்ணுது = ஸமரியாத,
 என வ = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸதுதியாது, செ
 னனி = என சிரஸானது இரைஞ்சாது = வணங்காது கண்ணுனை =
 என கண்களானவை ஒன்று = நுனறையும, காணலுரு = கண் னுருத்
 அரவகேச = கிருஷயினோடு கரணங்களை ததந்த ஸ்ரீரங்கராஜரானபெரி
 யபெருமா, செயதலம் நரகே = அக்கரணங்கள் அநயசேஷமாகாமல
 உகஞ்செய்த நனமை யிவையாயிற்று (“கலியா நலியவொண்ணாத
 வண்ணம் உலகத்தோ னெதிராசன” என்கிறவிடத்தில், கலியா =
 கலியானது, நலியவொண்ணாதவண்ணம் = தன்னுடைய கரோளயத்தி
 னாலே பாதிவாத்தபடி, உலகளித்தோன = லோகத்தைரக்ஷித்த, ஏதிராசன
 யதிபதி என்றும் பொருளாகவமாம்) (சஅ)

(வ ம) (க) “தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங்
 கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்” என்கிறபடியே, கலியான
 துதன்னுடைய கரோளயத்தினாலே பாதி(ஈடி)யாகப்படி லோகத்தை
 ரக்ஷித்தவராய், (உ) “பேரென்றும்மற்றில்லை” என்கிறபடியே, பா
 பயபராபகங்களான வெம்பெருமானா திருவடிகளைக்கிடமி ஆஸரி
 யாகவாகளை (ந) “நையுமன முன்குணங்கையுனனி” இதயாதியா
 லும், (ச) “ஸ்தோத்ரம்-நிகமயதீந்தா” இதயாதியா லுஞ் சொல்லு
 சிறப்பியே, ததநிஷ்யத்திலே பரவணமான வென்னுடைய மனஸஸு
 துடக்கமான கரணங்களைவைகள் ஸமரித்தல், ஸதுதித்தல், பஜித்
 தல், தாஸித்தலாகிற ஸவஸவகாரியங்கள் செய்யாது சிந்தையினோ
 டு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமான, அவை
 அநயசேஷமாகாமல நமக்குச்செய்த நனமை இவையாயத்து நலம்
 = ஸமபத்து, இவரு தேஹஸமபத்தியிதே “இசையாதுநா” (ரு)
 “ஸ்வயம் பூர்வீகம் தூர - மருபூவோவாகுத்ததா” என்கிறபடியே,
 அதுகநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (சு) “நாவிபிலாஸி
 சைமலைகளேத்தி” என்கிறபடியே, ஸதுதிருபமான ஸபகஸந்தப

(க) இரா-நா-கசு	(உ) இரா-நா-சரு	(ந) இரா-நா-கௌ
(ச, பதிர்-ஜயிமஸ்தி	(ச) டு-ச-எ-கா	(சு) கி-வா-ச-ரு-ச

பங்களைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதுசெனனி) (க) “ஸ்ரீ
 மூல மூர்த்தி-பாணமாமி மூர்த்தி” என்று மவருடைய செனனி
 யிறே (கண்ணனவையொன்றுவகாணலு) (உ) “கணகருதிரு
 காண” (ங) “சீமாந்தபூ-ஸ்ரீமாதவாகரி” எனது மபடியான தரு
 ஷ்டிகளேகேதசமும தர்ஸிகக வாசைப்படாது, (ச) “காணலுறுதி
 னதேன” எனசிறவிடததககு, காணவாசைப்படுதிறே செனநிறே
 யருளிசசெயகது கலியாரெனகிறது (ரு) “ஏவினா கலியா” என
 மெபடியே பாகதவததினுறப்பைப் பற்றவாயதது (சஅ)

(அ-கை) “எதிராசனடி நண்ணதவரை எண்ணது” இதயாதி
 யாலே, தமககு ஸமஸரிசளி-ததி லுண்டான வைமுகயததை தா
 ஸிபிபிதது, மீள வவாகளாததததைகககணி ஆற்றமாட்டாதே,
 அவாகளுசகு மோகோபாயமாக வெமபெருமானுடைய வாஸர
 யணுகிகளை விகிகிரு.

நகராநகததமுநதாமை வேண்டிடிவகானிலகீர
 எநகாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன
 அநதாதிதனை யறுசநதியுமவன தொண்டருடன்
 சிநதாருலவகெடசசோநதிரு முததிபினசிகதிககுமே (சக)

நகர = ஒருகாலு மதுபவித்த முடியாத, நகதது = ஸமஸாரமா
 கிறநகததிலே, உழுநதாமை = மகநாகாமை, வேண்டிடி = அபேஷித
 மாகில, நானிலததீ = காலுவகைப்பட்ட பூயியிலுண்டானவாகளை என
 = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எமபெருமானு
 னை, நண்ணும = ஆஸரயியுடிகோன, என்றும் = ஸாவகாலத்திலும், அவன
 நதாதிதனை = மோகைக்கேற்றுவாயிருக்கிறவவருடைய திருமாமகதைப்
 பாட்டுகளுதோறும் பரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் பாபநாஜந காயதரியா
 யிருக்கிற வவாவிஷ்டமான துறநதாதிதனை, அதுகநதியும் = உறநதி
 யுடிகோன, அவன தொண்டருடன் = அவாதிருவடிகளிலே சபலராய தொ
 ணமிபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன், சிநதாருலம் = இதர ஸஹவா
 ஸததாலுண்டான மோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிகுமபடி, சோநதி
 ரும = ஒருநீராகப் பெருந்தி யிருவகோன, பின = ஆண்பினடி, முகதி =
 மோஷ்டி-ானது, சிசுதிகும = ஸமஸார வரிததிகும (சக)

(க) யதிராஜவீமஸுதி (உ) இரா-நா- (ங) யதிராஜவீமஸுதி-க
 (ச) ச திருவ-ந்த (இ) தி-மொ-கச அ

(வ-ம) (ச) 'நாதா நாததமிழ்நாவலை' (உ) 'நாததமிழை நனுகாவலை' எனப்படுபவை ஒருநாளுடையபித்த முடியாததாய் (ங) 'மறையகம்' எனது படி ஸம்ஸாரமாத் நாததமிழை, மக நாதாமை யேகழிதமாத், நாவலைகப்பட்டபூயிபித்தாநாவ ருனே! எனக்கு ஜாதான வெம்பெருமனரை ஆராயிபுகுகோள ஸாவசாலத்திலும் மோதகுகழேதுவாபிருந்த வவாதிருநாமத கைப பாடுகளதோறும் பரதிபாதிப்பதாய் அதவவ பரநநநாதா யதரியாபிருத்தவவா கிஷயமான நூற்றநாதகிதனை அதுஸநதி யுத்தோ (ச) 'உளதொண்டாகுகுகே' எனதுமப உ அவா திருவடிகளிலே சபலாய கொண்டபெடிகுருகும் பூவைவண்ணவா களுடன் தத்தாஸஹவாலதாலுண்டான மனோதுககமெல்லாந கெட ஒரு நீராகப்பொருகிபிருகுகோள ஆனபிண்பு முகியானது ஸபாயமற விகிதகும், இக்காலவருடைபவாஸாயனதிசுருகருந தானே, அநிஷ்டவருததி பூ வகெவடபரபதிபைப பண்ணுமெ னது கருத்த (சக)

(அ-சை) அவர்கள் ஆராயிபுகுகே மெனறாபிருக்க, மீளவு மாதகுகைகுறித்துவன காலகை வயாதகமே போகருகிபுகோள? அவாதிருநாமததை ஸமீக, அதி தூலபமானபலம் விகிதகரு மெனறா

அவகதே பருமாத சாலதகைப்பேரகதி யறிவினமைபாஸிப பவததே புறலகின்ப பாவியாகாள பலகாலம் நின்ற தவததே முபலபவாதககருகரு மெபதவொண்ணாதவகத திவததே யுமமைவைகரும் கிந்தியும் நீ ரெதிராசரெனதே

அருமாதகாலததை = ஒரும மறவதிசுக்கைகரு யோகயமா யிருபப தாய முறகடமான காலததை, அவததேபோகதி = வயாததமேபோகதி, அறிவினமையால் = அஹ்நாததிலே, இப்பவததே = இத்த ஸம்ஸாரததில, உழலகிந்த = பரிபரியதி, பாவியாகாள = பாயிகனாயுனகுகானே! பல காலம் = ஸாவகாலத்திலும், நின்ற = ஒருபடிப்படநின்ற, தவததே = தபஸ வை, முபலபவாதககருகரு = செய்கின்றவாசகருகரு, எய்வொண்ண தை = பராயிகப்போகாம வீருபபதான, அநததிாததே = 'ததகுகே

(ச) தி-மொ-க-க-க

(உ) தி வட க க

(உ) தி-மொ-க-க-க

(ச) இ-ர-கா கக

பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி பரவீததியை யுடைத்தாயி
ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உரமை = நீதபஸமஸாரிகளான உரு
களை, வைக்கும்=நிதயயோடே யொருகோவை யாகவைப்பா, நீா=நீங
கன, எதிராசனென்று=எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மஸேவிலே சிந்தி
யுகோள (யதம் அலபமாய, பஸம் அதிகமாயிருக்கு) (100)

(வ-ம) திருநாம-அ அதுஸத்திகைககு யோகபமாயிருப்பதான
ஸ்ராகயமான காலத்தை வயாததமேபோகக், அஜஞாந்ததாலே
ஸமஸாரகதிலே பரிபரமிககிற பாபிசளாயுள்ளவாகனே! ஸாவகால
த்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸவிலே உதஸாறுக்குமவாகளாயி
ருக்கு மவாகளுக்கும் பராபிககப்போகாமலிருப்பகாய, (க) “उत्तम
पुरुषोत्तम”-“தகஷரே பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற
ஸ்ருதிபரவீததியை யுடைத்தா யிருப்பதான வநதப்பரமபதத்திலே,
நிதய ஸமஸாரிகளான வுருகளை யேறறி நிதயயோடே ஒருகோ
வையாகவைக்கும் அதுககுடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகளாகான
நோத்தி பென்னலாமபடி அதுலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெ
ருமானா திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள மஸவிலே சிந்தி
யுகோள நோத்தியலபமாய, பஸமதிகமாயிருக்கும் நோத்தி=
யதம் (100)

(அ-கை) இனிஸமஸாரிகளிழவைத்தான சொல்லவேணுமோ
உமமுடைய நிலை இருநதபடியென்னென்று எம்பெருமானாகு
நிலைவாக, அவாகனோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம வயாததமேபோ
யிருக்க, அதினிழவின்றிககே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய
கருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபகலேஸ்ரமுண்டாயத்தென்று ஸவ
லாபத்தைப்பேசியருளுகிறா இழவு=அலாபகலேஸ்ரம்

என்றுளவீச னுயிருமனறேயுண் டககாலமெல்லாம
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினைபால
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சயிரவபகல
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருளசெபதபின்னே- (100)

என்றுளவீசன = (“நானுனையன்றி யிலேன கண்டாய நாரண
னே நீ பென்னையன்றியிலே” என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவ்வீச

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான வீஸ்வரன் எடபம் எப்போதும் 'நித்யவிரிததனாயிருக்கிறானே' (அப்படியே) உயிரும் = ஈஸரிதவயனானவாத்மாவம், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வந்திகாலத்தோடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவீனையால் = புண்ப்பாபருபமான பரபலகாமததாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வயாததமாகவே போயிறமென்று, இழவினறியிருக்கும் = இப்படி இழந்தாளுக கறுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மனஸஸ், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருளசெய்தபின்னே = தேவா விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்ப, இரவுபகல = அல்லம பகலும், சினு = இதிலே யொருபபட்டு என்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும் (ருக)

(வ-ம) (க) 'நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய நாரணனே நீ எனையன்றியிலே' என்கிறபடியே, ஒழிச்சகலவாழியாக வவிராபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஸ்வரன், என்றுதுடங்கி விரிததனாயிருக்கும் அப்படியே, ஈஸரிதவயனானவாத்மாவம்பந்தகவிததவிசேஷணமாகையால், அன்றே யுண்டாயிருக்கும் இப்படியன்றதுடங்கி தேவா விஷயீகாராபெற்ற வினறளவாக வுண்டானவென்னுடைய பரபலகாமததாலே ஸேஷஸேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகாராயமான கைவகாயத்துக்கு அடைதக விரித அநாகாலமெல்லாம் வயாததமே போயிறமென்று இழந்தநானைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைப மனஸஸ், தேவா விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராதரவிபாக (ஶ்) மற விதிலே யொருபபட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும் இதென்ன ஸவபாவம் ஒரு கருபாபரபலய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்ப்பாபங்களுக்கவுமாம் (ருக)

(அ-கை) அறுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமானா, 'ஸ்ரீமான் ஸம்மாநாட் ஸ்ரீமான் ஸமாருடபதங்கராஜ' என்கிறபடியே எழுந்தருளியபிமானித்தருளும் பேற்றின கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்

கனககிரிமேல கரியமுக்கலபோல

வினதைசிறுவன மேற்கொண்டு—கணுக்கிடம்போது

ஏராரக ரெதிராககாக வெனபால
வாராமுன்னிறபா மகிழ்நது

(ருஉ)

கனககிரிமேல = ஸவாணமயமான மஹாமேரு மலையினமேலே, கரிய
முகிலபோல = (படிநதிருக்கிற) நீலமேகமபோலே, வினதை = வினதை
யெனனும் ஸதரீயினுடைய, சிறுவன = புதரான வைத்தேபரை-பெரிய
திருவமைய, மேற்கொண்டு = வாஹநாகககொண்டு (சருடவாஹநாருட
ராய) தனுவிடுமபோது = சரீரவிகிதிற ஸமயத்தில், (தாய முகங்காட்டு
மாபோலே) வா = ஸௌந்தரியாதிகளால், ஆ = பூணரான, அரவா =
பெரியபெருமான, எதிராககாக = எம்பெருமானாகாக, எனபால வ
ரா = உமையேனிருந்த விடத்தேவநது மகிழ்நது = ஹாஷ்டயதராய, முன
னிறபா = முன்னேநிறபா இததாலெனக கபேக்சிகமான * முகமும்
முறுவலும் காட்டி யதுபலிபித்தருளுவா, இது நீரூசயமென்று கரு
தது (ருஉ)

(வ ம) (க) , “கவுய்யு நிக்ஷு” நீ ஸகிஷ்ணர்யு—தாருச
நயை கிரேஸரநுவகே ஸகடிகதோ யதோயகா” என்றும், (உ)
“மஞ்சயா பொனமலேமேலே முகமாமுகிலபோனனா” என்று
சொல்லுகிறபடியே, ஸவாணமயமான மஹா மேருயினமேலே (ரு)
“பெருமபவவமணயபுண்ட பெருவயிறநருமுகிலானது கினி
யப்படிநதிருக்குமாபோலே, பராகரஸாவஹமாமபி, விதை
சிறுவனென்னுமபடியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத
ஸமயத்திலே காய முகமகாட்டுமாபோலே, ஸௌந்தரியாதிகளால்
பூணரான பெரியபெருமான எம்பெருமானாகாக நானிருந்தவி
டத்தே வநது ஹாஷ்டயதராய முன்னிறபா இததாலெனககபே
க்சிகமான முகமும் முறுவலும் காட்டியதுபலிபித்தருளுவா இது
நீரூசயமென்று கருதது (ருஉ)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமான பெரியதிருவடிமேல கொ
ண்டுநது திருமுகபரதாநம் பண்ணுமபடியை யறுஸநதித்தி அது
ககிடைச்சவராய பாபாஸபத்தேஹத்தடன துஸஸஹமான துசகங
களை யதுபலித்திருக்க முடியாது ஆகையாலே, ஹிதபரவாதக
ரானதேவா ஸகலதுககாஸபதமான ஸமஸாரத்தில் நின்றம் அடி
யேனைச்சிக்கிரமாக உதகரிபித்தருளவேணுமென்கரு

(க)

(உ) தி-மொ க உ-அ

(ரு) திருவெ-உச

இத்ததாலேதென்னரங்கர் செய்கிறதென்பறிந்தே

இருந்தாலுநதற்கால வேதனையினகனத்தால
பதைத்தாலோ வென்னுந்நிதப பாவவுடம்புடனே

பலனோவுமுநுபவித துபபவத்திருக்கப்போமோ
மகத்தாலேவலவினையின் வழியுமுன்று திரிந்த

வலவினையேன்றன்ன யுனககாளாகக்கொண்ட

இத்ததாயும் தநலையுமா மெதிராசா வெனனை

இனிககரிச விபபவத்திரின்று மெய்ததருளே (ருங்)

இத்ததாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமான
செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = கருபாபலமாக துக்கங்களை யறுபு
விப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கன
ததால = அநதநத் காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதை
தது = துடித்தது, ஆவோவென்னும் = அநத துஸஸஹஸையாலுண்டான
விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சபதங்களைச்செய்யா
நின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இத்தபாபசரிசத்தோடே, பலனோவுமுநு
பவிதது = வெகுதுக்கங்களுடைய அநுபவிதது, இபபவத்தது = இநதஸம
ஸாரத்தில, இருக்கப்போமோ = இருக்க ஸூக்யமோ? மத்ததாலே = தேஹ
மத்தத்தினாலே, வலவினையின் வழியுமுன்று திரிந்த = பரபல காமத்தின்
மாககத்திலே அதுவே யாத்நராய வாதத்தித, வலவினையேன தனனை
= மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுந் காபரயணீயர
யிருக்கிற தேவாக்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டரு
ளின், இத்ததாயும் = ஹிதத்தைத்ததம மாதாவும், தநலையுமாம் = பிதா
வுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவாஸமபந்த
தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுத = சீகரமாக, இபபவத்தி
னின்றும் = இநத ஸமஸாரத்தில நின்றும், எடுத்தருள = எடுத்தக்கரை
யேற்றி யருளவேனும், (அவாஜநீய ஸமபந்தமடியாக விநேஷத்தரிப்பித்
தருளுவரென்று கருத்தது) (ருங்)

(வ்-ம) (க) “ஆரபபெருந்தயரே செப்திடினும்” இத்தயாதிப்படி
யே ஹிதபுத்தியா பெரியபெருமான கருபாபலமாக துக்கங்களை யறு
ப்பிப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும் அநதவந்தகாலத்தி
லுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்தது அநததுஸஸஹஸை
யாலுண்டானவிஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஸபதங்களைச்சொ

லது'பிரக பாபசீராததேதாடே பஹுதுக்கங்களை யதுபவிகது துகா
வஹமான விரதஸமஸாரததி லிருதஸகயமோ' (க) 'பாபமேசெ
யது பாபியானேன' என்கிறபடியே, தேஹமதகதாலே பாபலகாம
தகினமராககத்திலே அதுவே யாதனையாய வாகத்தக மஹாபாபி
யானவெனணை ஸததுநகளுக்காஸரயணீயரா யிருக்கிற தேவாசகடி
மையாகவிககொண்டருளின லித்ததைநடததும மாதாவும் பிதாவு
மாயிருக்கிற தேவா ஸமபநதகதைபறிகத பினபு அடியேணைசசீசகிர
மரக விரதஸமஸாரகதில நின்றும் (உ) 'ஸுஞ்சு' "மாதாரய"
என்னுமபடி எடுத்தககரைபேற்றியருளவேணும் அவாஜநீபஸம
பநத மடியாகவிதே, உருகரிப்பிக்கத நளுவெனறு கருதது (ருக)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷிததபடியே, எம்பெருமானரு
மிவரபேக்ஷிகமெல்லாஞ்செயவாராக வெண்ணியிருக்க, இவாககது
பறறாமல, (ரு) "ஒருபகலாயிரமுழியாய, மீளவும் அவா கமமைப்பா
ரதது, ஸாவவிதபநதுவுமாயிருக்கிற தேவா நானிரதகேஹகதோ
டே இருந்து துக்கப்படாமல என்றுதான நலமநத மிலலதோரா நா
டடிவேசேருமபடி ஏற்றியருளுவதென்கொ

இன்னுமெத்தனைநா ளிவவுடமபுடனே
இருநதுநோவுபடக கடவேனையோ
எனணையிசினின்றும் விடுவித்து
என்றதான கிருநாடமனு னேற்றுவிர
அன்னையுமதகனு மல்லாதகற்றமும்
ஆகியெனனை யாரித்தருளநாகனே
என்னித்ததை பிராபபகலிலறியே
ஏகமெனனு மெதிராசவாளலே, (ருச)

அன்னையும் = பரிபததைபண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = லித்
ததைபண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும் அதுந்தமான
அசேஷபநதுக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆக, என்னை = அடியேனை, அளித்
தருள் = ரக்ஷித்தருள்கிற, காதனை = ஸவாமி' என = அடியேனுடைய,
இத்ததை = இஷ்டத்தை, திராபபலினறியே = இரவுபலினறியே, ஏக
மெண்ணும் = ஒருபடி கிடுகிக்கிற, எதிராசவாளலே = பாமோதாராய,

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பு) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தன்காலம், இவ்வுடம்புடன்யிருந்து = இத்தேஹத்தில் யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன = வேதனைபடக்கடவேன ஐயோ = ஆதோ! என்னை = அடியேனே, இதினின்றும் = பந்தமான விநதேஹத்தில் இன்றும், விடுவித்து = முகத ஞாபடிபண்ணி, நீ = தேவா, என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாடடினுள் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவதீர், (இதையருளிச் செய்யவேணும்) (௫௪)

(வ-உ) (க) “அன்னையாயததனு யென்னை யாண்டிடும தன்மை யான்” என்கிறபடியே, பரியஹிதங்களைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்ற மதுகதமானவஸேஷபந்துக்களுமெல்லாமாய என்னை பசுபிதகருளுகிற நாதனே(உ) “எனமனமேக மெண்ணு மிராபகலி னறியே” என்கிறபடியே, என்னுடையஹிதத்தை திவாராதாவிபாக (ஈ) மற வொருபடிசிறுதிகிற பரமோதாராய, எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ங) ‘உனக்காட்பட்டு மடியே னின்னு முழுவேனே’ என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூகனாபின்பு இன்ன மெதகளை கால மிந்தேஹத்தில் யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விநதேஹத்தில் இன்றும் முகதஞ்மபடி பண்ணி, என்றுதான் திருநாடடினுள் நேற்றியருளுவதீர்? அந்ருமொருநாளாமோ? வள்ளல் = பாதபுகார ரஹிதமாக வுபகரிக்கு முதாரா (௫௫)

(அ-கை) செயதவம்ஸத்தில் கருதஹுதையும செயயவேண்டு மம்ஸத்தில் அபேக்ஷயு மசிகாரிசகு வேண்டுவதொன்றாகையாலே, அந்த கருதஹுத்காலஸ்சகமாக எம்பெருமானருடைய பரஸாதத தாலே தாம் பெற்றதேறுகளை அதுஸதித்து வித்த (ஐ) ராயருளு கிரா

தென்னரங்கா சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றேம

திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றேம

மன்னியசோமாதனகலை யுணவாகப்பெற்றேம

மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றேம

முன்னவரங்குரவா மொழிகளுள்ளப்பெற்றேம

முழுதுநமக்கவை போழுதே போக்காகப்பெற்றேம

பின்னையொன்றதனில் நெஞ்சுபேராமற்பெற்றேம

பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலாப பெருமையும்பெற்றேம

தென்னவங்கா = தாஸ்ரீயமான கேயிலிலே “உருள்கொடுத்திடடியவரை யாட்கொளவாராய்” அன்பொடு தென்திசை இலங்கைகோக்கிப்பள்ளிகொண்டருள்கிற பெரியபெருமானுடைய, சீரருளுக்கு = நாஜேறுதுக கருப்பைக்கு, இலக்காகப்பெற்றேம = லக்ஷமாக்கப்பெற்றேம, திருவரங்கம் திருப்பதியே = ‘தென்னாடும் வடநாடுகளுக்கிடையே திருவரங்கம் திருப்பதி’ என்றும் “ஆராமாசூழ்ச்சை வரங்கம்” என்றும் “தலைவரங்கம்” என்றாரு சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேச பரதாமோன திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாக்கப்பெற்றேம = நிதம்பாஸஸ்தாநமாகப் பெற்றேம, மன்னிய சோம்பரபகதயாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன = மமாமூவாருடைய, கலை = தொண்டாக்கமுதான் வருளபூஷண வாக் உமருத்ததை, உணவாகப்பெற்றேம = உபநமோக் புசிக்கப்பெற்றேம, மதுரகவி = ‘தேவமுற்றறியேன’ என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலைப்பாக்கப்பெற்றேம = ‘யதிநதரமேவ நீரத்தரம் வரிஷேவே தைவதம்பரம்’ என்றும், ‘உன்னையொழியவொருதெய்வமுற்றறியா மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பிதன்னிலையை’ என்றும், நாமும் நமமுடையாரும் பேசும்படியான சரம்பாவ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றேம, முன்னவரம் நங்குரவா மொழிக் ளுள்ளப்பெற்றேம = ததபரதிபாதகங்களான நமமுடைய பூவாசாயாகருடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப்பெற்றேம, முழுது நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றேம = அதில ஆதராதீசயததைபுடைய நமக்கு மறனொன்றில் பொழுதுபோக்காகாமல் முழுது அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றேம, பின்னை = இப்படியான வந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர கரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபேராமல் பெற்றேம = மநஸஸூசலியாமல் இதிலே பரதிஷ்டித மாம்படியிருக்கப்பெற்றேம, பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொரு தட்டொயிருக்கும்தாய், “இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுகத்திருக்கையும்” என்னுமபடி அரிதாயிருப்பதான பரோசராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையிலலாத, பெருமையும் பெற்றேமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப மிருந்தபடியே! என்று வியத்தருள்கிறார் (உள்ளுச்சல் = விசாரிச்சல்) (ருத்)

(சு) “தேவுமற்றறியேன்” என்கையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னும்படியான மதாகவிகளுடைய துவயஸூகதிப்படியே, ஸ்ரீஸ்ரீ கிருஷ்ண பர்ஷத் நக்ஷத்ரம் - யஜுர்நாதாமேவ நீரநாதம் விஷேவேதைவதம்பரம்” (௭) “உண்ணொழியி ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சோவடுக்கமபி தன்னிலைமை” என்றும், நாமமுடையாரும் பேசும்படியான சரம்பாவநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம் தத்பாதிபாதகங்களான நமமுடைய பூர்வாச்சார்யர்களுடைய துவயஸூகதிகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) “நெஞ்சத்தனனால் தேறலுமாம்” என்னும்படி மேல்முடிவற்றிகளே ஆந்தாமாக வறுஸநதிகப பெற்றோம், அநிலாதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொருநில பொழுதுபோக்காமல் முழுது மவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம் இப்படியானவநகரம் ததிதாநாதங்கனி லொன்றிலும் மநஸஸ் சலிபாமல் இதிலே பாதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெற்றோம் இதெல்லாமொருதட்டில், தாவினாருதட்டில் யிருக்குமதாய, (க) “இப்படியிருக்கும் பூர்வைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்துகநதிகளுக்கும்” என்னும்படி - அரிதாயிருப்பதான பரோசராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருந்தபடியே, உள்ளுதல்=விசாரித்தல்

(ரு)

(55)

(க) முழுக்கப் பப்படி-உ.

(அ-கை) “மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்” என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாதிவ்றுகொண்டு அதுக்குறா ஞாயமாக வவர்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேகிச்சுந்ர்.

உன்றன்பிமானமே யுத்தாரக மென்று

சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ

எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்

சுதாரக நின்திருத்தாள் தா.

(ருக)

எதிராசா=யுகிளுக்கு நாதரானவரே ! உன்றன் அபிமானமே உத் தாரகமென்று = (“ஆசார்யாபிமாநமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே) தேவ ருடைய அபிமாநமே யில்வாத்மாவுத் துத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந் திருக்கச்செய்தநீ = “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தவ்விஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தரு ளின தேவர், அந்தோ=ஐயோ! நோய்களால்=வெகளைகளால், என்னை= அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சுதாரக=ஸாமர்த்தியமாக, நின்திரு த்தாள்=தேவாதிருவடிகளை, தா=ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (ருக)

(வ-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! “ஆசார்யாபிமானமே யுத் தாரகம்” என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மா வுக்குத்தாரகமென்று (க) “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித் தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண் ணாமல் (உ) “सुखेनैवम् प्रसूते नृणाम्” விஸ்ருஜ்ய” என்கிறபடி யே. ஸாமர்த்த்யமாக (ங) “உன்பதபுகமா மோர்கொண்டவீடு” என்கிறபடியேதேவர்திருவடிகளைப் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்.சுதர்— விரது. (ருக)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு அடருகிறோன்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஸ்யித்த ராஜகுலமாஹா தம்யத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

அப்பா தம் பாராததேவர் (சு) “ஸூரீஸ்வர சூலா ஸ்ரீமகா சூசயா ஸரயா
 சவ்யசீஸ்வர ஸ்ருணு ஸ்ரீமம் க்ருபயா பாயா தவ ” என்கிறபடியே,
 அடியேனுடைய முக்த (நீ) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்
 டருளவே னுமென்கிறார்.

தேசிகள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
என் பிழைகள் காணு வெதிராசரே யடினே
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து- (நி ௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—தேசிகருல கூடஸ்
தான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அவைதராய், அதுவேயாத்
தரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதன் திருமலை
யாழ்வார்வாழி” என்று, ஆசாரயாகனாலே மங்கனாசாஸனம் பண்ணுமபடி
பான மாஹாத்மயத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்ததாளடை
ந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுத்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்த,
வத்துவென்று=சேஷத்தா ஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்
நேஹத்தாலே, என்பிழைகளகாணு=அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்
ஸியாதே, (அதில் அவிலுஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமா
ளுரே! அடியேன்=அடியேனுடைய, புன்பகர்வை=அப்பவார்த்தங்களை,
பொறுத்து=சீராமல் ஸஹித்து, கேளும்=ஸாதரமாகத்திருச்செவீசாத்தி
யருளவேணும்.

(வ்-ம்) தேசிகஞ்ஞகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஸேஷவ்ருத்தியிலு ம்விதாய், அதவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி” என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஸாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்மயத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யபுக்தமான திருவடிகளே யாப்ரயித்து ஸேஷத்வாப்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தாஸியாதே, அதில் அஹ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(ஈ)ஜல்பிதத்தைச் சீராமல் ஸ்நித்தா நின்று ஸாதாமாதத் திருச்செவிகாத்தியநுவேணும். (தி.சு.)

(அ-கை) “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்தவ
த்து” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லைபோ வென்கிறார்.

என்னை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பின்னருளால்
உன்றனுபவ பல புணர்த்தியபின்—இந்தமுதிர்க்
கெல்லாவுறவும் நியென்றே பெதிபாசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு.

(194)

என்னை — “திருமந்திரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
= திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால்—கோழேறுதக கரு
பையாலே, உன்றனுபவம் = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்த த்வத்தை
யும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரகசித்தருளின வந
தரம், இந்தவயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்
மாவாக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்தரப்ராதிபாத்தமான் நவவிதஸம்பந்தமும்,
நியென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவவசித்து) எதிராசா = எம்பெருமானு
ரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மகன்ஸு, நில்லாததுண்டோ? =
நிலையில்லாதே யிருக்கும்துண்டோ? “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெரு
ஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுந்தரமுமாகி” என்று
மன்றோ விருப்பது?

(195)

(வ-ம்) “திருமந்திரம் மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப்
பிள்ளை தம்முடைய கிரஹேதுக கருபையாலே, தேவர் திருவடிக
ளில் ஸர்வவிதபந்த த்வத்தையும் அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரகசித்
தருளின வந்தரம் இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த
வாத்மாவாக்கு மந்தரப்ராதிபாத்தமான் நவவிதஸம்பந்தமும் தேவ
ரென்று அத்யவவசித்து அதில் நிலையில்லாதே இருக்கும்துண்டோ
என்னுடைய மகன்ஸு; “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்
செல்வமென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுந்தரமுமாகி”
என்று மன்றோ விருப்பது.

(196)

(அ-கை) இப்படி தேவா திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை புடையவெனக்கு ஹிதபரான பெரியபெருமாள பெரியதிருவடிபை மேற்கொண்டுவந்து முககாபரமுண்டாகக்கித தாமே மாராககசிறதை பண்ணி தேஹவீமோசநம் பண்ணுவகாலாவதியை யருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறா

தைத்திருவரவச போராசருடனமேல

வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிறுதைசெய்திப

பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ

சொல்லா யெதிராசா சூழ்நது

(ருக)

அகை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான திருவரங்கா = கோயிலையிடமிருந்திருப்படியான பெரியபெருமாள, வராகருடனமேல = அந்தருவிறைந்த பெரியதிருவடியினமேல, வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = 'சரீரம் விடுகிறஸம்பத்திலே அடியேனுக்குப் பேசுபதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அச்சிராதிமாக்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிறுதை செயது = மருமபண்ணி, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹத்தனை, போக்குவ தென்னகொலோ = தேவாக்காகப் போகியருளுவதென்னாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்நது = (அதனை என தேறியிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய = அருளிச்செய்தருளீர்

(வ ம) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலையிடமிருந்திருப்படியான பெரியபெருமாள, (க) * அஞ்சிறைப்புளபாகரான வாகாரந்தோனற ஸௌந்தாயாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு எழுந்தருளி ஸரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்குப் பேசுபதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) “நலகதிராமுத்தவெண்ணைக்கச்செய்யவாய” என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிரத்திசோ திருமுகத்தையுங்காட்டி யறுப்பிப்பித்தது (ங) * அரங்கத்தறையுமினதுனைவனுதாம அச்சிராதிமாக்கத்தாலே கொண்டுபோய

(சு) “நக்ஷத்ர-நயாமி” யிலபடியே வழி நடத்த மந்திரபண்ணி (உ)
 ‘உன சரணாதந்தனசனமங்கனையாயே’ எனனுமபடியே அதுக
 கந்தர பாவிபாகவிக ஹேமமானதேஹந்தனன தேவாககாகப
 போககியருளுவது எந்நாள், அகதை நான தேறிநிருகத்யபடி
 விசாரித்தருளிசெய்தருளிர் (ங) ‘ஹ்ருக்-சுருக்-வக்-பு-’-ஹ்ரு
 சதுரத்தசே வாக்ஷே”என்று நாளவதிபிட்டு, பினபு(சு) ‘ஹ்ரு-சுரு-
 ஹ்ரு-’-ஹ்ருரோஹரதம் ஹ்ருஷ்டஃ’ என்று ஹ்ருஷ்டபுரத ரிபிரு
 நாபபேலே அதுகொண்டி நான ஹ்ருஷ்டப இருக்கலபத்து
 அனற்கிகே சூழ்நதென்கிறது-பெரியபெருமான *அவாவரச சூழ்ச
 படியாகவமாம் (ரு) ‘சொல்லு நீபாமறியசசூழ்நது’ என்கிறவிடத்
 துக்கு விசாரித்தெனறிதே வடாகபானம் பண்ணினாகள் (ருக)

(அ-கை) இனி நமபேறறுகரு நாம தாம தயீக்கவேனுமோ’
 பெரியபெருமான எம்பெருமானாகுப பண்ணிபருளின பேறக
 ளெல்லாம் அவாதிருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா (ந)
 யபராபதமாய்நுப்படுத்தானன்றேவென்று அததைத்தாம பெற
 ராகக திருவுள்ளத்தோடேகூடி பரிதாபநுஞ்சு ரா

இந்தவாங்கக தினிதிருநித்யபவகா
 எந்தையதிராசாககீந்தவரம்—சொதைசெய்யில்
 நமதனறோநெஞ்சமே நபுறகைசொம்புதலவா
 தமதனறோ தாயமுறைதான (ஈ 0)

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

அரவகா=பெரியபெருமான, இந்த வரங்கத்து=இந்தக் கேட்கில்லே,
 இனிதிருநீயென்று = (‘பூர்வகேஸுகமாஸவ’) என்கிறபடியே நீ ஸுக
 மாகவிருமென்று, எந்தையதிராசாகு=அடியேனுக்குப் பிதாவான எம்
 பெருமானாகு, ராத்வரம்=பரவாதித்தருளின வரத்தை, சிதைக்கையி
 ல=விசாரிக்குள்ளில், நெஞ்சமே=மனஸஸே நமதனறோ= மமுடைய

(சு) வராஹசாரமம் (உ) தி வாய-ரு-அ எ (ங) ரா-உபோ-

(சு) ரா-ய-

(ங)

தனை. ஆகவந்தால் உபயவிபூத்யைஸ்வரயத்தையும்து, பெரியபெருமா
ளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே “புரிஷ்ணோ” மணிகுண்டபுருஷாய-
பூவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாக்கதாயிராய், ப்ரபந்தநகடஸ்
தராயிருக்கிற வெம்பெருமானாந்திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக,
யதீந்தரப்ரவணரான ஜீயர்பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை-அவ
ரபிமாநந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானா
ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிந்தரபகவதநபவகைங்
கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்
கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம் தம
க்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், “யஸ்யஸ்யுத்ப
ஸ்ய”-யதயஸ்ஸுத்தஸத்வா” என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதா
கைபாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று,

ஆததி சிரபத வபாகயானம்

மணவாளமுனிகள் வாழி திருநாமம்

இப்புகிலிரங்கேசாச டீடளித்தானவாழியே

எழிலதிருவாயமொழிப்பிள்ளை யிணையடியோனவாழியே

ஐப்பிசியில திருமுலத தவதரித்தானவாழியே

அரவரசப்பெருஞ்சோதி யநதனென்றும் வாழியே

எப்பொழுதும் ஸரீசைலமேதகவநகோன வாழியே

ஏராருமெதிராச ரெனவுத்ததான வாழியே

மூப்புரிநூல மணிவடமும் முக்கோல தரித்தான வாழியே

மூதரியமணவாள மாமுனிவனவாழியே

நா ள பா ட டி

செநகமிழவேதிபா சிநதைதெளிந்து சிறநனுமெழுகுநாள்

சீருகாரியா செயதருணமகலை தேசுபொலிந்திடுநாள்

மநதமகிப்புவி மானிடாதங்களை வானிலுயாததிடுநாள்

மாசறுஞானியா சேரெகிராசாகம் வாழவுமுனைத்திடுநாள்

கநதமலாப்பொழில் குழுகுருகாதிபன கலைகள் விளங்கிடுநாள்

காரமாமேனி யரங்கநகாக்சிறை சணகன் கனித்திடுநாள்

அநகமில்சோ மணவாளமுனிப்பர வைதாரஞ் செய்திடுநாள்

அருகுக்கிதந்திடு மைப்பிசியிற திருமுலததனிநாளே